

DELS CASALS

D: Si, i que tampoc han sigut en quasi cap moment, excepte en alguns casos aïllats veritables iniciatives de la població que se l'han autogestionat i se l'han fet exclusivament ells, molts casals de joves no els havia demanat ningú, altres els havien demanat i quan van veure allò no era esto lo que queriamos. Però dic lo mateix dels centres cívics eh! quasi el mateix, que són centres assistencials, en aquest cas per iaies i per senyores de 40 a 60 anys, etc, és lo mateix pràcticament.

E: QUÉ DIRIAS TU QUE ES UN CASAL DE JOVES?

R: Hombre, para mi es un centro de iniciativas juveniles donde la gente va allá, sobre todo se relaciona y iniciativas que tienen pues las pueden desarrollar tanto en el local como en otros espacios, entonces todo depende de qué funcionan o no funcionan pues depende de la responsabilidad que les des a esa gente, lo que pasa es que asusta esa responsabilidad porque bueno, sabes que si le das un papel testimonial y se lo das desde ????? pues es una cosa que ninguna funcionará como el caso de la mayoría de casals de jóvenes o de centros cívicos

En aquest període els Casals de Joves es defineixen com un centre de recursos, com un lloc de l'Administració que ofereix coses als joves. És a dir, ja no queda res del què es deia en el període anterior, que els joves tinguessin una part activa en la definició d'un Casal de Joves. En l'altre cas, es defineix com un centre d'iniciatives juvenils però després es parla de responsabilitat dels joves. Aquesta època es caracteritza per posar molts recursos a l'abast dels Casals a nivell d'infraestructures, tallers, esports,... Moltes activitats però cap treball amb els grups de joves de dintre del Casal.

7.3.12. LLISTAT CASALS.

1984	1985	1986	1987
SARRIÀ	X	X	X
SANTS	X	P. D.	X
HOSTAFRANCS	X		
GRÀCIA			
TRINITAT NOVA	X	X	X
BON PASTOR	X	X	X
SANT MARTÍ DE PROVENÇALS	X	X	X
HORTA	X	X	X
TORRE LLOBETA	X	X	X
GUINEUETA			
CIUTAT MERIDIANA	X	X	X
SANT GERVASI	X	X	X
ROQUETES	X	X	X
SANT ANDREU	X	X	X
CARMEL	X	X	X
BESÓS	X	X	X
PROSPERITAT	X	X	X
MARAGALL			
TRANSFORMADOR	X	CASAL DE CIUTAT	X
RAVAL	X	X	X
EIXAMPLE	X	X	X
CANYELLES			
VALL D'HEBRÓ			
SAGRERA	X	X	X
POBLE NOU	X	X	X
SAGRADA FAMÍLIA (SAFA)	SEDETA	X	X
ZONA FRANCA	X	X	X
PALAU MERCADES	X	X	X

1984	1985	1986	1987
TURÓ DE LA PEIRA	X	X	X
	BARÓ DE VIVER	X	X
			LA PAU
	CONGRÉS	X	X
	BARCELONETA	X	X
	EL COLL	X	X
GUINARDÓ			
FANAL	X	X	X
POBLE SEC	X	X	X
PERONA	X	X	X

8. ANÀLISI DEL TERCER MANDAT 1987-1991.

8.1. ANÀLISI DEL DISCURS GENERAL.

Per definir aquest període es podria començar amb dues cites de Foucault en dos dels seus llibres.

"El govern, no ha de, doncs, limitar-se a aplicar els principis generals de la raó, de la sabiduria i la prudència. Un saber es fa necessari; un saber concret, precis i que s'ajusti a la potència de l'Estat. L'art de governar característic de la raó del Estats troba íntimament lligat al desenvolupament del que s'ha anomenat **estadística** o **aritmètica política**, es a dir, el coneixement de les forces respectives dels diferents Estats. Aquest coneixement era indispensable per el bon govern."

Com ja hem dit abans els documents d'aquest període estan basats en estudis de la realitat fets de forma estadística sobre unes dimensions prefixades. La justificació als canvis que es produeixen venen justificades per paràmetres estadístics.

"La xarxa de Casals de Joves a Barcelona és, actualment, la més significativa en política d'equipaments per a joventut de les existents a l'Estat espanyol. No és aquesta una afirmació gratuïta sinó una lectura estadística de la realitat."

També el que es realitza un anàlisi de la realitat existent amb un estudi detallat de tots els Casals, especialment de les seves dimensions, i de tot un seguit de requisits infraestructurals que han de tenir.

"Aquesta vigilància es recolça en un sistema de registre permanent: informes dels síndics als intendants, dels intendants als regidors o a l'alcalde."

Foucault diu: "Contra la peste que és la barreja, la disciplina fa valdre el seu poder que és l'anàlisi."

"Vuit anys d'experiència són, doncs, un temps suficient per avaluar la rendibilitat social de l'opció presa".

a) Podríem distingir **quatre** parells de polaritats en les que es situa el discurs d'aquest període:

Global/Sectorial: tot pla d'actuació que l'Ajuntament realitza ha de ser global i no sectorial. Hi ha una gran preocupació per que les coses siguin així.

"L'Ajuntament de Barcelona va aprovar al juny de 1985 el Projecte Jove de la ciutat de Barcelona, que tenia per objectiu el desenvolupament d'una política que permetés la integració social i professional dels joves. Una política global, integral, no parcialitzada, feta pel conjunt de l'Ajuntament i amb la participació dels joves. "És a dir, la realització d'activitats, projectes, serveis i equipaments per tal de facilitar als joves bacionins els instruments necessaris perquè esdevinguin ciutadans actius que prenen en les seves mans les solucions a llurs problemes".

Aquest és el marc actual de la política municipal de joventut, sinó una part d'aquesta, una eina més al servei d'aquesta política. Per tant, no es poden desenvolupar programes de dinamització de "Casals de Joves", per tal com són accions diferents entre sí".

"Però, aquesta valoració global no pot amagar les insuficiències del projece Casals de Joves, sino precisament incidir en aquestes, per tal de qualificar, millorar i efectuar els canvis necessaris."

Quan es parla dels objectius dels casals també cal que l'Ajuntament tingui uns serveis que siguin globals.

"A.1.) "Ofertir serveis, activitats i recursos per als joves. Aquest objectiu és fruit de la vocació pública dels Casals, els quals han de garantir una programació periòdica que, en funció de la zona en la que s'ubica, s'ofereixi a la globalitat dels joves i no només als usuaris habituals. En l'apartat de "serveis", l'Ajuntament ha de procurar que siguin punts de referència dels serveis normalitzats de joventut (informació, assessorament, activitats culturals)."

"D'acord amb el que es diu a l'apartat II.1) "Política de joventut i equipament", cal cada vegada més, tenir una visió global dels recursos existents en una zona o territori determinat, i que coincideixin totalment o parcialment en les seves funcions: animació sociocultural, promoció del teixit social, promoció de la salut, prevenció."

"2) Els equipaments i serveis per a joves no es poden contemplar en una visió limitada als serveis específics i municipals, i qu'ela intervenció en aquest camp ha de ser global i compactada. La política municipal en aquest sentit és més rica que la mateixa xarxa de Casals de Joves (promoció de l'associativisme, Centres d'Ensenyament, etc.)"

Integral/Marginador: Les accions han de ser integrals per que siguin efectives.

"De l'anàlisi que es feia de la realitat juvenil en aquell moment, es va considerar convenient desenvolupar equipaments específics per a joves, però sense afavorir processos de marginació o d'incomunicació amb altres sectors socials, és a dir, intentant de cercar un equilibri entre les especials necessitats i característiques d'aquest sector de la població, i la seva consideració normalitzada de ciutadans de ple dret. Aquesta contradicció es reflectirà també en el disseny de la xarxa de Casals".

"Fruit d'aquesta concepció de política integral, l'acció de l'Ajuntament en el camp dels equipaments per a Joves es situa en diversos nivells, complementaris entre sí i no excloents, i que ja es reflectin en l'esmentat Projecte Jove".

L'adjectiu de marginador es fa servir per descriure les coses que no són desitjables, com per exemple el que ha passat a períodes anteriors.

"La manca d'espais i equipaments de simple accessibilitat per part dels joves en l'ús del seu temps lliure, havia estat una de les característiques més importants de l'època no democràtica. Aquella realitat no era gratuïta, era fruit d'una política de marginació dels joves, d'obstaculitzar el seu associacionisme fora de les organitzacions oficials, i el millor reflex d'una concepció paternalista i autoritària respecte a la joventut com a sector dinàmic".

En el moment que es parla de que els casals es van crear com equipaments per a joves, cal justificar el que no van ser marginadors.

"De l'anàlisi que es feia de la realitat juvenil en aquell moment, es va considerar convenient desenvolupar equipaments específics per a joves però sense afavorir processos de marginació o d'incomunicació amb altres sectors socials, és a dir, intentant evitar l'aïllament dels joves i les seves activitats. Es tractava de cercar un equilibri entre les especials necessitats i característiques d'aquest sector de la població, i la seva consideració normalitzada de ciutadans de ple dret. Aquesta contradicció es reflectirà també en el disseny la xarxa de casals."

Plural/Privetitzat: la pluralitat és una cosa desitjable en el marc dels casals, es contraposa a lo privat que és lo no desitjable.

"Però també ha afectat als propis objectius dels Casals. En una primera etapa es van concebre com equipaments per a activitats de dinamització cultural en el temps lliure. Actualment, els Casals de Joves tenen uns objectius més plurals i ambiciosos que inclouen la participació juvenil, la promoció de l'associativisme, la promoció de la salut, etc..."

Heterogeni/homogeni: la realitat és heterogènia i cal que es converteixi amb més homogenia. Cal que els casals tinguin tots uns mínims de funcionament sinó no es consideren casals. Es donen quins són els límits.

"La ciutat de Barcelona disposa en l'actualitat d'una xarxa de 30 Casals de Joves, distribuïts pels diferents districtes de la ciutat, aquests equipaments, plurals i heterogenis com veurem en aquest informe, tant pel que fa a la seva territorialitat com a les seves característiques, són una de les realitzacions més significatives de la política municipal de l'Ajuntament, des de l'any 1979, en matèria de joventut".

Un exemple de l'homogenitat és el que es vol aconseguir amb el treball:

a) Homogenitzar les diverses experiències, agrupant i normalitzant els equipaments en funció d'unes condicions mínimes, vàlides per tota la ciutat, i que a la vegada permetin la necessària pluralitat i flexibilitat segons les zones".

Aquests parells de polaritats s'interrelacionen de la següent manera:

El no haver dut a terme plans globals o que dels casals no passés l'oferta de l'Ajuntament és la causa de que les coses no funcionin bé i que s'hagi produït els

processos de marginació o de privatització.

b) L'existència de nuclis d'usuaris en molts Casals que són sectors juvenils caracteritzats per processos de marginació social i amb comportaments disocials. Això pot explicar-se, en part, per diversos factors com el divorci entre l'oferta regular d'activitats per a joves del mateix municipi, que no ha passat pels Casals, la mateixa ubicació en zones més desfavorides de la majoria de Casals, etc. Aquest fenòmen, que té una vessant molt positiva, pot bloquejar, no obstant, la projecció pública que tot Casal ha de tenir, i genera processos de privatització, fruits dels quals el Casal es redueix a una eina de prevenció."

8.1.1. VISIÓ DE LA REALITAT A TRAVÉS DEL PAPER DE L'ADMINISTRACIÓ.

Quan s'analitzen els canvis que s'han produït en la societat al llarg dels vuit anys de casals de joves només s'analitzen les millores que l'Ajuntament ha introduït en la ciutat.

- En quant al moviment associatiu es diu que gràcies a l'Ajuntament ja disposa d'un sistema d'organització Consell de la Joventut de Barcelona, i d'un pressupost cada any.
- En quant a l'entorn social, l'Ajuntament té una política d'intervenció en molt camps per a joves el que hi ha possibilitat de locals.
- En quant a la ciutat, les reformes fetes per l'Ajuntament fan que hi hagi més espai.
- Per últim la prestació de serveis personals donada per l'Ajuntament ha permès que la població sigui més exigent.

Es fa una petita referència ha que sí que hi ha molt atur. En certa manera es dóna una visió molt positiva del que l'Ajuntament ha fet i no es parla d'altres factors que influeixen o que han influït que són aquests. Aquesta és una diferència respecte als altres períodes en els quals no hi ha aquesta visió tan positiva de la feina feta anteriorment.

- El moviment juvenil no és el mateix ni està en les mateixes condicions que fa deu anys. La necessitat primària de disposar de local per reunir-se s'ha modificat positivament aquests anys, en part gràcies també a l'acció de les administracions, i així, avui la majoria d'organitzacions de temps lliure, polítiques, d'estudiants, etc., disposen de petites seus i locals propis. El mateix teixit associatiu està més ben organitzat i, en el cas de Barcelona, el seu òrgan de coordinació i representació -el CJB- disposa i pressupostos propis, la qual cosa era inimaginable fa uns anys.

- L'entorn social en general ha canviat, i malgrat els components negatius existents (difícil insertament social i professional del jove), ens interessa ara remarcar com s'han obert nous espais generals o específics per als joves i com han canviat d'altres. Des del món de l'ensenyament (instituts, Universitat,...) que ofereix ara nombroses oportunitats per a la realització d'activitats, d'agrupació d'interessos, d'associació i ús en el temps lliure, fins a l'augment de l'oferta cultural privada (alguna en forma d'equipaments també) de fundacions, associacions, entitats, etc., que ofereixen serveis específics per a joves.

La mateixa ciutat ha canviat i s'ofereix en l'actualitat com un marc/escenari

físic en que ens movem més ric i plural en recursos sobretot d'ús públic: espais oberts, places, centres cívics,...

- Per últim, un canvi significatiu que, en un altre ordre cal considerar que és el de la prestació de serveis personals".

8.1.2. REELECTURA DE LA REALITAT.

En aquest període es torna a produir una altra reelectura de la realitat, que en certa manera no és més que la continuació de la començada en el període anterior, però, aquí es fa en bases a les condicions infraestructurals dels casals.

La justificació d'aquest canvi bé marcada per una necessitat que la mateixa població demana.

- Per últim, un canvi significatiu que, en un altre ordre, cal considerar és el de la prestació de serveis personals. Després de vuit anys, la mateixa prestació municipal ha augmentat en qualitat. Això opera en la demanda traduint-se en una major exigència per part dels usuaris en la prestació dels serveis, i per tant, d'equipaments. Això vol dir que el temps opera com un factor dinàmic, i els equipaments modestos o precaris que eren positius en una primera intervenció, esdevenen insuficients o totalment desfasats pel pas del temps".

També ve marcada per què dir que l'espai determina el tipus de relació que

dóna en els casals, per tant, cal controlar l'espai i fer-lo d'una manera concreta. Tots els casals que no compleixin les característiques requerides desapareixeran o se'ls hi buscarà un espai alternatiu que les reuneixi. La major part no les reuneixen.

"Respecte a la quantitat d'espai disponible en concret, el 87 % no reuneixen el mínim adequat".

"Cal, doncs, verificar l'estat dels casals en aquest sentit, i adoptar un Pla, a nivell de cada Districte, que contempli els terminis en que s'ha d'assolir el nivell correcte en quant a equipament. Aquest no és un tema menor, ja que la qualitat d'un equipament actua de selecció negativa en quant al públic que s'adreça i pot generar dinàmiques contrapudents respecte als objectius que es busquen, com de fet així, pot estar passant en l'actualitat."

Com que un casal va determinat per l'espai tot el que no tingui espai no serà casal. Es deixen fora tots els altres projectes que s'estan duent a terme, de dinamització juvenil. Per tant, aquests projectes queden sense reglamentació i, per tant, cada Districte de la ciutat pot decidir que en vol fer amb ell. Això és el mateix que dir que segons programes globals del Districte s'orientarà la política de joventut.

"Aquest és per ordre d'importància el segon element definitori dels Casals de Joves. (El primer són els objectius) Així, els programes de dinamització d'un territori, la política de suport a entitats, l'ús d'espais públics, etc., són política de joventut, però no són específicament Casals de Joves.

Els Casals, doncs, són un "continent" on es realitzen una sèrie d'actuacions d'acord amb els objectius fixats, però un "continent" vol dir precisament espais propis i delimitats. En conseqüència, l'informe proposa que només es considerin "Casals de Joves" aquells que reuneixin un d'aquests dos requisits:

- "a) Disposar d'un equipament propi i independent, un local amb la denominació específica de Casal de Joves.
- b) Disposar d'un/s espai/s propis i independents dins un Centre Integral (Centre Cívic, Casal de barri, etc.) amb la denominació específica de Casal de Joves."

A més de l'espai es defineixen una sèrie de condicions infraestructurals que cal que reuneixin els casal per ser considerats com a tals:

-Detallem m2. disponibles, seguretat i higiene, insonorització necessària, ventilació i calefacció, mobiliari i material tècnic, manteniment,...

Els objectius de l'informe.

En els objectius es veu que cal una redefinició dels mateixos per part de l'Ajuntament per aquest període.

" a) Conèixer la realitat dels casals de joves de Barcelona.

b) Orientar la política de l'Ajuntament en relació als equipaments per a joves, dins de la mateixa, actualitzar i redefinir els objectius i les característiques dels casals de joves."

En aquesta reorientació no es té en compte en cap moment com funciona el casal, es decideix si ha de continuar o no en funció de criteris d'espai no de qualitat de les activitats o del volum de joves que mou, si els joves estan contents amb l'espai del que disposen. No hi ha cap pregunta als usuaris de casals sobre el que volen. Només es consulta a les entitats gestores de casals.

Els objectius de l'estudi dut a terme són:

" 1. L'estudi dona una visió d'allò que suposa una decisió de consolidació i renovació de l'actual xarxa de casals de Barcelona, sense entrar en l'anàlisi d'una possible nova xarxa que parteixi d'una visió global de la ciutat.

Els mecanismes d'anàlisi han sigut tres:

- Entrevistes en profunditat amb els responsables del tema de l'àrea de joventut, en cada una de les etapes del treball.

- Entrevistes amb cada un dels districtes i els seus responsables municipals en el tema.

- Visita als casals en la majoria dels casos amb entrevista dels animadors que els porten.

En aquestes entrevistes es recollien opinions tan de l'estat actual, com de l'evolució i futur de la seva pròpia xarxa de casals.

La visió és doncs de necessitats i possibilitats expresades per les persones responsables dels diferents nivells i aquest es valora la limitació de l'estudi.

2. L'estudi es limita al suport físic dels casals, a l'edifici i no entra a valorar ni analitzar la seva activitat, objecte d'altres estudis. El casal s'entén com suma del suport físic i activitat, amb la necessària adequació d'un i altre, entesa com evolutiva i variable. Els quatre models de intervenció previstos per l'Àrea de Joventut són:

- . Casals amb equipaments propi i independent.
- . Espai propi juvenil en un centre cívic o casals de barri.
- . Programa d'animació en un centre cívic o casal de barri.

L'estudi només analitza els dos primers."

8.1.3. GESTIÓ.

Existeix un apartat del document que estudia gestió però en ell no estan definits els òrgans de gestió dels casals, com en el primer període (79-83). Aquí es defineix la forma d'adjudicació dels casals i els mecanismes de concurs públic.

"La gestió i l'animació dels Casals de Joves com equipament públic es realitza de forma indirecta a través

d'un contracte de prestació de serveis,..."

L'apartat en el que esta definit quina és la manera en que els joves intervenen es diu participació, el que queda clar es que hi ha hagut un salt entre la idea que tenien al principi de que el joves gestionessin directament i ara que ho fan a través de les entitats de gestió.

" La baixa o nul.la participació dels usuaris en la gestió dels Casals,així com de les entitats del territori on està ubicat. Aquest divorci entre el moviment juvenil associat i els Casals va començar a solucionar-se amb la participació de les entitats de gestores de casals."

Es proposen en canvi algunes mesures per ajudar a la participació als casals:

" Participació dels usuaris:

- Fer censos d'usuaris. Aquest requisit no s'ha de confondre amb l'adscripció al casal, ha de permetre una bona comunicació per correspondència (activitats futures, assemblees, etc.) amb tots el que l'han utilitzat.
- Construir un consell gestor, en que participin l'animador del casal, un representant de cada grup estable de casal, el tècnic de joventut del Districte, i un representant del consell de Joventut del Districte.
- Celebació d'Assemblees periòdiques, entre els usuaris convocats pel Cens del Casal per debatre la seva marxa...

Participació del teixit associatiu:

(...) Per tant creiem que seria bo anar creant una dinàmica en la qual es convidés, periodicament i de forma oficial, a participar en alguna reunió del Grup Gestor o Assemblea:

- El Consell de la Joventut
- Un representant de les Associacions de Veïns o de la Coordinadora d'Entitats si n'hi ha.
- Animadors o representants del Consell Escolar dels Instituts de la zona.
- Directors dels Centres Cívics de Territori."

8.1.4. COMPACTACIÓ.

Per compactació s'entén el treball de tota la gent que treballa a l'Ajuntament en un mateix territori. Els animadors han de treballar amb la resta de treballadors municipals sota les directrius d'un pla global.

"Per això en aquest apartat tractem dels equipaments municipals que adrecen serveis a la joventut. El treball conjunt entre els mateixos s'ha de donar cada vegada més de forma interdisciplinària, com ja es fa a molts districtes, buscant la màxima rendibilitat de tots els recursos."

8.1.5. CARACTERÍSTIQUES DELS DOCUMENTS.

- No porten en els papers el segell municipal, ja que estan escrits amb un ordinador. Només les actes de les reunions porten el segell municipal. Estan enquadrats amb una espiral i van tots junts dins d'una carpeta en la que a part dels documents abans esmentats hi ha els planells dels casals i els resultats de l'estudi. Esta cuidada la imatge dels documents.

- Són estudis o informes de la situació dels casals, altres són actes de les reunions mantingudes amb els diferents estaments del personal municipal per la valoració del document.

8.1. CONSTRUCCIÓ DE LA CRONOLOGIA HISTÒRICA.

8.2.1. PROGRAMACIONS I VALORACIONS.

Curs 87-88.

En aquest curs, amb la coincidència del canvi de legislatura es canvia el departament de casals de joves i infantils; passen a un altre departament anomenat de participació ciutadana, en el que juntament amb els casals hi ha altres activitats.

En aquesta legislatura es prepara el primer concurs públic en el que els casals de joves ja estan totalment descentralitzats, aquest es realitzarà l'any 1988. El treball des de l'Àrea consisteix en coordinar tot aquest procés.

Els documents que hi ha són en la seva majoria informes jurídics sobre els plecs de condicions, fotocòpies del B.O.E., i informes en els que s'explica quin són les passos a seguir per la tramitació d'expedients. L'únic document diferent que hi ha és l'estudi de casals realitzat l'any 1988. Tots aquests documents són d'ordre intern per a l'Administració.

El document que se suposa seria la base del programa de treball de l'any 1987 és una relació dels passos que cal fer per la tramitació en l'any 1988 del proper concurs de Casals de Joves. En el procés es parla de la presentació, a la Comissió de Govern de l'Ajuntament del concurs de casals de joves; l'explicació que es dóna és que al ser el contracte de dos anys cal fer aquest tràmit, com passar per l'Assessoria

jurídica els plecs de condicions per a l'adjudicació dels casals.

Es parla també de convocar una reunió d'entitats gestores de casals. Juntament amb això hi ha un varem de les retribucions que cobren els auxiliars tècnics en educació a l'Ajuntament de Barcelona i el seu sou en funció de les hores que treballa 20, 30 o 35. Aquest apartat va acompanyat d'un comentari en el que es diu que les entitats tindran que demanar aquest tipu de categoria pels animadors sense que aparegui en els plecs de condicions.

Hi ha un informe de l'Assessoria jurídica de l'Àrea de joventut amb data de juliol de 1987 sobre els plecs de condicions en el que s'indica que la insistència que es fa en l'escrit sobre el control dels animadors no és adequada pel tipus de contracte donat on podria entendres que hi ha un intermediari; fet que podria portar problemes de tipus legal. Es recomana la via de subvenció en lloc de la del contracte de prestació de serveis. En aquest informe es diu que l'Àrea de Joventut volia fer un contracte model per a tots els districtes. En l'informe es desaconsella la idea ja que això és limitar les capacitats que els districtes tenen, i a més, potser no es vàlid el mateix per a tots, ja que no s'ajusta a totes les realitats. Més endavant se citen una part dels apartats del plec de condicions i les modificacions que cal introduir, s'eliminen totes les referències a les feines dels animadors.

Aquest document va acompanyat d'una carta del cap del servei de promoció d'iniciatives juvenils que contesta a l'informe de l'assessoria jurídica, el to de la resposta és d'ironia. Es diu que fa un any que varen demanar aquest informe i que

no havien rebut cap resposta fins ara. Sembla que el procés amb els Districtes ja està engegat i que l'Àrea és l'encarregada de fer el plec de condicions per a tots ells. En la carta es diu que la recomanació respecte a fer convenis en lloc de contractes ja és coneguda per l'Àrea i que si no es fa servir és per algun motiu. Sobre el punt en que l'informe deia que calia respectar la relació amb els districtes, en la carta es diu que això ja se sap des de l'Àrea però que si es volen tenir relacions diferents cal treballar-les. La carta s'acaba desitjant que l'Àrea i l'assessoria jurídica parlessin per tal de comentar el tema. En aquesta disputa estan en joc els mecanismes legals i el que es vol aconseguir una altra vegada. Des de l'Àrea es vol que el procés de casals conservi el seu esperit i els reglaments de l'Ajuntament no preveuen això, sinó que deixen en mans dels districtes el fer les coses.

En una acta d'una reunió del dia 5 d'octubre, s'exposa com s'explicà a les entitats gestores de casals que han de negociar els plecs de condicions amb cada un dels districtes ja que les competències són seves. En l'acte apareixen quines són les preocupacions de les entitats referint-se al possible tancament d'algun dels casals de joves.

En una altra acte del mateix mes de la reunió dels responsables de joventut dels districtes amb l'Àrea, es decideix fer concurrència d'ofertes en lloc de concurs públic de casals, en aquesta no s'expliquen les causes. Sembla que les conseqüències d'això són que el contracte es només d'un any i que el concurs públic té més transparència en la selecció. D'altra banda sembla que la decisió no la prenen ells; hi ha una queixa sobre el canvi de procediment, ja que aquest no respecta les

decisions tècniques. Al final de l'acta, s'explica quin serà el sou que s'estipularà pels animadors. L'Àrea feia la proposta d'equiperació a tècnic auxiliar en educació. Aquesta fórmula fou seguida només per alguns districtes.

Un altre document és una comunicació interna de l'assessoria jurídica de l'Àrea d'un cap de Dinamització juvenil de l'Àrea. En ella es fa una valoració del plec de condicions de Ciutat Vella. Segons el plec el districte de Ciutat Vella vol treure tots els casals sota un sol i fer només una adjudicació. En la comunicació interna feta per l'assessoria es diu que es podria fer un comentari irònic sobre el tema i que el que ha passat, part de la culpa és de l'Àrea; suposa que referint-se a la resposta irònica que havia donat l'Àrea en l'informe anterior. El comentari de l'assessoria és que no és convenient fer un sol contracte i menys per concurrència d'ofertes, donada la quantitat. De totes maneres es diu que hi ha massa inconcrecions que fa que aquest contracte no es pugui considerar nul però sí que no s'ajusta al dret. Finalment l'Àrea fa una proposta de contracte que tampoc es segueix en tots els casos.

L'altre document és l'estudi dels casals de joves. Aquest té tres punts; un és la introducció on es descriuen els objectius de l'informe i es fa un repàs de la història dels casals de joves des dels anys 80 fins a l'actualitat. L'informe parla de la política global i integral de joves. Després es descriuen els objectius dels casals donant la definició que apareix en el llibre de casals. Els objectius són: oferir activitats, serveis i recursos per als joves, fomentar la participació juvenil, participar en la dinamització cultural d'un territori, fomentar l'associacionisme juvenil, contribuir a la promoció de

la salut, fomentar unes relacions humanes plurals. En certa manera, s'agafen els objectius que apareixien en períodes anteriors i es barregen.

En un altre apartat es descriuen les condicions necessàries, a nivell infraestructural, per als casals de joves. El mínim de metres quadrats d'un casal ha de ser de 200. Aquest requisit només el reuneix un dels trenta casals que existeixen. D'altra banda, l'informe només considera casal de joves aquells que tenen un espai propi o els que estan dintre d'un equipament integrat, aquest conserven la denominació de casals de joves. En certa manera deixa fora tots els projectes de dinamització; és a dir, no els reglamenta. Per tant, els districtes poden fer amb ells els tipus de política que vulgui i d'altra banda la major part dels casals estan a Centres Cívics; dintre d'aquests equipaments pocs conserven la denominació de Casals de Joves.

Un altre dels punts s'exposa que la gestió es realitzarà a trves de contracte de prestació de serveis, per tant, de forma indirecte a través d'entitats.

Es parla de la compactació com la forma des de la que es treballa en els Districtes. És a dir, per equips de zona que decideixen quina és la política que cal aplicar en cada moment. Hi ha un apartat dedicat a les Aules-tallers.

En la part de l'estudi es mostra que el 87% dels casals no reuneixen el mínim adequat. Aquesta afirmació és com sentenciar els casals a mort ja que la majoria no reuneixen les condicions. Aquest informe ha de ser ratificat per la Comissió de

Govern i presentat a l'Àrea de Serveis Socials, la Direcció de Centres Cívics, els Districtes, els Consell de la Joventut i les entitats gestores.

Finalment, hi ha unes propostes per al debat en les que es diu que l'objectiu de l'Àrea de Joventut no serà créixer en quantitat sinó en qualitat; per tant, donar els mínims exigits als que reuneixen les condicions, i tancar la resta. Per última es proposa un pla d'inversions pels districtes en el tema dels equipaments dels casals.

En el més de juny de 1988, es convoquen unes jornades per reflexionar sobre els Casals de Joves. En elles es diu que els casals han de canviar d'orientació però que cal que continuïn. En aquestes jornades no hi assistí cap encarregat sobre el tema dels casals de l'Àrea de Joventut.

Un altre document correspon a una campanya de difusió per als casals de joves en la que es vol donar una imatge comú als casals.

Curs 88-89.

Juntament amb l'aprovació de l'estudi dels Casals de Joves per part de la comissió de govern, que va tenir lloc en el setembre de 1988, hi havia un pla d'inversions pels Casals de Joves. Aquesta aprovació anava en la línia d'homogeneïtzar i actualitzar la xarxa d'equipaments per a joves i infants. Així com en l'informe de casals es va aprovar el pla d'inversions va quedar pendent de redacció d'una consulta prèvia, al Servei de Finances de l'Ajuntament, per fer un informe

sobre les disponibilitats perssupostàries. Sembla que aquestes no debien ser les més adequades ja que no es va realitzar cap pla d'inversions per part dels districtes. Suposo que donades les condicions de la ciutat i dels projecte olímpic les inversions anaven en una altre direcció. En el llistat apareixen onze casals que cal que canviïn la seva ubicació; en els altres, en la gran majoria, cal realitzar alguna inversió.

El document "Contractes de prestació de serveis dels programes i casals de joves i d'infància. Propostes d'adjudicació any 1988". És l'escrit d'adjudicació del concurs públic de 1988. En ell, es fa una valoració de les entitats i dels projectes presentats, dient que el nivell de qualitat ha augmentat respecte al concurs de l'any 1986. Es detalla cadascun dels casals a qui han estat adjudicats.

En l'any 1989 es crea una Àrea que reuneix la de Joventut i la de Serveis Socials, anomenant-se àrea d'Afers Socials i Joventut. En aquest any es realitza un altre concurs públic de casals de joves, amb una durada de dos anys.

En el document on es fa una proposta, per part de l'Àrea de Joventut, de quantificació econòmica dels animadors; és a dir, quant poden costar en funció dels honoraris que es donguin pel concurs públic de 1989; aquest tindria una durada de dos anys. Després hi ha un document sobre quines van ser les adjudicacions i a quines empreses.

Hi ha dos informes un sobre responsabilitat civil en els casals i un altre sobre l'I.V.A..

En l'any 1989 hi ha un pla d'extensió informativa als Casals de Joves i als Casals infantils. S'explica com es posaran uns plafons informatius en alguns dels casals, com es transmetrà la informació i com es recullirà. Sembla que el paper que l'Àrea considera prioritari en aquest moment és el tema de la informació.

Curs 89-90.

En el programa "Casals de joves i casals infantils 1989" es constaten els objectius següents; entre altres, d'aconseguir que es facin efectives les directrius de l'informe aprovat per la comissió de govern; augmentar el grau de coneixement de la ciutat del tema dels casals de joves; clarificar el paper que pertoca com a Àrea central, i estudiar i impulsar noves formes de participació del moviment juvenil associat, en la gestió i funcionament dels Casals. Aquest últim objectiu sembla que està relacionat amb l'estudi que s'encarrega en aquest període a una fundació. El resultat d'aquesta es donà a conèixer en la legislatura posterior. També aquest punt indica un cert canvi en la política ja que fins al moment el tema de les associacions juvenils es tocava només de passada.

Un dels punts que es tracta és el tema referent als casals infantils; sobre aquests no hi havia cap tipus de reglamentació. Després es parla d'impulsar la discussió sobre els Projectes de Dinamització amb els Districtes.

En l'apartat de propostes d'execució hi ha la formació a l'IMAE, campanyes de

difusió a través del vídeo de casals, coordinació amb l'ECYC (Confederació Europea de Casals de Joves). Un altre dels punts es propiciar els intercanvis tant amb casals de joves com en infantils; també la possibilitat de buscar "sponsors" que augmentin els recursos dels casals.

Hi ha un document sobre les dades quantitatives relatives als Casals de Joves i projectes de dinamització sent molt probablement aquest un abant projecte de l'estudi que es realitzaria després.

Curs 90-91.

També hi ha la preparació de l'estudi dels Casals encarregat a la Fundació Ferrer i Guàrdia.

8.2.2. LLISTAT CASALS.

1987	1988	1989	1990
SARRIÀ	X	X	X
P.D.SANTS	X	X	X
HOSTAFRANCS			
P.D.GRÀCIA	X	X	X
TRINITAT NOVA	X	X	X
BON PASTOR	X	X	X
SANT MARTÍ DE PROVENÇALS	X	X	X
HORTA	X	X	X
TORRELOBETA	X	X	X
GUINEUETA			
CIUTAT MERIDIANA	X	X	X
SANT GERVASI	X	X	X
ROQUETES	X	X	X
SANT ANDREU	X	X	X
CARMEL	X	X	X
P.D.BESÓS	X	X	X
PROSPERITAT	X	X	X
MARAGALL			
TRANSFORMADOR	CASAL DE	CIUTAT	
RAVAL	X	X	X
EIXAMPLE	X	X	
CANYELLES			
VALL D'HEBRÓ			
SAGRERA	X	X	X
POBLE NOU			
SADETA	X	X	X
ZONA FRANCA			
TURÓ DE LA PEIRA			
TORREBARÓ			

1987	1988	1998	1990
TRINITAT VELLA	X	X	X
P. D. CONGRES	X	X	X
BARCELONETA	X	X	X
COLL	X	X	X
P. D. GUINARDÓ	X	X	X
			LA BÀSCULA
	LES CORTS	X	X
FANAL /CASC ANTIC	X	X	X
POBLE SEC	X	X	X
		P. D. EIXAMPLE	X
LES CORTS	X	X	X
FANAL	X	X	X
POBLE SEC	X	X	X
PERONA			
BARÓ DE VIVER	X	P. D.	X
LA PAU	X	X	X
			PORTA
			GÒTIC
			P. D. CARMEL

8.3. ANÀLISI DEL DISCURS PARLAT.

8.3.1. VISIÓ SOBRE LA NOVA ESTRUCTURA ADMINISTRATIVA.

Explicació de la situació de partença.

La nova legislatura inicia el tema de Casals amb una reestructuració de l'Àrea de Joventut. Els casals de joves abans consistien un departament per a ells sols, ara passen a ser un apartat dintre d'un altre departament. Només hi ha una persona destinada a aquest tema i a més s'encarrega d'altres coses.

La importància del tema de Casals dintre de l'Àrea passa a ser molt més petita; altres aspectes adquireixen més importància.

El departament s'anomena participació juvenil. Per tant, se suposa que els casals són l'instrument per a la participació dels joves. L'any anterior s'ha aprovat el reglament de participació dels districtes, en el qual s'expliciten les formes de participació dins de l'Ajuntament.

GRUP DE DISCUSIÓ 87-91 6:

E: DANIEL EXPLICA TU COM ARRIBES A LA FEINA AQUESTA DELS CASALS?

D: Jo arribo perquè estava treballant a l'Àrea de Joventut ja des del 83, havia estat treballat en temes de turisme i intercanvis i coses d'aquestes, no havia tingut cap relació amb el tema de casals durant l'època del 83 al 86 i em sembla que és al 86 i 87 coincidim amb el canvi de la legislatura, suposo que devien fer el canvi

E: AL 87?

D: Que va haver-hi una reestructuració, d'aquestes que es fan a cada canvi de legislatura i llavors es va crear, es va crear un servei que es deia servei de participació juvenil, és a dir, jo em sembla que vaig ser el primer cap del serveis, abans no existia, les coses que es feien si que existien però s'agrupa orgànicament en un servei un seguit de coses que són a vera si me'n recordo, el que seria equipaments per joves i infants, per casals de joves i infantil amb un moment en que la competència d'això com deia el XX, ja de l'Àrea és molt minsa és a dir, la gestió dels districtes i el paper de l'Àrea a la pràctica és més residual potser no hauria de

ser-ho tant però és més residual, hi havia també tot el tema de convenis i subvencions amb entitats juvenils, i tot el que feiem amb els instituts, és a dir programes cultural per joves estudiants i tot això, em sembla que aquests tres coses són lu que se'n diu el servei de participació juvenil llavors ja entro al 87 amb el servei, l'XX que estava tècnic de joventut, dic noms no sortiran no?

Explicacions dels polítics.

Les explicacions dels polítics sobre el tema són que hi havia una relació amb els districtes però no un control sobre aquests. També queda clara que la desvinculació per estar en altres temes.

SANTI 6:

S: Home, a nivell personal aquest últim any primer a l'Àrea de Joventut feia temps que lu que ens constava des de l'Àrea de Joventut fins el fins al maig del 91 que vaig plegar, doncs, en l'època de la descentralització tenia un seguiment, poder fer de ponents globals d'aquest tema, no un control o un sistema inquisitorial sobre els casals de joves, però conèixer, saber, crear plataformes, transferència d'informació entre els diversos districtes, això és una ciutat, això no són 10 ciutats, i per tant això realment els costava, algun districte el diàleg era bo i en un altres no era i això responia a diverses conyuntures. Si això era així amb aquesta últim any, que és l'últim any abans dels jocs la meva responsabilitat sobre tot s'ha centrat en temes relacionats amb els jocs olímpics i no he fet un seguiment d'aquest tema, el que fa referència al districte en aquests moments també en soc responsable,

Es parla de l'elaboració d'un estudi dels Casals i del poc control que es té sobre els equipaments dels Casals.

JOSEP 10:

E: PARLA'M DEL 87-91, EL TEMA DE CASALS ESTA TOTALMENT DESCENTRALITZAT

J: Estan totalment descentralitzats, l'únic que fem nosaltres del 87 al 92 és a finals de 87 88 és el famós informe sobre els casals de joves on es fa un anàlisi dels equipaments que per la qualitat exigible ???????? i per la seva infraestructura han de quedar oberts, des del punt de vista, i els que no poden quedar o els que necessiten grans reparacions hi ha també unes orientacions sobre el tema de de quins casals de joves s'han de tancar per la possibilitat d'un centre cívic per la qual la dinàmica que es traslladi en el centre cívic i després ya en l'anàlisi de quin és l'estat de dinàmica dels casals de joves, bueno, les conclusions d'aquest estudi penso que són 30 % s'ha de tancar, 30 % s'ha de remudelar i l'altre 40 % doncs continua funcionant, la dinàmica dels casals de joves en els que tenen un nivell d'activitats important i els que tenen també està al voltant del 65 35, els 65 els que si, els 35 els que no, hi ha una programació molt clara entre malt equipament i poca dinàmica i doncs en aquest cas enviem les recomanacions als districtes, que jo penso que en alguns casos amb encert i en altres amb menys encert, comença una política de reduir equipaments, potenciar que els casals de joves vagin a equipaments socioculturals de districte, que són els centres cívics. Aquí perdem molt el control del que és la dinàmica interna és difícil, és dir, el casal de joves des del districte, com que l'organització del districte passa a ser una organització sobre el territori, no per especialitats, es

perd molt el control sobre l'activitat, llavors el casal de joves és un lloc on allò, es fan coses molt pluridisciplinàries també no? llavors és clar, no hi ha un referent clar, per tant aquí la línia del casal de joves es desdibuixa, es desdibuixa una mica en el sentit que havia tingut, potser també és l'evolució de la mateixa societat que afecta, que l'equipament necessari al 79 i a l'any 89 deu anys després deixi de tenir sentit com a element específic generalitzable, no vull dir que en alguns casos no sigui important, continui insistint, però que en altres llocs perd el seu sentit.

Explicacions dels tècnics de l'Àrea de Joventut.

Les explicacions dels tècnics sobre el procés que s'ha fet estan molt relacionades amb l'anàlisi de la documentació escrita. Les conclusions de l'anàlisi eren l'utilització de la paraula global, un dels temes que possibilitava el canvi de la realitat. En l'explicació que dona aquest tècnic sobre la realitat apareix la globalitat com a justificador del canvi.

Un altre de les paraules que apareix com a justificador del canvi respecte els casals és la rendibilitat. És en nom d'aquesta que els projectes es duen a terme o no.

En la ciutat-empresa, la ciutat pateix la crisi de les metròpolis industrials dels anys 70, els conceptes de rendibilitat i eficiència són necessaris per tal de "poder operar sota els canons del capitalisme assistit: des de l'Estat cal adoptar una política urbana en la que primi la mínima imposició de les condicions al capital privat o a les seves actuacions, o, en el cas d'haver-les, aquestes han de ser l'expressió dels seus interessos".(Lopez 1992, pàg, 49).

Un altre dels elements de l'anàlisi és la referència que es fa al mandat anterior com a punt de partida en la definició de què són els casals. Deixant més de banda el primer període dels Casals i la seva filosofia (1979-1983). Fins i tot, sembla com si

els casals es definissin en aquest període, 1983-1987, ignorant tota la primera part en el primer mandat electoral.

GRUP DE DISCUSIÓ 87-91 7-8-9:

(.....)

clar el recupero en una època diguéssim en el que li toca a fer a l'Àrea de Joventut en aquell moment ja és molt diferent, és dir, home! ja tens una xarxa creada i el que has de mirar és cap a on va aquesta xarxa, a l'any 87-88 és quan fem, lo que jo entenc, l'esforç més important que jo he fet en el tema de casals que és el document aquell dels casals de joves a Barcelona, que intenta actualitzar en part el que hauria de ser la filosofia i la teoria i tot això i objectius del que havia fet el XX a l'any 83, a l'any 83,

(.....)

i a l'any 87-88 fem un intent de reprendre la visió global del projecte, és a dir el document dels casals de joves aquell que ara no recordo el títol, tot i que això ho vam fer amb l'XX i la literatura és meva, o sigui, l'escriptura del document és meva, és un intent de recuperar la visió global d'una xarxa que havíem perdut, havíem perdut la visió global, no dic en absolut que sigui dolent lo que havia passat entre mig perquè havia hagut de tot, ee i amb aquesta visió global jo crec que hi ha una idea força important que suposo que després torna a influir amb els anys que després vindran, és a dir, allà es diuen una sèrie de coses que després no es fan, però hi ha una idea amb força que ja va calant, que és dir la política de l'ajuntament d'espais juvenils, és a dir, que els joves tinguin espais a on relacionar-se, a on fer activitats culturals, a on fer el que sigui, **no pot ser únicament la xarxa de casals de joves perquè això té, és a dir, aquí hi ha una visió molt crítica ja dels casals, jo crec eh! hauria de tornar-ho a llegir, però com a mínim crec que entre línies, perquè aquests documents oficials acostumen a ser molt educats i molt liats si tu vols pel que es llegeix entre línies i com a mínim els que estem a la casa sabem llegir entre línies és que hi ha una crítica a la realitat social dels casals, és dir, escoltim! **els diners que això està costant a l'Ajuntament, als ciutadans, és a dir, la rentabilitat global de la xarxa, insisteixo en lo del global**, perquè quan dius això moltes vegades el que te'n recordes és del casal que funcionava millor i que, però clar, **la rentabilitat total de la xarxa és molt deficitària**, llavors la idea per sortir-se'n d'aquí ni ha una bateria de propostes, jo diria, segurament hi ha una proposta molt política que és dir, escoltim l'Ajuntament el que ha de fer, no es pot tancar amb els casals, és a dir, **els joves no estan als casals i si amb això és descobrir la sopa d'all, els joves estan als instituts, els joves estan en una sèrie d'espais, els joves estan en unes instal·lacions esportives que hi han en aquell període, i aquests són datos molt importants, i estic pensant en tu eh! en la teva tesis, un dato que en el meu judici és molt important, que al 87 és l'any en que realment s'inicia més l'explosió de la xarxa d'instal·lacions esportives que avull tenim, que per mi condiciona allò, des del punt de vista de l'estudi eh! condiciona moltíssim també una certa distribució diferent del temps lliure dels joves, amb això no vull dir que tots estiguin fent esport no sé que no sé quantos, però hi ha unes dades que canten diguéssim d'una manera, o sigui, tots els poliesportius Nou Barris, Can Dragó, el que vulguis, tots estan ara mateix amb una utilització tremenda, vol dir això que hi han instal·lacions esportives, hi ha una xarxa de centres cívics que a l'any 82-83 no existia i que no deixa de ser potent, hi ha una xarxa d'instituts en els quals el mateix procés de transició social que ha fet el país permet que es facin coses que ja s'havien fet feia anys, però permet que tot així es vagi estabilitzant, llavors lo que hi ha una aposta és lo que s'ha de fer és que els espais juvenils són els espais on està la gent jove i el que hauríem de procurar és oferir recursos perquè allà es fesin més coses, aquesta seria una idea molt molt resumida, a part d'això que aquesta potser seria la més política, hi ha una altra bateria de recomanacions, una d'elles és que en aquell moment el ??? dels annexes en aquell document, no sé si ho tens aquest document però si no fa una certa gràcia, és el que déiem **la radiografia dels casals des del punt de vista arquitectònic, estat del local, llum, metres quadrats, llum, etz, etz, clar la radiografia que vam fer que vam encarregar a uns arquitectes és bastant aclaparadora, és a dir, la xarxa globalment entesa no s'agunta, i la reflexió que fem és dir home, dels casals de joves que s'hagin de mantenir, dels casals de joves que hagin de funcionar,******

el primer que s'ha de fer és dotar-los de condicions, és a dir, condicions que ara mateix no tenen la majoria d'ells, és a dir, els que hagin d'existir que existixin en bones condicions, i a més en una reflexió que la mateixa dinàmica social t'obliga a fer, és a dir, lo que a l'any 82-83 que és quan jo conec, em sembla bé, llogues uns sotans, o agafes uns barracons, per exemple els barracons de la XX, o el que sigui, que et sembla bé, a l'any 87-88 la veritat és que amb el desenvolupament que té Barcelona no sé, és una cutrez, i és una cutrez per tothom, inclús pels joves, és a dir, lloc que no et convida excésivament a anar i és un factor a tenir en compte, és una modificació de la percepció social. Bueno, en aquell document es diuen varies coses, no sé, crec que ara es tractava de

Un altre element important de l'anàlisi és l'adjudicació de les Olimpíades a Barcelona un any abans. Això repercuteix en la idea de Casals de Joves. El model de ciutat que ha de ser Barcelona ha de tenir unes certes condicions de metròpolis dintre de la qual no hi ha lloc per espais amb unes certes característiques. Els diners de l'Ajuntament van destinats a infraestructures com són les esportives especialment. El model de ciutat canvia ja no és un model en el que els joves han de canviar la realitat, és un model en que els joves van a participar a les infraestructures que la ciutat els ofereix. Ja no cal que els joves construeixin res, els espais estan determinats per al seu ús. Ja no cal oferir espais per la creació només cal anar a buscar als joves allà on són i oferir-los recursos.

La construcció de la metròpoli demana una sèrie de condicions infraestructurals que són decidides des de grans plans de la ciutat, les inversions de capital estan en funció dels interessos dels esdeveniments olímpics. Per tant, el tema de Casals de Joves no encaixa entre aquests. Això impossibilita les inversions necessàries pel seu funcionament; sembla que la conclusió seria tancar-los.

Els canvis proposats són explicats com a demandes dels propis ciutadans i no com a canvis promoguts des de l'Ajuntament.

Una altra conclusió de l'anàlisi de la documentació era que la lectura feta sobre la realitat donava una visió molt positiva de la ciutat dient que tenia molts espais i infraestructures noves que havien canviat la ciutat. Aquests canvis, en la seva majoria, eren atribuïts a l'Ajuntament.

ALBERT 6:

E: A QUÉ CREES QUE HA SIDO DEBIDO ESTE CAMBIO QUE HA HABIDO EN 10 AÑOS?

A: Primero el Ayuntamiento, eso para empezar, al Ayuntamiento por no tener claro el discurso, por no tenerlo claro, lo que pasa es que habría que analizar si es positivo o no, o sea, no ha sido un cambio impulsado por nadie en concreto, y si ha sido impulsado ha sido impulsado por el ayuntamiento desde los distritos pero no con un discurso claro, entonces no había una reflexión, hay que avanzar más por ahí, y ha sido des de el ayuntamiento primero porque no había ese discurso global después por razones puramente económicas, que ha hecho que 22 casals como equipamientos la mayoría no eran equipamientos, mientras que los centros cívicos, cada vez la xarxa de centres cívics ha ido creciendo más, era más fácil incorporar algo a los centros cívicos que no condiciona nada, que se puede quitar, o rebajar una línea de actuación de un centro cívico, pero no es lo mismo que cerrar un equipamiento, se ha ido optando, algo puramente práctico, se ha ido optando por ahí, se ha perdido con todo eso a partir de la descentralización, se va ha ganar otras cosas pero se ha perdido aquel discurso más de la participación, ee entonces

En aquest paràgraf es fa servir la paraula global per dir que un projecte no funciona perquè no hi ha una visió global.

Fins i tot, els animadors fan servir el mateix tipus de raonament per analitzar les causes del fracàs del projecte.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 29:

A: No, a mi en la descentralització el que em falta, em sembla que coincideix aquesta etapa en el moment de la descentralització. Em falta un projecte global de casal de joves, i en el meu cas m'ho havia vist de lluny en casals d'infants ho defensava i tampoc s'acabava mai d'amanir i jo no se si com a cosa de les entitats o com a cosa de les àrees centrals i tal, però a mi em falta un que algú em digués almenys algunes coses que semblaven obvies, com que era un casal de joves, però bueno no sé si són les mateixes que jo pensava, però que algú digués que un casal de joves és això i que d'alguna manera s'hagués articulat que l'impedir que els districtes comencessin a guiar, pues aquest el farem servir per guardar als nens pobres, i aquest el farem servir per montar grans montatges de teatre, no no eh! i no sé si les entitats o l'àrea central, o una cosa negociada o no sé a qui li hauria tocat, o a mi, però

F: El XX va ????? la visió global del casal

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 21-22:

(.....)

però ja no és el fenomen generalitzat de l'any 80, en el que els casals, com surten els casals? els casals no surten per cap planificació especial de la plaça Sant Jaume, surten perquè et trobes amb algun local a les mans que era de l'OJE i ara ja no és, perquè algú del regala, perquè és municipal i està tancat i no es fa res, tot això vol dir que és cutre o perquè realment hi ha una associació de veïns o un grup o no sé què històric i tal que t'està donant la tabarra cada dia eh! i si dos coincideixen molt aprop doncs sortien els dos si es pot però no és cap planificació. Això a l'any 87 no passa, i jo crec que la gent, els que tenen 15 anys a l'any 87 tenen moltes més possibilitats de les que tenien a l'any 80, això diguéssim independentment de la percepció de la realitat de si han de ser no sé què o de si l'atur és més gran, tenen moltes més possibilitats d'utilitzar el seu temps lliure. Els instituts són espais molt més oberts, jo deia les instal·lacions esportives, em serviria igual lo del carrer, places han hagut sempre però jo recordo que quan era jove no hi havien ni plaça, ens trobàvem en unes escales del barri, vull dir, crec que la mateixa, i tu tenies raó amb lo de l'hivern, però vull dir que si pots ni que sigui hivern, tu et trobes allà, en aquella cantonada que és el bar que et fa de punt de referència, que et trobes amb la colla i ja decideixes si vas al cine o vas a donar una volta o ..., jo diria que la ciutat en aquest moment ofereix moltes més possibilitats d'espai públic per usar, per trobar-te eh! per guixar o per lo que sigui, i t'ofereix moltes més possibilitats lúdiques, és a dir, clar que quan ens posem pesimistes ostres! és que ens han tancat el Biquini o no sé què o no sé quantus, però bueno, és a dir, comparant Barcelona 79-80 la veritat és que el balanç globalment de llocs, és a dir, ara passeges per la ciutat i veus els divendres a la nit, els dissabtes a la nit moltes més zones de centralitat nocturna lúdica que no a l'any 80 que anàvem al Born i quan es va acabar el Born pues vam anar a Gràcia potser seria l'època de Gràcia, però no sé, estava com molt compartimentat i em dóna la sensació de que ara la ciutat t'ofereix més, no sé, el que vull dir només és que crec que hi ha una que és una generació molt més normalitzada, ha viscut una situació democràtica, això que deieu del estat dret, és a dir, que jo crec que tenen dret al casal però si no els agrada no hi aniran, però no hi ha més especulació al darrera, a l'any 80 doncs els que creien que era un dret lluitaven per ell, i els que no havien pensat ni que tenien dret a això, i aquesta gent era una gent molt més normalitzada en el sentit de dir bueno

En aquesta anàlisi es diu que la ciutat ofereix més possibilitats de lleure; aquestes són enteses des de l'allò privat. És a dir, quan es parla de les possibilitats que tenen els joves s'anomenen espais des d'allò privat.

La transformació de la idea de Casals de Joves ve explicada pels canvis produïts entre els animadors. Aquests, que en un principi havien començat amb el tema de Casals de Joves, deixen la feina; és una nova generació d'animadors la que ocupa els seus llocs. Aquest canvi és l'explicació que es dóna per entendre que el projecte hagi canviat. En en cap moment, s'expliquen quines són les raons dels canvis d'animadors.

ALBERT 5:

(.....)

A: y esto también exige se supone un mayor grado de profesionalización, o sea, cada vez más, como todo el proceso es muy rápido, lo que pasa es que entonces aparece otra cosa ahí también, entonces hay varios elementos a tener en cuenta, para hacer de animador a través de la gestión de los casales no es una actividad ???, entonces me parece que ahora tampoco, pero entonces era una actividad excesivamente bien pagada, **el todo el el grupo inicial de animadores que surgieron en el primer momento empieza a desaparecer, se dedica a otras cosas, a las propias entidades o los absorbe el Ayuntamiento o se van a otros sitios, empiezan a desaparecer y entra otra generación de animadores nueva, diferente, con otra vivencia y y eso también ayuda que cambie todo bastante, me parece eh! es una visión más personal porque los los animadores iniciales si que habían formado más parte del proyecto, tenían una serie de intereses determinados, a nivel personal, profesional, ideológico o lo que fuera, o sea que había una cierta más implicación mientras que los nuevos que entran, quizás a nivel de formación habían tenido más posibilidades de formación que no los anteriores quizás porque ya empieza a regularizarse bastante, pero la la implicación que tienen es bastante diferente, tienen también una relación mucho más fría, me da esa impresión, eso también ayuda un poco a ir cambiando el panorama, yo creo que el animador tampoco se siente del todo implicado de aquello que está allá, ni con en casal y muchas veces con la propia entidad que le está pagando, que es la entidad que le paga, no es la entidad a que pertenece, y con el Ayuntamiento en medio haciendo otras demandas parece que le cree una situación que para el animador podía ser un poco liao, porque estaban los intereses principales que se tenían que tener en cuenta que son los de los usuarios de del casal, tienen los intereses de la entidad gestora, tienen los intereses del ayuntamiento, que manera que no se siente implicado en ninguno de los tres sitios, pues acaba diluyendo, acaba no teniendo personalidad el proyecto como tal, no se, no lo he comentado con nadie eh! este análisis es bastante, bastante mio**

Després de la descentralització, el paper de l'Àrea de Joventut respecte els Casals de Joves queda molt reduït, es fan alguns intents de coordinar les accions de cada un dels districtes.

CARLES 4-5:

E: YA EM COMPUTARÉ, YA HO POSARÉ, SÍ SÍ, D'ACORD. QUAN TU ESTAVES VA HAVER-HI TOT UN INTENT TAMBÉ D'UNES FITXES DE LA PÀMIES, ERA BEN BÉ QUAN TU ESTAVES?

C: Però això no era ben bé pels casals específicament, eh! la Pàmies li vaig encarregar el caire la relació amb els districtes, o sigui, acabaven de descentralitzar la descentralització no preveia cap mecanisme d'intervenció dins el territori, era un entreguisme vulgut, pero obligat també eh!, però eren convençuts d'això, pero el principal punt és que no preveiem uns mecanismes de regulació de la del que feia el territori, **aleshores l'únic punt que teníem de referència era el tècnic de joventut que havíem descentralitzat a cada districte, llavors l'encàrrec era bàsicament mantenir un tipus de relació gairebé permanent amb aquests tècnics de joventut descentralitzats per tenir una recollida doncs d'informació de manera permanent sobre el funcionament de tot això, pero no era específica als casals de joves, era el sistema genera que es dubtava després de la descentralització.**

Visió dels tècnics dels districtes.

La visió del tècnics que treballen en els districtes segueix les conclusions de l'anàlisi del discurs sobre l'ús dels termes. Una de les paraules que marcava la forma d'intervenir era "integral" que es contaposava a "marginador". Aquesta és la filosofia amb la que s'organitzen els districtes.

Aquests mateixos tècnics comparteixen la visió positiva de la ciutat dels seus companys de l'Àrea central.

FELIP 3-4:

E: PODEM COMENÇAR A PARLAR DEL TEMA AQUEST...

F: Jo personalment he seguit tots aquests anys de forma continuada el tema dels CJ, com han anat evolucionant, quines possibilitats teníem de dotar-los i d'aconseguir que funcionessin amb aquests mínims que comptàvem. Ciutat Vella té unes característiques diferents a altres llocs, i es que comptàvem d'una banda, intervenint amb joves, un contingent d'animadors de CJ (4 CJ, un d'ells encara sense equipament...un total de 8 animadors) i per altra banda teníem un contingent d'educadors de carrer, també dedicats a treball amb joves, que havien tingut una tasca molt específica en èpoques doncs de molt conflicte social al districte, amb molts problemes de delinqüència els anys 86 i 87. Ara el que ens trobem, en una època més de auge social, i el que tenim és un gran contingent de treballadors especialitzats i els CJ. A mi l'any 89, com a responsable de joventut, se m'encomanà que entre aquest contingent de professionals féssim una cosa en comú, perquè el que feiem era treballar a dues bandes, i a més de forma independent, i a més pagades per la mateixa administració. A partir d'aquí, i en reflexió amb companys meus, veiem que la fórmula del CJ com a tal, dels educadors com a tal, no hauria de funcionar, i el que ens proposem és un model diferent, que sense trencar amb una estructura i amb l'altra els integri. A partir d'aquí neix la idea de crear el que diem programa integral de joves. El que vol ser això és: aprofitant les coses positives de la gestió de CJ per entitats, i aprofitant els professionals que tenim en educadors especialitzats, crear un model únic. El que fem és entre aquests professionals, agrupar-los per barris, fer un equip únic, i aquest equip únic treballa en base a una programació que des del Districte li marquem amb uns camps d'actuació concrets.

Una de les característiques dels districtes és que cadascun es considera diferent als altres, per tant, aplica polítiques diferents.

El tema de la rendibilitat continua sent una de les prioritats dins els objectius de les polítiques municipals.

ROSER 2:

E: D'ALGUNA MANERA US HA VINGUT DONAT TAMBÉ UNA MICA EL TEMA DELS CJ, ÉS A DIR, NO ÉS UN INVENT DEL PROPI DISTRICTE SINÓ UN TRASPÀS.

R: Efectivament, però per exemple en el seu moment aquest districte, quan jo estava de responsable de joventut del districte, vam decidir de tancar un parell de CJ. **I es van tancar, perquè el districte va decidir que no era rentable de cap manera ni quantitativament, deixant de banda si venia molta gent o venia poca, encara que vingués poca gent, el CJ no incidia de cap manera ni en el barri, ni en certs grups,... era poc rentable i llavors es va decidir tancar.** Llavors si ara jo hagués de decidir tots els CJ han de remodelar-se o tancar-se, no ho sé perquè no sé on es pretenia arribar.

E: AQUEST CJ SI NO L'HEU TANCAT, POTSER ÉS PERQUÈ ESTÀ DINS DEL CENTRE CÍVIC, ÉS A DIR QUE TÉ UNES CONDICIONS D'INFRASTRUCRURA, D'ALTRES COSES

...

R: No et pensis aquest CJ no és cap panacea, tot el contrari, per mi l'espai del CJ és bastant mediocre, l'únic avantatge és aquest que en un moment donat pots utilitzar la sala d'actes, o utilitzar algun altre espai polivalent del Centre. El que passa que aquí sí que hi ha hagut una dinàmica bastant forta de participació, perquè hi ha hagut sempre alguns grups entorn del CJ, no només de l'oferta que feien els animadors, sinó que hi havia grups amb una certa autonomia que es muntaven la seva activitat, les seves trobades setmanals... **Hi ha una habitació bastant cutre, per no dir que és infame, per assajar grups de rock, que també té la seva vida i tot això.** També aquí hi ha hagut una iniciativa de fa ja uns anys de en comptes de gestionar el CJ un sol animador, col·locar-ne dos amb la intenció de que aquesta persona pogués fer el pont o pogués tenir un treball més estret amb els nens que acabaven el casal infantil, que podrien ser usuaris del CJ. Això era un objectiu que per nosaltres era bastant important quan es va crear aquesta figura. **El que ha passat a la llarga és que la majoria de gent, o sigui el públic general del CJ ha passat a ser adolescent, el que abans era una minoria, ha passat a ser una gran majoria. L'especificitat d'un animador per franja d'adolescents s'ha perdut. Llavors no sé que dir-te, penso que cada CJ s'ha anat transformant, hi ha hagut una transformació del model, sense haver de dir anem a canviar el model de Casals, cada CJ s'ha adaptat al que tenia i als encàrrecs que rebia del Districte.**

En aquest paràgraf es diu que els casals de joves s'han adaptat als canvis que els marcava la realitat i les directrius dels districtes. També es parla de l'especificitat que estan agafant els casals en temes de música. Un altre dels factors que influeix és que els joves que van als casals cada cop són més joves.

El tema de la intervenció en tot el territori apareix constantment en el treball dels districtes. Es defineix la compactació com a forma de garantir les intervencions a tots els nivells i sobre tota la població.

MONTSE 3-4-5:

E: SI T'HE ENTÈS BÉ, TU CREUS QUE SÓN NECESSARIS EN L'ACTUALITAT AQUESTS ESPAIS DE TROBADA, ALLÀ ON EL JOVE PUGUI TENIR UN TERRITORI PROPI, EN ALGUNA MESURA?

M: Si, jo penso que si, el que passa és que aquests espais han de ser uns espais dignes, han de ser uns espais montats després d'una discussió de, precisament, com han de ser els espais, i que ademés disposem, o hauríem de disposar a cada districte d'uns altres espais, no pròpiament per joves, però que també els joves puguessin utilitzar. Per tant jo penso que la utilització dels CJ podria canviar. **La utilització no, el plantejament podria canviar, podria ser un lloc de referència, de trobada, un lloc de recursos, un lloc on les entitats i els grups de joves es puguessin trobar, que l'Ajuntament oferís un tipus de serveis, però plantejar tota la qüestió d'animació i dinamització de tota aquesta franja d'edat, des d'una manera molt més amplia i molt més global dins del mateix territori.** Per exemple, amb la LOGSE, l'ensenyament obligatori dura fins als 16 anys, per tant hi ha un plantejament diferent, abans durava fins els 14. A partir dels 14 hi havia gent que es quedava despenjada. Ara els nens i nenes, o els preadolescents estaran escolaritzats perquè l'ensenyament serà obligatori, fins als 16 anys. Per tant, aquesta franja de 14 -16 es podrà treballar dintre de les institucions escolars, amb lo qual això ja facilita la tasca. Per altra banda el descens de la natalitat, com no sabem com queda el mapa escolar, pot ser que hi hagi escoles que tinguin, que no seran de secundària, espais buits. Perquè no es poden ocupar aquests espais pels joves, pels nens, pels avis i per la gent gran ? **Després hi ha l'existència de CC que fa dos anys no hi eren, hi ha l'existència de centres com aquest, que és un centre de serveis personals, però que també té uns espais polivalents que es poden utilitzar. Hi ha l'existència d'unes places, ultimament bastant més acomodades i adcentades, on es poden fer quantitat d'activitats.** Jo continuo pensant que és molt important intervenir en la franja aquesta de 14-22-23 anys, o 26 depèn de com ho planteja la gent. És necessari intervenir, i intervenir des del punt de vista ocupacional, de donar-los una ocupació a partir dels 16 anys. És important des del punt de vista de l'oci, i és important des del punt de vista de fomentar l'associacionisme en aquesta franja d'edat. **Com és fa això , i des de on es fa és una altre qüestió. Com es fa ?, doncs amb un equip que evidentment pot ser que estigui format per gent que no sigui només animadors de joves com fins ara haviem tingut.**

E: **PERQUÈ DE FET EN AQUEST BARRI, O EN AQUEST DISTRICTE, NO ES TREBALLA DE FORMA COMPACTADA, O SI ?**

M: Si, bé s'intenta però és molt complicat.

E: **M'EQUIVOCO JO, O SOU DELS ÚLTIMS QUE HEU FET LA COMPACTACIÓ?**

M: No, jo crec que vam ser dels primers. Ho fem, o ho intentem fer. **Vol dir que hi ha un equip que està format per educadors, animadors, assistents socials, psicòlegs i treballadores familiars que discuteixen en base a un territori quina és la intervenció. Llavors, en base a això es fan uns programes, i dels programes surten uns projectes d'intervenció.** La gent del casal de joves, els dos animadors del CJ d'aquesta zona, que són de l'empresa XX però tenen contracte amb l'Ajuntament, formen part d'aquest equip, i conjuntament amb la resta planifica quina ha de ser la seva intervenció. I de fet, ara que ja estem discutint, ja hem montat la campanya d'estiu, i ara la començarem a fer, dins de la gent que intervé en la campanya d'estiu, no tant sols al respecte de la gent jove, no tant sols hi ha els dos animadors, sinó la directora d'un CC molt petit que hi ha aquí, que es diu XX, que també forma part dels projectes de la campanya d'estiu, han elaborat els projectes conjuntament i els realitzaran conjuntament. A part d'un altre educador que és de la zona, de l'Ajuntament, que també hi participa. De cara a l'any que ve continuarem amb aquesta línia que ja portem.

E: **LA TASCA FONAMENTAL DE SERVEIS SOCIALS S'ORIENTA EN VERS AQUELLES SITUACIONS DE MARGINACIÓ O DISCRIMINACIÓ.**

M: No és serveis socials, és serveis personals.

E: **PERÒ L'EQUIP QUE TU M'HAS DEFINIT, TENIA UN GRUIX DE PERSONES QUE TENEN UNA ACTUACIÓ FONAMENTALMENT A L'ENTORN DE SITUACIONS CONFLICTIVES O DIFICULTOSES.**

M: O no.

E: **TREBALLEM SOBRE LA MATEIXA POBLACIÓ ?**

M: **Hi ha una tasca d'intervenció comunitària que vol dir que en base a unes necessitats o a una situació que o bé es detecta per mitjà de l'atenció individual, o bé pels estudis, o pels elements que es tenen, per mitjà de les secretaries tècniques o de l'Àrea, o del cens de població, es determina el tipus d'intervenció. Aquest tipus d'intervenció és sempre, en la majoria dels casos, o hauria de ser des del punt de vista de la intervenció que fa l'equip d'atenció primària, una intervenció preventiva. Vol dir que tu, intervenint d'aquella manera,**

dissenyant un projecte, fas una prevenció sobre un tema concret. Aquest és un tipus de projecte important, com és per exemple tot el problema referent a la droga, que evidentment si no es fa un treball preventiu, no hi ha manera de solucionar aquest problema.

El tipus d'intervenció ve determinat a partir de la planificació des del districte. És a dir, ja no hi ha la idea que l'Ajuntament ha de donar un marc perquè els joves muntin el que vulguin sinó que els districtes, en base a uns projectes, decideixen quina és la intervenció que cal fer i en quins sectors concrets.

Ja no es parla de sectors en els que cal fer una intervenció específica, com eren abans el serveis socials, sinó que ara es parla de serveis personals, és a dir s'intervé sobre tota la població.

8.3.2. NOU MODEL DE CASAL DE JOVES.

FELIP 5-6-7:

E: EN AQUEST MODEL D'INTERVENCIÓ LA UTOPIA - DUGUE'M-LI UTOPIA -DE LA PARTICIPACIÓ DELS JOVES DES DEL SEU TEMPS LLIURE EN LA PRÒPIA GESTIÓ D'AQUESTS PROGRAMES, ABANS CJ ERA PROGRAMES INTEGRALS, ES PERD D'ALGUNA MANERA ? DIC UTOPIA, PERQUÈ HEM CONEGUT TAMBÉ ELS CJ D'AQUÍ I D'ALTRES BARRIS, I MAI NO HA DEIXAT TAMBÉ DE SER UNA UTOPIA QUE ELS JOVES, ELS USUARIS PARTICIPESSIN EN LA PRÒPIA GESTIÓ DEL CJ, PERÒ NO ES PERD MASSA AQUÍ AIXÒ ?

F: El que passa és que això també, i aquí és una mica adaptar el model a les disponibilitats infraestructurals que hi ha. Llavors, al menys aquí al districte, suposo que per dificultats pressupostàries i d'equipaments, el que s'ha optat és pel model d'incloure el CJ, com a equipament, no individualitzat sinó dins del CC, amb uns espais independents, més o menys acotats, però dins del que és el funcionament del CC. Llavors, en una primera etapa, jo crec que encara estem en aquesta fase en la que possiblement es perdi cert protagonisme, perquè integrar la dinàmica d'un CJ, és a dir de la gestió d'un programa integral de joves, dins d'una macrodinàmica de CC, doncs evidentment vol dir que l'equip gestor és el que ha de tenir les regnes. Però el que sí que és veritat, és que a mig termini, la idea seria que com tots els grans CC, hi haguessin, -i hi serà evidentment aquí també-, aquestes comissions gestores, però en les que pretenem que, a part de que es puguin fer subcomissions de participació de joves pels espais de joves, estiguin integrats al gran centre de gestió del CC. Però jo diria que, en un primer moment, aquest model l'estem aplicant: l'any 89 de forma molt provisional, l'any 90 de forma ja afinant molt més, i l'any 91 de forma plenament intensiva. Jo crec que igual en el període de 1 ó 2 anys, aquest nivell de participació dels joves s'haurà de recuperar. Entre altres raons perquè la política del districte també va en aquesta línia. Per tant a l'equip gestor del programa integral li farem fer cada cop més altres tasques i el que és l'equipament, i les coses que s'hi fan a dins, haurà d'agafar protagonisme o joves o grups de joves que estiguin més o menys organitzats. Però en aquest moment, sí, encara és una miqueta...

E: EL PÚBLIC AL QUE S'ADREÇA ARA EL PROGRAMA INTEGRAL DELS JOVES COM EL DEFINIU, SÓN TOTS ELS JOVES DEL BARRI, O DEL DISTRICTE, O BÉ L'ORIENTEU MÉS A DETERMINATS COL·LECTIUS PRIORITARIS ?

F: Una vegada més en teoria a tothom, a la pràctica, el públic que s'atén encara, en aquesta fase de transició, és primer, col·lectius d'aquests que en diem usuaris estables del CJ, és a dir aquells joves que hi han anat algun dia, s'hi han enganxat, el que fan allà més o menys ja els agrada, els tallers que fan i les activitats ja els hi va bé, es converteixen en col·lectius específics, són aquests els usuaris estables del CJ. I segon el grup de joves amb algunes problemàtiques, i que d'alguna manera seria la rèmora que arrastrem una mica dels grups de joves que seguien els educadors. Amb aquests, aleshores intentem que es faci un aiguabarreig. Però, això ha de ser un model de transició, perquè degut a que l'equip del programa integral de joves, cada cop enfoquem la seva actuació no cap a un públic objectiu concret i grups estables, sinó que la seva tasca serà cada cop més àmplia, doncs esperem que aquests petits sectors de població hi siguin per fer una activitat concreta, però no sigui la raó de ser del CJ. Que no anem a allò de que el grupet de joves que trobaves al mes de setembre a l'obrir el CJ, era quasi el mateix al que hi havia el mes de juny. Podrà per un projecte, per un taller concret, per un grup, però després haurà de ser una altra gent perquè l'equip del programa gestor tindrà moltes altres tasques, que no atendre només a un públic concret.

E: REPASSANT ELS OBJECTIUS GENERALMENT ACCEPTATS EN PROGRAMES I DOCUMENTS RELATIUS A CJ, APAREIX COM UN DELS OBJECTIUS MÉS IMPORTANTS EL DE LA PROMOCIÓ DE L'ASSOCIACIONISME. PERÒ SEGURAMENT LA REALITAT D'AQUESTS 10 ANYS ÉS QUE NO N'HAN SORTIT MASSES D'ASSOCIACIONS DELS CJ, COM VALORES AQUEST FET ?

F: Penso que no ha estat res més que la conclusió del model que s'ha portat. Un model en el que, malgrat les argumentacions teòriques, es tractava d'un treball de portes endins: els animadors, tal i com estava dissenyat, havien de gestionar el CJ, i havien de ser presents en la realització dels tallers que es feien de 5 de la tarda fins a les 9 de la nit. Com que fins i tot no tenien ni un porter, no podien sortir d'allà, per tant està clar que els abocàvem a una tasca de portes endins. Per tant era més o menys lògic que els grups que sortien, que n'han sortit, déu n'hi do!, grups de joves més o menys organitzats, podríem dir aquest associativisme informal o més o menys per objectius, doncs eren produïts per usuaris o gent connectada amb el CJ. Eren petits grups, no s'anava a les grans associacions o entitats que poguessin treballar al barri, perquè es feia un treball de portes endins. El que voldríem, malgrat que no pugui semblar-ho al començament, és que l'equip gestor deixi de treballar portes endins, que el puguem alliberar, i amb aquest treball de portes enfora, que efectivament produeixi aquesta interconnexió i relació amb les associacions del barri, i a partir d'aquí pugui col·laborar, i evidentment poden col·laborar-hi perquè tenen temps, perquè tenen recursos, perquè disposaran d'espais adequats als CC, i perquè d'alguna manera hem de canviar aquest model d'enfrontament implícit de gent que està cobrant i gent que treballa voluntàriament. Perquè d'alguna manera també a aquestes mateixes entitats, que algun cop en faran ells mateixos el seguiment, els subvencionarem part, i ja ho estem fent, del seu projecte de gestió, i per tant aquestes seran les entitats amb les quals intentarem que aquesta gent hi treballi.

(.....)

E: QUINES MÉS COSES A TU ET SEMBLA QUE PODEN SER IMPORTANTS PER ALGÚ QUE NO CONEIX LA SITUACIÓ ESPECÍFICA DEL DISTRICTE ?

F: A mi el que m'interessava en aquest contacte és la qüestió de: nosaltres l'any 89 fem una reflexió en profunditat de què passa amb els CJ. Teníem tres opcions. Una era la que estava escrita, que evidentment jo personalment hi combrego, i hi combrega l'Ajuntament en general, i quins són els grans objectius dels CJ, el que està escrit allà però aplicat, i per fer-ho aplicar havíem de fer una gran dotació infraestructural als CJ, i donar un nivell d'autonomia igual o més gran, -i per tant un nivell d'exigència de coses que no s'havien fet-, i aplicar-ho. L'altra opció era suprimir els CJ, tema que podia ser políticament poc rentable, sempre és difícil tancar una cosa que està oberta. I la tercera opció era, aprofitant les potencialitats de recursos humans que tenim -10 professionals treballant amb joves-, independentment, al seu aire, i tots els recursos pressupostaris que això portava al darrera, doncs agafar aquests professionals, agafar els CJ i fer una única unitat ajuntant personal i pressupost. I això és el que hem fet. A partir d'aquí hem anat dissenyant aquest nou programa, que jo penso que

podrem acabar de lligar en pocs anys.

El raonament seguit té a veure amb la intervenció que cal fer des del districte, Aquesta intervenció ha d'anar dirigida a tota la població; per tant, els Casals han d'entrar dintre de la mateixa dinàmica. El tema de les condicions infraestructurals dels casals va apareixent constantment com una de les raons que el projecte no pugui continuar tal com està. En tots els casos queda clar que fer inversions en infraestructures és una cosa que no és possible. Sembla que això és paradoxal quan s'estan fent grans inversions a nivell infraestructural en aquest tema en altres espais i dedicades a altres serveis.

La intervenció ha de ser per a tothom. Aquesta és una de les característiques d'aquesta nova manera d'intervenir. Abans, dintre de la racionalitat de l'Estat, l'espai del Casal tenia que ser per a tothom. En aquest moment, el terme "per a tothom", ja es desplaça a tota la intervenció que es fa des del districte. Aquest tipus d'intervenció per a tothom, tal com veiem en els primers períodes de casals és el que no feia possible la participació de la gent. En ser per a tothom no donava la possibilitat de que cap grup es pogués estructurar. D'altra banda, un canvi important en el plantejament és que ara es promou la intervenció des del districte cap a la població i no hi ha cap intenció perquè la població pugui discutir o opinar sobre aquesta intervenció.

El tema dels serveis socials i joventut que es debatia en el període anterior, es resol amb la introducció del treball compactat on el fet important no és la manera de treballar sinó que es faci sobre un tema en concret.

FELIP 9-10:

E: POT DONAR LA SENSACIÓ DE QUE AQUEST FET DE JUNTAR EQUIPS D'EDUCADORS I ANIMADORS, EN EL MARC D'UNA POLÍTICA INTEGRAL, REPRESENTA PORTAR L'AIGUA CAP A LA TÈCNICA, LA PERSPECTIVA DE SERVEIS SOCIALS, CONFRONTADA HIPOTÈTICAMENT A ALTRA MANERA DE FER QUE ERA LA DE JOVENTUT. QUÈ EN PENSES?

F: Jo el que penso d'això és dues coses. Jo mateix vaig haver de participar l'any 89, quan vam posar l'experiència en pràctica, en infinitats de reunions, en les que tots els educadors i animadors que teníem a Ciutat Vella els vam posar en una taula, i jo personalment dirigia les discussions. Com que a més a més, al llarg de la meua vida professional vaig estar a Serveis Socials i després em vaig passar a l'Àrea de Joventut, doncs a mesura que anàvem discutint tota aquesta visió, veia que molts dels problemes que sorgien els havíem provocat la mateixa administració. Des de l'administració, i des de dues àrees diferents, s'havia fomentat el treball específic, uns des de la normalització i potenciació de la xarxa associativa, que està molt bé, i d'altres sobre la perspectiva de treball especialitzat, ... actuació marginal, que també està molt bé, però això sol, no és tota la població d'un barri. **Ni una cosa ni l'altra. Jo penso que la població és una, alguns amb problemes, altres supernormals, els que no volen saber res de que algú els ofereixi recursos, d'altres que estan en entitats magníficament a gust i a cops el que necessiten és que algú vagi allà i els ofereixi algun recurs, i d'altres que des d'una entitat fan una tasca molt més ben parida del que pugui fer qualsevol intervenció municipal. Jo penso que el que intentem és aconseguir, primer, que aquests professionals tot i tenir diferències, però són diferències individuals, jo m'he especialitzat en lleure infantil, jo en treballs marginals, ... però ni una cosa prevaleix damunt de l'altra, ... el programa integral, volia que la població jove del barri fos una. Després a l'hora d'elaborar projectes d'execució, de fer intervencions específiques es veuria si calia aplicar la tècnica, la metodologia, apresa a l'Imae o apresa a Flor de Maig, però d'entrada partim d'un mateix posicionament. Penso que hem aconseguit, i a part vam haver de fer grans discussions, i el que sí que és veritat és que, posant en una llista tot el que feien els animadors, i tot el que feien els educadors, en resum no hi havia gran cosa diferent. I el que era diferent, hi seguiria éssent igual. Perquè el que era diferent és aquell matís que li donava el professional x, que s'havia especialitzat en tal cosa, o que sabia molt de muntar festes, i això, el que déiem és, ja està bé, no la perdem aquesta riquesa. El que hem de fer és un cop fet l'equip, que aquest senyor potenciï això o allò, i per tant que la resta de l'equip li delegui això o allò. Però el que és veritat, i està a les conclusions de les valoracions que hem fet anualment, és que si en alguna cosa, algú s'ha emportat el gat a l'aigua, ha sigut la gent dels CJ. I la raó és que la potència organitzativa, l'agilitat d'adaptació, i, perquè no dir-ho, el mètode de treball, tenia més potència el dels animadors que el dels educadors. Però bé, la idea seria que el que volem és que ni una cosa ni l'altra. Del final de la memòria del 89 se'n desprenia que el gruix de propostes i d'activitats que havien fet els animadors dels CJ comparat amb els educadors, era més potent el dels animadors. La idea seria ni una cosa ni l'altra, sinó projectes a partir de coses concretes.**

L'explicació de les diferències en la intervenció entre el que era la manera d'intervenir des de joventut i des de serveis Socials queden reduïdes a la manera d'intervenir a nivell personal de cada professional. És a dir, les diferències ideològiques que podia haver entre les dues formes d'intervenció es reduïxen a la variabilitat individual en lloc de parlar-lo des de la ideològic. Es diu que cadascun d'aquests són simplement metodologies que es poden fer servir. El fet important es

aquesta manera de fer nova que és realitzar projectes a partir de "coses concretes".

Aquesta nova manera de treballar fa que es neguin encara més les diferències de classes ja que la població és una i s'intervé per temes concrets. Així no hi ha uns més necessitats que altres en bastants aspectes sinó que cada un té una variabilitat des de la qual es pot intervenir.

8.3.3. LA CIUTAT COM A GLOBALITAT: CENTRE-PERIFÈRIA..

En aquest període s'estableix una diferenciació entre el centre de la ciutat i la perifèria. En el centre és on es desenvolupen tots els grans aconteixements.

JORDI 6-7:

(.....)

No sé jo, jo els veig així. Els veig fotuts però no els joves, a tots els que vivim o viuen a Barcelona, perquè penso que la ciutat és molt, té molt de pes; té molt de pes i és un rulo que ho e, que ho està aplanant tot. I que ara podé vivim una eufòria olímpica però que..., que és bastant insana, vaja, insana a nivell psíquic i físic. **Es salva la perifèria, allò que abans comentàvem del barri, no?, es salva la perifèria. Aquest barri és com un poble, i com a poble encara veus aquella, aquelles ganes, bàsicament a la joventut. Ara està passant un fenomen de que, clar, quan els joves tenen una força, comencen a organitzar, comencen a fer propostes, comencen a, a xocar amb l'associació de veïns, amb les, amb la manera en que es fan les festes majors i amb una sèrie d'entitats tradicionals que d'al, que d'alguna manera ells les troben com un, com un obstacle, no?, i comença a donar-se aquell enfrontament. Jo, ja veurem que passarà, no?, perquè és allò que dius, òstia ara... Vull dir, aquell enfrontament, sempre treballant de cara a la coordinació, a que, que n'hi ha que integrar-se, que n'hi ha que participar i quan realment un, el sector jove pren força, comença a xocar. Clar, podé és la, la llei de vida, això de l'enfrontament etern entre joventut i adults.**

Es descriu la perifèria com una cosa diferenciada de la resta de la ciutat.

Aquesta "diferenciació" està relacionada amb el tipus de relacions que s'estableixen, ja que es contraposa al tema del barri, en aquest es mantenen relacions com en un poble.

GRUPS JOVES CASAL 4-5:

E: ¿Y SI NO EXISTIERA EL CC, QUÉ HARÍAIS?

GJC: Nada.

Es que no hay nada más en el barrio.

Es que en este barrio no hay nada.

E: A VER EXPLICADME ÉSO DE QUE NO HAY NADA.

GJC: Nada, porque hay un esplai y tiene también un grupo de jóvenes, aunque es un grupo bastante cerrado, y hoy a la gente no le gusta esa movida.

Por ejemplo aquí no hay ningún cine, y aunque parezca una tontería, tienes que salir fuera de XX, coger el autobús o el tren, y te rompe. Aunque parezca un espacio muy pequeño de tiempo el que tardas en la combinación, no es lo mismo tardar 5 minutos andando, que con el tren o el autobús.

E: ESO ES ALGO QUE SIEMPRE SE HA DICHO DE ESTE BARRIO, QUE QUEDA MAL COMUNICADO. PORQUE AUNQUE NO TARDES TANTO, LA SENSACIÓN DE COGER EL TREN ES SIEMPRE DE IRSE LEJOS.

GJC: Y que de cada cuatro trenes para uno.

Y no solamente éso, que será una tontería, pero que tienes que pagar un billete... o colarte ¿ no ? Es que es una vergüenza porque el billete de aquí, de Torrebaró, hasta Sant Andreu vale lo mismo que hasta Plaza Catalunya. En cambio hasta Sant Andreu son sólo cuatro minutos, y se puede poner uno perfectamente, si el tren va medianamente lleno, y pones entre tú y el revisor un vagón y medio...

E: ¡ CLARO NO LE DA TIEMPO ! ¡ TE LO TIENES MUY BIEN ESTUDIADO TÚ ! QUE CON UN VAGÓN Y MEDIO DE SEPARACIÓN TIENES TIEMPO DE QUE NO TE PILLEN. ¿ OS SENTÍS APARTADOS DEL RESTO DE BARCELONA ?

GJC: Sí.

Sí.

Una mica sí.

Es que ésto tiene muchas limitaciones. Por ejemplo los autobuses van mal. Han puesto una nueva línea. el 62, para darnos vidilla... Yo creo que lo que haría falta sería el metro, pero no lo van a poner.

En aquest paràgraf es parla de l'existència del Centre Cívic com l'únic equipament del barri i de la seva mala comunicació amb la resta de la ciutat.

Cal remarcar la diferència entre els joves que assisteixen a les activitats del Centre Cívic i els joves que en altres legislatures s'apuntaven als Casals de Joves. Aquests primers només s'apunten a activitats ja organitzades i no es plantegen la participació en la gestió de les activitats.

8.3.4. EXPLICACIONS DONADES PELS ANIMADORS SOBRE ELS DISTRICTES.

Explicacions donades en els grups de discussió.

En el grup de discussió es planteja el tema del treball des dels districtes per part dels animadors. Els animadors exposen que els districtes canviïn constantment i que les directrius dels caps dels districtes arriben directament als animadors. Fins i tot com aquest canvien constantment el seu funcionament. El raonament que es fa servir per explicar això torna a ser el factor humà; segons la persona que hi ha davant, les coses funcionen d'una manera o d'una altra. En cap moment es qüestiona el mecanisme administratiu de la descentralització.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 29-30-31:

M: No, però també a vegades, jo no sé vosaltres, però a mi, no tinc la sort de saber que volia el districte, vaig saber que volia en un moment determinat, però tenia clar que presentàvem, però igual tres mesos després volien una altra cosa. Si quan els districtes van descobrir els regidors i els càrrecs tècnics que podien fer la seva política al districte, és que es van aferrar increïblement i era realment tornar-se boig perquè no era allò de dir el teu projecte no val, és aquest el projecte que tens per l'any. Jo estaria molt content perquè mira pensar, els han triat ells, que decideixin ells, jo faré el que em manin no? però és que a vegades cada quinze dies et canviaven l'orientació i l'estructura vertical t'arribava fins a baix de dir ara has de fer això, i jo no sé, però al meu districte, a XX, passava moltíssim, amb el senyor XX i l'estructura que havia, però moltíssim, a les hores, era una cosa bastant triste, que a mi em va fer decepcionar molt, perquè jo me'n recordo, a més la que veig més gran que vaig tenir és quan va venir un dia el coordinador de serveis i va prometre bueno, jo no sé que va prometre allà, que aquests barracons es refarien, que posarien un equip de sonorització, que posarien no sé que no sé qué, als tres mesos jo havia d'anar als barracons, havia dit que els tiraven al terra, jo i algú havia d'anar perquè sino ens agafaven amb el material dins de música, amb el taller de motos que s'havia montat i s'enportava les eines i tot, algú havia d'anar. Clar, això és el que més ràbia et fa

A: La XX que venia darrera meu a XX va tenir problemes d'aquest tipus que jo sapigue, jo no sé si, perquè estaven el XX i el XX pel mig i tal, no vaig fer gaire, però després va durar poquíssim per això,

F: Això confirma una hipòtesis central de la teva tesis, i és que el factor humà com deia ????? definitiu pràcticament en tot, no, perquè la història dels districtes es demostra sola, la descentralització són deu districtes, i els mateixos problemes s'han viscut de manera diferent als 10 llocs, i en alguns casos no ha hagut problemes, o sigui, que vol dir que realment depen molt de les persones

F: I torno a lo que deia del promecte, jo m'imagino que si hagués hagut en el projecte de descentralització, d'alguna altra manera de lligar el model de casal o el model de no sé qué, el factor humà no hauria estat tan del tot decisiu

D: Jo en el tema de descentralització vull dir una cosa, jo quan he dit que sincerament si m'hagués

de posar a l'altra banda de la trinxera, em sembla que ho voldria explicitar més, perquè amb les discussions que hem fet en els últims anys, alguna vegada ha sortit això en negatiu, jo crec que la descentralització és super decisiu, tot, però jo diria que també pel tema de casals de sigut, és a dir

A: Pel tema de?

D: De casals, també ho ha sigut, és a dir, hem viscut molts problemes, hem perdut un projecte global, això a vera, això és culpa de l'ajuntament, claríssim, quan a l'any, això que us deia, el document dels casals de joves al 87-88, intenta ser un saltó, és un intent de recuperar certa visió global en la qual ja arribem tard, en aquell moment!

A: Administrativament ja s'havia fet

D: Bueno, arriben tard i és que el districte, bueno, és que són 10 negociacions tan diferents i tan no sé qué, i també per això deia, i potser en aquell moment vaig trobar a faltar potser també una altre error de les entitats. O sigui, jo crec que la visió global no la teníem ningú ja en aquell moment, els districtes perquè no els hi toca tenir-la, l'Àrea central perquè quan es va fer la descentralització no es va fer, i les entitats no tenien. Ara, de tota manera, posat en contextes això, superats els temes conyunturals dius, és que segurament que deu agents diferents, deu districtes, gent diferent i no sé qué no sé quantus, hagin fet els seus processos, en algun cas no de reflexió estic d'acord, però en altres casos de reflexió, en altres casos d'adaptació i tal, ostres, dóna una foto tan fluida ara mateix del que sí, del que coses als casals molt més riques que a l'any 85 no dic al 80, però que a l'any 85, és a dir, els Bucs de XX, doncs escolta'm, jo no sé si els casals de joves haguessin estat a l'any 82 doncs si haguessin tingut Bucs o no, no ho sé, el que sí que sé és que algun districte va dir, escolta'm! el que vull aquí són grups que assagin, faig una caricatura eh! o igual no va ser el districte, va ser l'animador diguéssim que va dir escoltim aquí

M: També va ser un regidor boig per la música i que va voler crear un conservatori

E: DONCS QUÉ HO DEIXEM AQUI?

Al final, el tècnic valora positivament l'existència dels nous equipaments, o sigui, ens mostra la valoració positiva de la realitat que s'explicava en un altre paràgraf.

Aquesta és l'anècdota que explica un animador sobre les relacions en el districte.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 16:

M: Jo veia 40-50 als barracons, hi havia dies que més, el que passa que vull contar una anècdota divertida, perquè quan vaig fer un cop una memòria i em vam dir, bueno anem a fer uns fulls propagandístics del districte per veure que és joventut, que és serveis social, que és cada cosa i bueno, informar a la gent, ens has de dir quanta gent passa per allà, pel casal de joves, doncs això no? una xifra de 40, 50 a vegades 60, doncs jo no sé com ho van fer però sembla que hi havien 50 diaris, 60 com a molt, van decidir multiplicar això pels dies de l'any i va sortir una xifra a uns fulls oficials que va fer el districte de XX, de joves que passaven pel casal que era més alta que el total de la població del barri,
JA JA JA

M: és a dir, 17.000 persones, és a dir, una bestiesa increïble, és veure el nivell de coneixement que tenien del que era un casal de joves.

En l'explicació d'aquest animador sobre els tècnics dels districtes es demostra el grau de desconeixement d'aquests de la realitat dels casals.

En aquest cas, no només els tècnics no sabien com anava el tema del joves, sinó que, a més, no seguien les directrius que l'Àrea havia donat sobre el tema i consideraven que no les havien de seguir.

TONI 4:

E: BUENO, EXPLICAM COM ERA TREBALLAR AL TEU DISTRICTE.

S: Al meu districte jo vaig començar a treballar quan començava la descentralització

E: QUE ERA AL 87?

S: Si,

E: MÉS O MENYS, SI SI SI

S: És a dir just que en aquest punt on es va fer el el canvi aquest no? a les hores doncs ee bueno el meu districte que era el districte de XX tenia una política molt curiosa en aquest sentit que és que deia que bueno XX era XX i la resta de Barcelona era la resta de Barcelona és a dir que d'inmediat es va perdre qualsevol connexió amb la resta dels casals de joves de Barcelona amb la política que es fes a nivell municipal de casals de joves i del districte que tenia totes les decisions respecte tots els temes no?

E: PER QUÉ ERA DEGUT AIXO QUÉ DECIDIS FER AIXÒ?

S: No sé, suposo que era qüestions de la política dels districte, no et se especificar a qui corresponia això, si al regidor, si era el cap de serveis personals o a quí però el cert és que això era així, fins el punt que a vegades quan alguna cosa no en semblava massa correcta i nosaltres apelavem els documents de l'Àrea, pues el districte es posava a riure no? dient que tenia res a veure amb ells i que l'Àrea podia cantar misa que allà es feia el que ells pretenien que era correcte no? llavors allà ens vam trobar en una situació que es va tocar patir molt, que era el fet que qui decidia la política de juventut o com a mínim qui la cuntralava i qui deia que estava bé i malament, doncs era una sèrie de persones que mai havien treballat amb joves que no tenien cap mena de formació específica en el terreny ni tan sols s'havien preocupat per més o menys documentar-se i actuaven totalment per tòpics i per intuïció i els tòpics de sempre de dir que els joves són tots, fan tots soroll, són drogadictes en potència que són focus d'inestabilitat, etc., és a dir que hi havia sempre una franja de prejudici envers la població joves no? i quan és el cas que es treballa amb població que no és exactament nens d'institut de classe mitjana, doncs aleshores qualsevol petit problema que hi hagués, encara que fos un problema absolutament ridícul, que de fet es podia dir que ni tan sols hi havia problema, allò es convertia en un terratremol brutal no? aleshores allò dificultava moltíssim tot el treball amb joves, es clar, nosaltres ens trovàvem per exemple que no teníem pràcticament espais, havíem de treballar dins d'un centre cívic que això suposava que pràcticament tota la nostra feina consistia en fer pactes, amb fer així doncs, bueno una feina sobretot diplomàtica amb la direcció del centre cívic, amb l'associació de veïns amb la gent de la de la junta del centre cívic, etc., per aconseguir que ens deixessin espais per poder fer activitats pels joves dins dels centre cívic, fins algú que encara que les activitats es fessin a la plaça per no fer-les dintre que no haguessin problemes, també era un problema brutal, perquè els veïns es queixaven, perquè sempre hi havia el iaio que trucava al districte dient que els nens de 14-15 anys pues armaven orgies i bacanals allà a la plaça i que es punjaven i que robaven a tot quisquí i tal, i el que és curiós és que el districte feia cas a això a alguna o dues trucades, mentres que a l'opinió dels professionals que deia que això no té cap sentit no feia cap mena de cas, llavors clar, la nostra feina era molt més diplomàtica d'intentar evitar els mal entessos, d'explicar quines eren les coses que realment passaven, de intentar això aconseguir tenir espais per fer

coses no? i es clar, cada vegada que feies una cosa bueno, posar un servei de seguretat o estar super atent perquè no passes ya no de l'altre món, sino res que pugués semblar dolent perquè si no suposava que mai ens deixarien fer coses, llavors es clar, les limitacions eren brutals i el no tenir cap mena de recolçament per part dels tècnics del districte doncs estàvem pràcticament sols davant del perill per dir-hu així no? i això era molt molt dolent.

És en aquest període en el que la major part dels casals de joves passen a ser Centres Cívics. En aquest paràgraf s'expliquen les dificultats de treball dins d'aquests.

El treball compactat comporta més treball burocràtic, per tant, menys temps per al treball amb la població.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 12:

E: ESTA CLAR, ELS JOVES DELS CASALS DE JOVES

M: Els joves del meu casal i bueno, en un moment donat hi ha un intent d'arribar a la resta de joves però és, resulta un esforç titànic perquè bueno, des de l'equipament fet una caca, als pocs recursos que tenies i la increïble tendència d'aquest grup de joves que saben que tenen una xarxa de mobilitat geogràfica molt important, i que per tant poden situar-se en un altre lloc de Barcelona en qualsevol moment, fa uns intents molt difícils. Per una altra banda, el grup més reduït té malgrat ser més reduït, un, és a dir, té dintre de la seva cultura un sentiment d'autorganització i d'autoorganització per la pressió i per la reivindicació més fort, més clar, més definit, a les hores tot i que va haver aquest apropament, com que per una banda tenia una necessitat d'estructurar i que podia ser més generador de conflictes, per una altra part, un grup més pressionador i més autoorganitzatiu, la feina es va centrar més en aquest grup, **també va haver-hi el moment en que per les característiques, per la filosofia del meu cap de zona em vaig haver de dedicar a molta feina burocràtica, molta feina de fer informes i de fer papers que em treia moltes hores i per tant tampoc es podia arribar a fer grans virgueries.**

En les crítiques que es fan als districtes es diu que els tècnics no podien explicar el que passava perquè no coneixien la realitat dels casals. En l'explicació que tot seguit anem a veure es veu el grau de desconeixement.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 30:

M: No, però també a vegades, jo no sé vosaltres, però a mi, no tinc la sort de saber que volia el districte, vaig saber que volia en un moment determinat, però tenia clar que presentàvem, però igual tres mesos després volien una altra cosa. Si quan els districtes van descobrir els regidors i els càrrecs tècnics que podien fer la seva política al districte, és que es van aferrar increïblement i era realment tornar-se boig perquè no era allò de dir el teu projecte no val, és aquest el projecte que tens per l'any. Jo estaria molt content perquè mira pensar, els han triat ells, que decideixin ells, jo faré el que em manin no? però és que a vegades cada quinze dies et canvien l'orientació i l'estructura vertical t'arribava fins a baix de dir ara has de fer això, i jo no sé, però al meu districte, a Sant Andreu, passava moltíssim, amb el senyor Jaume Vidal i l'estructura que havia, però moltíssim, a les hores, era una cosa bastant triste, que a mi em

va fer decepcionar molt, perquè jo me'n recordo, a més la que veig més gran que vaig tenir és quan va venir un dia el coordinador de serveis i va prometre bueno, jo no sé que va prometre allà, que aquests barracons es refarien, que posarien un equip de sonorització, que posarien no sé que no sé que, als tres mesos jo havia d'anar als barracons, havia dit que els tiraven al terra, jo i algú havia d'anar perquè sino ens agafaven amb el material dins de música, amb el taller de motos que s'havia montat i s'enportava les eines i tot, algú havia d'anar. Clar, això és el que més ràbia et fa....

8.3.5. NOU MODEL DE CASALS DE JOVES.

En aquest període electoral ja s'ha fet la descentralització i es comença a treballar de manera compactada a molts districtes. La compactació és el treball conjunt de tots els agents, animadors, assistents socials, educadors, psicòlegs, ... que intervenen en un territori. És a dir, en lloc de dividir la població en funció de l'edat es divideix la intervenció en el territori que es converteix així és la base de la intervenció.

Aquest canvi de forma de treballar ens comporta un altre en la concepció dels Casals de Joves. Aquest nou model de Casals consisteix en utilitzar el local només com a punt de referència donades les condicions infraestructurals d'aquests. Amb la nova política d'intervenir en tot el territori des dels districtes i arribar a tota la població fa que l'espai dels casals sigui insuficient i es converteixi només en un oficina; per tant, es parteix tot el component relacional que podia tenir el Casal per passar a ser punt d'informació.

Els tècnics de l'Àrea de Joventut expliquen aquests canvi com un situació que ve donada pels districtes i no des de l'Àrea de Joventut.

ALBERT 6:

(.....)

E: A VER, EXPLICAME AHORA, COMO LO VES AHORA

A: ¿ahora? ahora, en los últimos tiempos. Los últimos tres años o así, lo que es la homogeneización de la de lo que son los casals ha desaparecido, cada distrito actua por separado, las adjudicaciones se hacen diferentes, se hacen muchas con criterios diferentes, pliegos de condiciones distintos, lo que se pide, la relación que se establece con las entidades gestoras de cada sitio es diferente también, unos se tienen más en cuenta, otros menos. Al no existir des de

Ayuntamiento como tal proyecto, eso se ha ido atomizando. Se han cerrado equipamientos, bastantes, y se ha optado más por, por a ver que empezaba a aparecer justo con la descentralización, que empezó a aparecer seguro como necesidad y era una cosa que seguramente el Área no hubiera detectado, el Área central, los distritos sí, los programas de dinamización, o dotar a los centros cívicos de proyectos de de estructuras dentro del centro cívico que tuvieran en cuenta a los jóvenes, en su trato relacional con ellos, etc eso estaba muy bien, pero ahora incluso igual porque es más fácil de de justificar igual, porque es más fácil de incluir dentro de un engranaje de los servicios compactados o sea, se opta más por esta vía de los distritos que no des de la idea de equipamientos únicos, entonces, como lo veo ahora es que hablar de casals igual que se hablaba ya no hace 10 años, hace 6 7 años ya es totalmente diferente, pero se habla de casals de la misma manera, con la misma concepción que hace 6 o 7 años, ...

L'altre element que s'introdueix està relacionat amb el treball realitzat des dels districtes; en certa manera, l'explicació sobre la desaparició dels Casals de Joves radica en que aquests el que fan es integrar dintre de la política d'altres sectors el treball amb joves.

Aquest nou model de treball és impulsat pels propis animadors com una manera de fer les coses diferents donades les condicions dels locals.

MARIA 12:

(.....)

Entonces lo que si que feiem era utilitzar tots els espais tancats que hi havien alreodor de les entitats, o be al carrer. I el casal en si era como un centro de reuniones, como una oficina, com si diguéssim, no?. Era el punt que si haguéssim disposat, pues, d'un espai més o menys gran, pues clar, a mes per exemple, lo que aquí tambe passava es que quan la gent venia a fer una taller de guitarra, lo millor venien durant la setmana fent aquest taller trenta persones, com que o féiem en un altre local aquesta trenta persones no tenien cap mes tipus de contacte amb el casal, per que es que ja els apartaves i te'ls enviaves en un altre lloc, si s'hagues fer dintre mateix del casal haguessin pogut veient tots els cartells que es feien que hi havien la gent que que corria fent altres coses hi hagues permes una conexió. No vol dir que tothom d'aquells trenta haguin de fer algun altre cosa, pues si que a lo millor dos, pues haguessin pogut interessar per un altre cosa, d'aquesta manera lo que feies era pues bueno, feien allo aïllats en un lloc, que clar lo que si que feiem era, pues això, les inscripcions i tot com a mínim al casal per agafar-lo com a punt de referència. i no perdre aquest punt, no?. Però clar llavors la gent es dispersava totalment, no?. Que si tot hagués estat en un mateix local, pues, hagués pogut, pues que les s'haguessin, la gent s'hagués anant més interrelacionant, no?.

Cal destacar que aquesta manera de treballar es el que està en la base dels punts de dinamització juvenil que apareixen en molts districtes. Una altra manera de

canviar el projecte esta relacionat amb el pas de la majoria de Casals a Centres Cívics en els quals no hi ha un espai molt diferenciat per els joves, també en aquest equipament el treball que es fa es lliga més amb la dinamització que amb crear espais de trobada.

PABLO 9-10:

E: CUENTAME UN POCO YO RECUERDO QUE CUANDO ESTABAS EN EL CASAL DE XX HUBO UN MOMENTO QUE CAMBIASTE TODA LA DINÁMICA POR QUE DEJÓ DE SER CASAL Y PASÓ A SER NO SE QUE. EXPLICA UN POCO ESO , ¿COMO FUE, A QUE FUE DEBIDO, COMO?

P: Eso iba justificado un poco por el espacio, precisamente y por la dinámica que que estábamos siguiendo. O sea XX era uno de esos espacios de, que lo que le llamaban casal de joves era una tienda alquilada por el Ayuntamiento de cien, no llegaba a cien metros cuadrados. Insalubre, bueno una cosa penosa, ¿no?, penosa para ser casal de joves, claro, llevábamos, antes de llegar yo llevaba ya dos años funcionando, después conmigo a dentro dos años más, en el que sí, en el que pues en un espacio pequeñito pues igual cada día pasaban setenta personas. Pero es que estaban locos porque meterse allí era como meterse en una pocilga, o sea, era penoso no se podían realizar actividades bien, en el momento que un grupo copaba un espacio otro grupo no podía utilizarlo, se tenían muchos problemas de espacio. A cambio una manzana más abajo había lo que después ha acabado siendo el Centro Cívico de XX, de XX en el que nosotros desde hacia ya mucho tiempo llevábamos utilizando espacios, por que allí sí que había, no demasiados, pero sí que había espacios, en los que teníamos locales de ensayos, en los que teníamos una sala de actos, en las que hacíamos cosas, en las que hacían teníamos salas en las que hacíamos talleres. Total que ya la dinámica, la dinámica normal era que el espacio que se llamaba casal de joves lo único que servía era de espacio de encuentro de determinados grupetes de barrio y como un punto de información, sobre todo como un punto de información y un lugar en el que yo como animador trabajar un poco la coordinación entre grupos, o sea, hacer reuniones cosas a sí, pero la actividad no la hacíamos no la hacíamos allí, sino que la estábamos haciendo en otro sitio. Entonces un poco la idea de ese cambio era clarifica esa situación, era decir donde nosotros estamos no sirve como casal de joves por que no se pueden hacer demasiadas cosas, vamos a ser un punto de información, un centro de trabajo, eh, que trabaje no para esas cuatro paredes sino que trabaje para todo el barrio, eh, grupos naturales, entidades juveniles, colegios, espacios del barrio.

E: ERA UN POCO PARA CLARIFICAR LA SITUACIÓN ¿NO?, EL CAMBIO, CONVERTIRSE EN UN PUNTO DE INFORMACIÓN.

P: Sí, le pasamos a llamar Centro de dinamización, me parece, eh, en le que además logramos pues eso que en el, en un barrio en el que no había, en el que no había una intervención en infancia, desde nunca pues pudieramos también, eso, ¿no?, trabajar temas de infancia directamente, eh..., en el que eso, no, quedaba clarísimo que las actividades las íbamos ha hacer en otro sitio, que si hacíamos actividades allí serían actividades, pues que, que lo permitieran sin entorpecer la actividad de otra, de otro grupo, era un poco, era un poco adaptar el espacio a las necesidades que veíamos que, que nosotros teníamos y que podían tener un poco, que podían tener un reflejo en el barrio, ¿no?. eh..., el problema era seguramente que con esa medida lo que hacíamos era un poco disgregar grupos, disgregar grupos por cuanto, grupos que seguro que se pasaban por el local aquel y se cruzaban con otros y no se que. Desde ese momento no, no. No todos los grupos se encontraban, ¿no?, no claro. Era un poco eso intentar que con lo que teníamos poder hacer algo un poco, eso, digno y.

Aquest canvi queda justificat per les males condicions infraestructurals dels locals; i fins i tot els propis animadors són els que proposen el pas a Centres Cívics. És a dir, en aquesta etapa es desvinculen els casals dels grups de joves com a punt de reunió i d'estada, per passar a ser un punt d'informació o dinamització. El local ja no és dels joves sinó dels propis animadors que tenen la seva oficina per tal d'informar i fer ofertes per als joves.

Un dels coordinadors de Casals de Joves explica el pas als Centres Cívics com un procés natural de creixement. Sembla que el pas als Centres Cívics sigui com un estadi superior dintre del creixement.

DAVID 15:

E: ALGUNA COSA MES?

D: No, no se m'acut masses més coses, eh, sobre aquest tema, però... Hi ha hagut, ha estat, per exemple, en alguns casos, jo he viscut els casals de joves com un aprenentatge, o com un pas previ per passar als centres cívics, això ha passat. Alguns animadors han passat a ser animadors de centres cívics, alguns joves usuaris dels casals de joves acaben sent els dirigents dels usuaris dels centres cívics, sobretot en la mesura que estaven o un a dintre l'altre o molt a prop, no?, això ha passat bastant. No sé si és allò de fer-se grans, no?... No, vull dir que no sé si en algun lloc de la teva anàlisi podries incloure el tema aquest dels centres cívics, que a mi em sembla que és un tema molt paral·lel, és a dir que, lo qual et demostra que no és estrictament, el que ha pogut passar en tot aquest procés dels casals, casals de joves no està estrictament associat amb la... d'això de ser jove, sinó de, com ha anat la societat barcelonina en els darrers quinze anys, ..., perquè el centre cívic és molt paral·lel, això, els directors han passat de ser...

Casals als que no afecte el canvi.

Aquest canvi afecta a casi tots els casals donat que la majoria tenen unes condicions molt reduïdes. A altres no es fa aquest canvi.

Aquest afecte més als casals del centre de la ciutat i menys als de la perifèria. Els exemples són d'aquest tipus de casal.

JORDI 2-3:

E: EXPLICA 'M, COM EL VAS TROBAR?

J: Com vaig trobar aquest?

E: Sí.

J: Mira, aquest casal...

E: BUENO. Sí.

J: Aquest, aquest, vull dir...Aquest el vaig trobar d'una manera caòtica i, i realment desastrosa, hasta el punt de que el, l'estiu abans de que jo entrés a treballar aquí es va haver de tancar per problemes del tipus de població que venia. La gent al final tenia problemes perquè venia gent a picar-se, a, això, dit per els usuaris que després jo vaig parlar amb ells, era el Oeste, era com una taverna del Oeste, a nivell de que, no és metafòric, les, les cadires volaven. O sigui, n'hi havia un perill físic, d'integritat física per la gent que venia aquí. Aleshores, bueno, es van haver de prendre mesures, es va haver de tancar el casal, es van haver de fer unes reformes i habilitar-ho mínimament per a, bueno, fer-ho habitable, fer-ho habitable. Això per què crec que ha passat? Jo penso que va passar pel mateix que va passar, i després ja s'ha estat veient i parlant amb altres animadors i amb altra gent que coneixia dels casals, per lo mateix que va, que va passar a la majoria de casals. Això era, el casal aquest era un antic taller mecànic que, portat per les reivindicacions dels joves o per el interès polític, no ho sé bé perquè en aquells temps jo..., sé el que em poden dir ara però no, no ho sé, no ho sé, doncs es va convertir en casal de joves, eee, això vol dir que teòricament ja era un equipament públic, teòricament ja podia entrar qui volgués i teòricament ja tot anava a funcionar bé. Però ni es va acondicionar, o sigui, l'antic taller mecànic a nivell d'espai físic va quedar distribuït de la mateixa manera, suposo que devien fer-li una pintada, no massa a fons, però li devien fer una pintada, ni li van posar un terre, o sigui...allò de un taller mecànic, abrimos las puertas i ara en ves de taller mecànic o magatzem es diu casal de joves. Clar, això en un principi, mentres la, quan voluntat de la gent que ho va reivindicar era de treballar i tal, doncs, es de, n'hi havia una dinàmica d'activitat i més, més o menys, (...?...) de repent, dins, dintre d'una cutreria increïble, perquè unes fotos, una cutreria increïble, però s'anava fent, no? Clar, això implica un desgast, per molta gan, per moltes ganes d'organitzar i de participar i de, i de fer coses, per a la gent, increïble. Aleshores, aquest desgast es va donar per supost i va acabar, doncs, en un estat de, de degeneració absoluta, absoluta. O sea, l'Oeste, o sea...no ho sé. Jo el vaig trobar així, eee, lo, en quant a negatiu, En quant a lo positiu, en quant a, en quant em vaig posar a parlar amb els antics usuaris, la gent que és qui, qui, em va contar tota aquesta història, doncs en un principi eren bastant, eee, escèptics en quan a, a la voluntat del, del districte per tirar endavant el casal perquè ells feia molt de temps que reivindicaven millores i que estaven denunciant el que passava. Inclús havien fet tancades del casal per, en quant a, a mesura de força, que no era tal perquè...estava tancat, no passava res. Aleshores, eee, ells en quant, d'alguna manera jo els vaig exposar la meva idea, el meu projecte, la meva voluntat de tirar endavant això, ells van veure que es va fer, que es van fer, que es van invertir uns diners en reformes, que semblava que la cosa anava bé, que jo els vaig dir els diners que n'hi havien, que els vaig fer partícips, d'alguna manera de, o, o els vaig dir que, que el projecte que jo plantejava, primer que res, tenien que ser ells qui el fessin i estava fet en base a que ells l'agafessin i el tirassin endavant, i que jo l'únic que podia fer era ajudar-ls-hi i defensar el que, el que podia ser defensable davant de qui fos, el poble, i això em va, em vaig quedar, jo em vaig quedar bastant, bastant sorprès perquè pensava que això seria una tasca molt dura, i em vaig quedar sorprès perquè en qüestió de tres, quatre mesos la gent es va engantxar i es va tornar a creure tot el que s'havia cregut i amb tota la il·lusió com si no hagués passat res, no? I bueno, vam, a partir d'aquí vam començar a treballar plegats, no?, amb, bàsicament en, en un principi amb la gent antiga que, que havia deixat de vindre perquè, bueno, perquè havia perill o que perillava la integritat física d'ells.

En aquest paràgraf l'animador fa una descripció de com estava el casal en el moment en què ell el trobà. Sembla que la manca de condicions del local fou una de

les causes del seu deteriorament. Un altre dels factors que aquest animador explica per tal que el casal funcioni és la metodologia que es fa servir, que en aquest cas -es diu- es del tot participativa.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 10:

(.....)

un cop allà a mi se'm va fer l'oferta per una altra empresa, de obrir un casal de joves nou, em va atreure molt la idea i em vaig apuntar a la història, el casal de joves era el casal de joves de XX a la plaça Soller a XX, allò era una història totalment diferent, d'estar treballant molt de sense tindre contactes amb altres professionals i amb les mans bastant ????? només tenia un cap a XX, vaig entrar una història de com funciona XX, com es té que treballar teòricament amb tot un equip de serveis personals perquè va ser un flax molt fort, perquè el casal resulta que tenia, resulta que eren set projectes comunitaris compartits amb altra persona, amb altra gent, educadors o bueno ja s'haveu, o amb assistents socials, director de centre cívic, bueno, era bastant, además tenia que participar en altres. Si agafem el tema casal l'experiència va ser molt heavy perquè va ser, estava pensant un casal que es va obrir a principis de l'any 90 i em sembla que era en condicions de l'any 82. L'alta de la llum, el telèfon, l'aigua no sé qué, ho vaig tenir que tramitar jo, i això que estava a XX, que teòricament és un districte que pel volum o que té costum de treballar amb casals de joves. Infraestructuralment molt males condicions, a nivell ????? rebutjat totalment

En aquesta obertura de casal sembla que tampoc hi ha condicions infraestructurals per treballar, tot i sent un local que s'obre de nou. Sembla que la realitat d'invertir en infraestructura és poca.

Casals de Joves i Centre Cívic.

La major part dels Casals van anar a parar als Centres Cívics que acavaben de reconstruir. En alguns casos això va comportar un canvi en la població dels casals de joves.

Una altra de les característiques d'aquest període és la gran inversió de l'Ajuntament en temes d'infraestructures espacialment esportives i de millora de la via pública de la ciutat. En aquest cas, que anatem, el casal de joves és enderrocat perquè passi un carrer. Aquest fet, com a model pot il·lustrar el que passa en aquest període en els Casals ja que deixen de ser prioritaris i passen a segon terme. Passa davant

el tema olímpic i les implicacions que té. En certa manera l'urbanisme està per sobre d'allò personal. Aquesta nova Barcelona que s'està construint és un pla que va més enllà del que pugui dir l'Àrea o els districtes ja que són directrius de tota la ciutat per convertir-la en una metròpoli europea.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 6:

D: Tu vas enganxar l'època dels barracons encara?

A: Si si si, jo vaig viure el seu derribo diguem, era jo l'animador que els van tirar que va ser una història bastant lamentable

E: EXPLICA PER QUÉ

M: Perquè,..... va ser lamentable perquè en un moment donat, el moment que jo crec que millor funcionava una certa idea de casal a la XX és quan es van decidir tirar, i sobretot perquè gent que,

A: Vas substituir a la XX?

M: Si. en el moment que el van decidir tirar va ser més per una qüestió urbanística purament que no per una raó de política juvenil o social, és a dir, com que ja hi havia programat un passeig, pues el passeig s'havia de fer i ho van retardar fins que van tenir diners per fer el passeig, i els va ser ben bé igual el que es tirava a terra, també cal dir que com que no va haver reacció veïnal en cap sentit, més aviat els joves que més feien servir aquells barracons no eren gairebé vistos al barri, hi havia una mica de tensió, jo m'enrecordo que vaig parlar en aquella època encara l'XX portava coordinació de casals i ell bueno, vaig parlar dos o tres cops amb ell però al final em va dir uf!! no puc fer res, l'únic que puc fer és una carta de protesta perquè l'equipament com a tal pertany encara a l'Àrea, és a dir, la seva gestió, titularitat, el que vulguis, és de l'Àrea no? però dius, a més es van enterar quan estava tot fet, es van enterar que es van tirar tots els barracons.

E: QUI VA DECIDIR DONCS EL DISTRICTE?

M: El coordinador de serveis si si ho va decidir. Amb la qual cosa, una part de la població que més necessitava una actuació juvenil en el seu sentit més ampli, ja no ho va cobrir, perquè a mi em van traslladar al Centre Cívic, que ja feia part de la meua feina al Centre Cívic, i al Centre Cívic pues aquest tipus de gent podeu imaginar roqueros, motoristes, aquest tipus de gent

D: i vols dir que no entraven o

M: No els van deixar

D: no els van deixar entrar

M: No els van deixar entrar.... al centre cívic, amb la qual cosa no sé, també va coincidir amb el meu desencant més gran en tota la història aquesta i per altres motius laborals vaig seguir però prenem-ho molt més amb calma i molt més com una feina, com qualsevol altra en que feies el que et manaven i cada cop més, també va coincidir que vaig tenir un cap de zona que tenia molt clar que jo era quasi un funcionari, que era quasi un funcionari per rebre ordres i no ho era per cobrar per exemple, i llavors va quedar molt més fixe l'estructura d'autoritat dintre del districte i em vaig dedicar una mica a fer el que em deien i vaig tenir prou.

Aquest canvi de planteig fa que el tipus d'usuari de casals de joves canviï ja que als nous espais només poden accedir una població més normalitzada. D'altra banda l'espai no arribarà a ser mai viscut com a pertanyents als joves, doncs té unes

normes i una dinàmica marcada per un reglament.

FELIP 5-6:

E: EN AQUEST MODEL D'INTERVENCIÓ LA UTOPIA - DIGUE'M-LI UTOPIA -DE LA PARTICIPACIÓ DELS JOVES DES DEL SEU TEMPS LLIURE EN LA PRÒPIA GESTIÓ D'AQUESTS PROGRAMES, ABANS CJ ERA PROGRAMES INTEGRALS, ES PERD D'ALGUNA MANERA ? DIC UTOPIA, PERQUÈ HEM CONEGUT TAMBÉ ELS CJ D'AQUÍ I D'ALTRES BARRIS, I MAI NO HA DEIXAT TAMBÉ DE SER UNA UTOPIA QUE ELS JOVES, ELS USUARIS PARTICIPESSIN EN LA PRÒPIA GESTIÓ DEL CJ, PERÒ NO ES PERD MASSA AQUÍ AIXÒ ?

F: El que passa és que això també, i aquí és una mica adaptar el model a les disponibilitats infraestructurals que hi ha. Llavors, al menys aquí al districte, suposo que per dificultats pressupostàries i d'equipaments, el que s'ha optat és pel model d'incloure el CJ, com a equipament, no individualitzat sinó dins del CC, amb uns espais independents, més o menys acotats, però dins del que és el funcionament del CC. Llavors, en una primera etapa, jo crec que encara estem en aquesta fase en la que possiblement es perdi cert protagonisme, perquè integrar la dinàmica d'un CJ, és a dir de la gestió d'un programa integral de joves, dins d'una macrodinàmica de CC, doncs evidentment vol dir que l'equip gestor és el que ha de tenir les regnes. Però el que sí que és veritat, és que a mig termini, la idea seria que com tots els grans CC, hi haguessin, -i hi serà evidentment aquí també-, aquestes comissions gestores, però en les que pretenem que, a part de que es puguin fer subcomissions de participació de joves pels espais de joves, estiguin integrats al gran centre de gestió del CC.

El tècnic del districte dona una explicació des de les condicions infraestructurals que tenen els casals, és a dir, aquesta és la raó per la qual cal passar els Casals als Centres Cívics.

ROSER 3-4-6:

E: EL CJ TÉ UN ESPAI PROPI RELACIONAL, O ÉS EL BAR DEL CENTRE CÍVIC ON ES FA AIXÒ ?

R: El que passa és que funciona més el bar que el CJ. Una de les iniciatives que tenia el CJ aquest any era intentar potenciar alguna activitat de lleure al bar, concretament fer préstec de jocs de taula perquè la gent pogués jugar al bar. I llavors mantenir una relació amb els joves que només utilitzen el bar. Aquí és una pena perquè els instituts estan aquí al costat, hi ha quantitat de gent però molts només venen al bar i prou. Llavors intentar connectar amb aquests joves a partir d'aquest espai de préstec de jocs, o algunes programacions de vídeo al bar, i d'aquí donar informació del CJ i tot això. Això encara no s'ha pogut organitzar però realment hi ha més gent que utilitza el bar com a espai de trobada que el CJ, això és veritat.

(.....)

E: TU VEHICLES ALGUNA VEGADA ENCÀRREGS QUE VINGUIN DE MÉS AMUNT, JA SIGUI DEL PROPI CONSELL MUNICIPAL DE DISTRICTE O D'ALTRES LLOCS ?

R: Els animadors es poden trobar condicionats per les decisions que pren la comissió d'activitats del propi CC, on ells mateixos participen. Si a la Comissió d'activitats es decideix organitzar entre tots l'estiu, el Sant Jordi o l'aniversari del Centre. Ells es trobaran que hauran de prendre un compromís allà, el que passa és que en això tenen un marge molt ampli d'implicació.

E: TU CREUS QUE ALS JOVES I ALS ANIMADORS ELS COMPORTA DIFICULTATS EL FET D'ESTAR AL CC, PER TEMA DE NORMATIVES, O DE SOROLLS, ... EN RELACIÓ ALS AVIS O ALTRA GENT QUE VE AL CC ?

R: Penso que al contrari, surten guanyant, i em sorprendria que l'opinió d'ells fos diferent;

pels sorolls tenim un problema però no és competència d'ells. Si l'habitació de Rock no està insonoritzada és un problema que ha de resoldre el CC no el CJ. Llavors jo crec que per ells és un benefici, pel moviment que hi ha aquí de gent que en un local aïllat no el tindrien, això és evident.

Per part dels tècnics dels districtes sembla que no hi ha més avantatges que condicionants en el treball amb els Centres Cívics. Sembla que els joves no pensen el mateix.

GRUP JOVES CASAL 3 8:

E: YO CREO QUE LA MAYORÍA NO LOS ABREN SÁBADOS Y DOMINGOS...

GJC3: Este sí que se abre. Porque se dijo que si no se abría, que organizábamos entonces todas las actividades en sábado y domingo. Esta es la postura que adoptamos nosotros.

Es que el nombre de éste CC tendría que ser Centro Cívico-Casal d'Avis.

Sí, Casal d'Avis, porque son los privilegiados. Tener que desmontar una actividad porque tenían que hacerlo ellos...

Los Cobols, los adolescentes, tenían unas jornadas de esto, de rol, y entonces todos los viernes tiene que haber el baile de los "iaios", y bueno habían pedido el permiso para hacer la actividad ésta, y nada se les dijo que desmantelaran que tenían que hacer el baile. Y tuvieron que desmantelar.

A nosotros nos pasó una cosa parecida también en las últimas jornadas que hicimos aquí, que vinimos para empezar a montarlo y hasta las 10 no pudimos empezar, y la cosa empezaba a las 12 de la mañana.

La introducció dels Casals de Joves dintre dels Centres Cívics plantegen problemes de convivència entre les diferents edats. Aquesta visió que tenen els joves sobre la possibilitat de fer activitats, és bastant diferent de la que poden tenir els tècnics dels districtes.

Les explicacions dels tècnics de l'Àrea de Joventut, són en certa manera, diferents a les dels tècnics de districtes. Tot i parlant de les males condicions de les infraestructures aquests també esmenten la facilitat per part dels districtes de canviar el projecte.

ALBERT 6:

E: ¿A QUÉ CREES QUE HA SIDO DEBIDO ESTE CAMBIO QUE HA HABIDO EN 10 AÑOS?

A: Primero al Ayuntamiento, eso para empezar, al Ayuntamiento por no tener claro el discurso, por no tenerlo claro, lo que pasa es que habría que analizar si es positivo o no, o sea, no ha sido un cambio impulsado por nadie en concreto, y si ha sido impulsado ha sido impulsado por el Ayuntamiento desde los distritos pero no con un discurso claro, entonces no había una reflexión, hay que avanzar más por ahí, y ha sido desde el Ayuntamiento primero porque no había ese discurso global después por razones puramente económicas, que ha hecho que 22 casals como equipamientos la mayoría no eran equipamientos, mientras que los centros cívicos, cada vez la xarxa de centros cívicos ha ido creciendo más, era más fácil incorporar algo a los centros cívicos que no condiciona nada, que se puede quitar, o rebajar una línea de actuación de un centro cívico, pero no es lo mismo que cerrar un equipamiento, se ha ido optando, algo puramente práctico, se ha ido optando por ahí, se ha perdido con todo eso a partir de la descentralización, se va a ganar otras cosas pero se ha perdido aquel discurso más de la participación, ee entonces

Aquesta és l'explicació que dóna un dels tècnics de l'Àrea de Joventut sobre el procés. En certa manera, es diu que, degut a les seves condicions infraestructural, els Casals de Joves han anat a parar als Centres Cívics, ja que això permetia al districte una major possibilitat de control i canvi del projecte.

El canvi d'enfocament dels Casals està relacionat amb el poc espai que hi ha, els passos que se segueixen són els següents: primer, com que l'espai és reduït i les directrius dels districtes volen intervenir en tota la població s'elimina l'espai de trobada; el següent pas és traslladar el Casal a un Centre Cívic; i per tant, convertir-lo en un punt de dinamització. Aquesta és l'explicació que dóna el cap de serveis personals sobre el procés d'evolució dels Casals en aquest segon pas.

MONTSE 5:

E: TENIU PREVISIÓ DE TRANSFORMAR D'ALGUNA MANERA EL TEMA DEL CASAL DE JOVES ?, QUINA SERIA ?

M: Precisament l'altre dia ho vam començar a discutir. Està iniciada la discussió, no està ni acabat de discutir aquí, per tant, no està ni plantejat a nivell de districte, però sí que es va plantejar per part dels animadors i la gent de l'equip, i vam quedar que continuariem discutint-ho en el marc d'ara que hem de discutir durant aquest mes de juliol, hem de fer la valoració del curs. Perquè nosaltres funcionem per cursos. El que es plantejava era la possibilitat aquella que he insinuat abans: el casal de joves d'XX no té condicions, i és un espai amb unes característiques determinades, per tant transformem-lo en un lloc de referència, en una espècie de centre de recursos, on les entitats juvenils existents i les que es puguin anar formant també per part del treball que han fet els animadors, o perquè una vocalia de joves surt d'una associació, tinguin un punt de referència on trobin la possibilitat d'assessorament, d'orientació, de tenir un material que ells no tenen, i de ser un lloc de trobada, però més aviat d'entitats, i aquest

és el plantejament. Els educadors, animadors del CJ continuen treballant, tenen també ells mateixos un espai on poderse reunir, i les activitats les fan al barri d'XX, que vol dir o al carrer, o a les entitats, o als centres que l'Ajuntament té al barri d'XX. I evidentment allà no es fa cap tipus d'activitat, això no vol dir que un dia es pugui muntar un taller molt concret, on es necessita molt poc espai i que es pugui fer. Però tampoc seria la imatge típica d'un CJ on arriba el jove i diu "buenas tardes", s'assenta en una cadira, es pren una cervesa, fan la xerradeta i jugan a escacs. Aquí ja hi haurà un centre, al barri d'XX, on es podrà fer això, que és el Mates i Ramis que ara fan obres, i ja hi ha uns espais on es podran fer tallers i es treballarà amb ells perquè puguin ocupar uns altres espais que hi ha al barri, i que estan mal ocupats o infraocupats.

E: DE FET PER AIXÒ, GRAN PART D'AQUESTA REFLEXIÓ ÉS DUGUT A LES LIMITACIONS QUE TÉ EL CASAL. ESTARIEU DONCS PARLANT D'UN ALTRE PROJECTE.

M: Estaríem potser parlant d'un projecte de dinamització, o d'un projecte "x". De fet suposo que ells t'ho poden acabar d'explicar, totes aquestes qüestions, sobretot lligat a un projecte, que és lo important que fem aquí, que és l'alternativa.

Un dels altres raonaments que hi ha al darrera del canvi de funció dels Casals de Joves és que no cal que hi hagi espais específics per als joves, és a dir, s'han de posar equipaments que serveixin a tota la població no per trames d'edat sinó per projectes específics.

MONTSE 6

E: COM SERIA PER A TU EL CJ IDEAL EN EL BARRI ? MANTINDRIES QUE FOS DINTRE D'UN CC, PENSARIES QUE SI PUGUÉS DISPOSAR D'UN EQUIPAMENT PROPI DONCS MILLOR ?

M: És molt complicat perquè tot està en relació a la dotació de serveis que hi ha en conjunt en una barriada, en una zona. No és imprescindible que els equipaments que tu ofereixis, sobretot aquells que són més específics, com per exemple una habitació o "buk" per assajar rock no han d'estar limitats als joves, no és imprescindible que estiguin en un equipament per joves, pot ser un servei per tota la població. O si tu tens una bona sala d'exposicions la tens per tot el barri. Depèn de com entenguis això serà necessari o no crear un espai propi pels joves. Penso en tot cas que sí que estaria bé si es pogués comptar amb un espai gran, sobretot gran perquè això és petit, però no ho sé, no ho tinc clar, perquè crec que si hi haguessin serveis suficients o equipaments especialitzats per tothom: una bona sala d'audicions, una bona sala d'això, podrien ser per tota la població i des d'allà, equilibradament proposes activitats per tots. Els adolescents sí que penso que requereixen d'un espai on trobar-se i ser una mica propietaris, que podria estar integrat en un CC, perquè a més això ens rentabilitza molt l'espai, a part de poder compartir altres espais.

En aquest paràgraf es debat la contradicció entre l'espai específic per als joves o l'oferir serveis per a tota la població. D'una banda, sembla que el que cal es oferir serveis generals i de l'altra no està clar si cal un espai de trobada.

8.3.6. ELS ANIMADORS.

En la majoria dels discursos hi ha una explicació de com ha estat possible el canvi del procés dels Casals de Joves gràcies a que hi ha un constant canvi d'animadors. Aquest canvi ens l'han explicat des de tots els sectors tal com anotem a continuació.

Explicacions dels tècnics de l'Àrea de Joventut sobre el canvi d'animador.

ALBERT 5:

(.....)

o sea que había una cierta más implicación mientras que los nuevos que entran, quizás a nivel de formación habían tenido más posibilidades de formación que no los anteriores quizás porque ya empieza a regularizarse bastante, pero la la implicación que tienen es bastante diferente, tienen también una relación mucho más fría, me da esa impresión, eso también ayuda un poco a ir cambiando el panorama, yo creo que el animador tampoco se siente del todo implicado de aquello que está allá, ni con el casal y muchas veces con la propia entidad que le está pagando, que es la entidad que le paga, no es la entidad a que pertenece, y con el Ayuntamiento en medio haciendo otras demandas parece que le cree una situación que para el animador podía ser un poco liao, porque estaban los intereses principales que se tenían que tener en cuenta que son los de los usuarios de del casal, tienen los intereses de la entidad gestora, tienen los intereses del Ayuntamiento, que manera que no se siente implicado en ninguno de los tres sitios, pues acaba diluyendo, acaba no teniendo personalidad el proyecto como tal, no se, no lo he comentado con nadie eh! este análisis es bastante, bastante mío.

Explicacions dels tècnics de districte.

La mobilitat dels animadors és l'explicació al perquè els plans no es poden dur a terme. En cap moment es qüestiona el perquè del canvi.

ROSER 4:

(.....)

El que passa és que degut a la mobilitat de grups i d'usuaris al CJ sempre sembla que comencis de zero, també el canvi d'entitat en la gestió del CJ - abans gestionava XX i ara XX - és un inconvenient, pel fet d'iniciar un projecte, després deixar-ho, ara un altre animador...

FELIP 8-9:

E: PENSO QUE POTSER JA HA ANAT SORTINT TOT EL QUE ET SEMBLAVA IMPORTANT...

F: Sí, jo penso que sí, i llavors el que pot ser interessant és el fet d'entrevistar a un CJ. Pot ser útil per veure com es viu..., com dissenyem el programa i com pensem portar-lo, i com es viu

des de la gent que l'ha d'executar. Sempre hi ha un canvi important. Però, i més que res aquí ho trobareu perquè llamentosament els animadors que estan allà són novells, encara és un dels problemes que hi ha amb els animadors de CJ, que a més ha dificultat moltíssim sempre el tema d'una política clara en un barri. L'índex de mobilitat dels animadors de CJ és tan escandalosament alt, escandalosament alt, que jo en les reunions que he tingut sempre que s'ha comentat el tema "escolta que passa que l'administració no doneu aquest protagonisme de gestionar la política juvenil en un barri" sempre he dit "fins el dia que no aconseguim entitats que aconseguixin que els animadors aguantin un període mínimament, llarg difícilment amb interlocutors tan variats podem arribar a aplicar quelcom".

I aquí a la Barceloneta, tot i ser d'una entitat com Creu Roja que podria ser potent, doncs està patint el problema aquest i nosaltres els hi hem anunciat i els hi hem dit "senyors, ens esteu fallant amb el 50% del que volem un equip integral de joves, perquè són gent que ens ha canviat..."

E: S'HI JUNTEN TANTES COSES EN AQUESTA MOBILITAT, NO?

F: Sí, sí. Però, és clar, el que sí és veritat, és que quan s'han de buscar les causes d'aquesta falta de protagonisme, cal ser realistes i veure quins són els motius que dificulten que això pugui ser aplicat. I veurem que hi ha alguns que poden ser objectivament solucionables, i d'altres que difícilment es poden arreglar. Cal buscar aquest intermig en el que, combinant una cosa amb l'altra, puguem donar-li continuïtat. Un avantatge dels programes integrals es que podem mantenir l'estabilitat. En aquest moment a la Barceloneta, els dos animadors han canviat, però l'essència del programa es pot mantenir perquè, primer, hi ha algú que vigila des d'aquí que aquest programa integral de joves s'apliqui, i dos, perquè tenim el 50% dels professionals d'aquest programa que són estables. Aquest element hauria de facilitar el no començar de nou. Això és important perquè recordem, i això m'ho deia el director de l'institut Monturiol no fa massa, "algun dia os voy a traer la lista de gente que para hacer dinamización de institutos me habéis mandado en este distrito en los últimos años".

Explicacions dels animadors.

L'explicació que dona un animador dels canvis de projecte és en base a millorar en la qualitat i en les condicions de la feina. En certa manera, no és en base a millores salarials sinó de les condicions infraestructurals, de projecte, ... Un altre de les característiques dels animadors d'aquesta època és que arriben a la feina sense tenir cap vinculació amb els barris als què van a treballar, normalment tenen més formació però menys vinculació ideològica.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 10-11:

E: FREDERIC COM VAS ARRIBAR?

F: Havien zntecedent en una època molt de jove o els primers esplais infantil que vaig estar bastant temps fent això, després tornar de la mili, casar-se i totes aquestes històries, el tema em va obligar, va passar una època en que jo laboralment vaig estar fent coses molt diverses i vaig entrar a l'IMAE totalment de rebot, perquè em va caure un paper a la ma i vaig dir mira provem! estant el primer any fent el curs d'animació a l'IMAE em va sortir la possibilitat d'entrar a treballar de monitor en el casal infantil de XX que estava dins d'un pla integral i bueno estava dintre d'un bloc més gran. Vaig estar una època allà fent primer de monitor a nivell infantil, després es va iniciar algo a nivell de joves, vaig entrar a l'escola a una

questió de menjadors, en un moment determinat vaig estar montant coses de nens, de joves i de menjadors, pràcticament tot el dia era XX, un cop allà a mi se'm va fer l'oferta per una altra empresa, de obrir un casal de joves nou, em va atreure molt la idea i em vaig apuntar a la història, el casal de joves era el casal de joves de XX a la plaça Soler a XX,
(.....)

Estant allà encara em ve una proposta d'una altra empresa d'entrar a un P.D.C que és el de la XX.

E: PERO AIXÒ JA ÉS DESPRÉS DEL 92? AHI NO? 91

F: És a principis del 91, mitjans del 91. M'atrau molt la història perquè això està ubicat dintre d'un centre cívic, i curiosament el director del centre cívic havia sigut animador, el criteri de dir bueno, si vaig allà conseguiré fer algo, hi haurà un mínim de diàleg, hi haurà de mínim d'inversió com a mínim o de feia compartida amb el centre cívic, dintre d'un equipament molt més gran. Decideixo anar i bueno fins ara estic allà.

Explicacions dels joves.

Els joves pensen que el canvi dels animadors en alguns casos ve determinat per què aquests troben altres feines i marxen.

GRUP JOVES CASAL 3 3:

E: EN LA ÚLTIMA ETAPA DEL CASAL, QUE HA SIDO POR ASÍ DECIRLO LA MÁS CONFLICTIVA, A PARTIR DE ESE BAJÓN DE ACTIVIDADES HASTA EL CIERRE POR PARTE DEL AYUNTAMIENTO, ¿ QUÉ SE VIVÍA AQUÍ ? ME REFIERO EN RELACIÓN A ÉSO, AL ANIMADOR... ¿ EN QUÉ MEDIDA HA INFLUIDO EL ANIMADOR O NO ? PORQUE EN UN CASAL TRADICIONAL, QUE ÉSTE AHORA YA NO LO ES SEGURAMENTE, EL ANIMADOR TIENE BASTANTE RESPONSABILIDAD EN EL FUNCIONAMIENTO DEL CASAL. ¿ EN QUÉ MEDIDA EL ANIMADOR HA SIDO RESPONSABLE DEL CAMBIO O DEL ESTANCAMIENTO? SON PREGUNTAS ABIERTAS, SIN CONOCER REALMENTE LA HISTORIA DE ESTE CASAL.

GJC3: Eso te lo puedo explicar más yo, porque ellos han entrado en una época posterior. Aquí lo que ocurre es que el monitor siempre se implicó en toda reivindicación popular que hubo en este barrio. Entonces es sumamente claro, y así se lo justificamos al Ayuntamiento, que realmente ésto no ha sido más que una maniobra por su parte para desplazarlo del barrio. Éso es sumamente claro. Entonces esta maniobra, el Ayuntamiento la ha aprovechado dando el cierre del casal. Entonces el Angel, creo que ocurría, que ante cualquier reivindicación que hubiera por parte de cualquier colectivo, se implicaba él personalmente, y en consecuencia nos implicábamos todos los miembros que estábamos en el casal, y pedíamos que también se implicara el casal en la reivindicación. Reivindicaciones como la falta de locales, como la presencia de un parque, con cualquier problema que, en fin, fuera del barrio. Entonces el Ayuntamiento éso lo ha tenido en cuenta.

(.....)

En este caso entre que el Angel también se hacía eco de las reivindicaciones del barrio, entre la falta de implicación por parte del Ayuntamiento en este casal, la marcha por decirlo de alguna forma de los jóvenes a otros espacios del barrio, y el eco que hacía Angel de las reivindicaciones populares, todo ello en conjunto fue por lo que el Ayuntamiento hizo esta maniobra, que en principio denunciábamos, de despedir al animador y cerrar el casal.

En altres casos és el districte el que decideix que cal treure l'animador per què

no respon a les expectatives posades en ell. Els joves expliquen que els animadors no poden complir amb la seva feina per una manca de recursos.

GRUP JOVES CASAL 2 5-6:

E: ¿ QUÉ OS PARECE A VOSOTROS EL MONTAJE ÉSTE DEL CASAL DE JÓVENES ? OS PARECE UNA CUTRERÍA, OS PARECE QUE YA ESTÁ BIEN...

GJC2 : ¿ Éste en concreto, o todos en general ?

E: LUEGO HABLAMOS DE TODOS, PERO POR AHORA NOS REFERIREMOS A ÉSTE.

GJC2: No, éste está bien. Porque aquí lo que ha pasado es que ha habido problemas entre animadores, no porque fueran malos y tal, sino porque han tenido que marchar a trabajar a otros lados, y entonces, claro, en tres meses se han tenido tres animadores distintos, pero el que había anterior a todos estos cambios, hacía de tiempo que estaba como nosotros. Entonces claro había ya una gran compenetración con él que si "Hi ha això per fer, tal activitat..." y ya nosotros sabíam de que iba y lo que nos tocaba. Ahora claro, al haber tanto cambio seguido, se ha desmelenado un poco la cosa, y por ejemplo este año ya no hemos hecho las jornadas. Pero ha sido por este motivo más concreto.

Explicacions dels animadors sobre els problemes amb els districtes.

Els animadors parlen de la no coincidència de criteris amb el districte per posar-se a favor dels usuaris en lloc de l'Ajuntament. Sembla que el criteri tècnic torna a vèncer ja que es demana que els animadors no pertanyin al mateix barri en el qual treballen; per tant es tracta d'evitar l'implicació amb els joves del casal.

ADRIÀ 12-13:

E: PERQUÈ VOSALTRES FUNCIONEU EN PRINCIPI COMPACTATS EN AQUEST DISTRICTE ? VOSALTRES US SENTIU AMB AUTONOMIA ENTRE AQUESTES QUATRE PARETS ?

A: Delimitats a nivell econòmic sobretot, i algun que altre problema que pot sortir en un moment donat, de l'àrea o de derivacions polítiques. En aquest CJ hi ha hagut varis animadors vetats... El que passa és que ara amb la gent del Districte amb qui treballem directament no hi ha cap enfrontament fort.

E: EN RELACIÓ A QUÈ ? NO COÏNCIDEU EN QUANT A CRITERIS SOBRE LES ACTIVITATS QUE CAL PRIORITZAR AL CJ ? ELS HI HEU MUNTAT ALGUNA BRONCA D'ALLÒ D'ENCAPÇALAR UNA MANIFESTACIÓ ?

A: En el seu moment sí que vam tenir una mica de bronca. Tampoc és que encapçaléssim cap manifestació però d'alguna manera ens vam situar al costat del barri en comptes del costat de l'administració. Nosaltres concretament va ser perquè van sortir uns criteris, - potser lo d'ella més concretament, lo meu no va ser tan clar-, perquè deien que un treballador social no havia de treballar al mateix barri on residia, encara que jo ara sí, però abans no residia en aquest barri, i ella exactament en aquest barri no però sí en aquest districte. Llavors va sortir una mica com un criteri que va ser aquest, llavors vam haver de lluitar una mica, de discutir que hi havia altres criteris molt més importants que aquest, que

a més era discutible. Fins i tot deien que hi havia persones que podien arribar a influir pel seu paper de veïns, altres que no, i es podia en un moment donat posar en dubte la independència del professional. Però bé tampoc va ser una guerra a mort.

Una de les característiques de les crítiques que els animadors fan als districtes és el tò de crispació que hi ha en aquests. És a dir, en certa manera, hi ha un implicació molt relacionada amb l'emocional i amb la impotència davant del que esta passant.

TONI 3-5:

E: TU EM VAS DIR UN DIA QUE VOLIAS QUE JO ESCRIBIS L'HISTÒRIA DELS CASALS PERQUÉ ELS ANIMADORS QUEDESSIN COM A MÍNIM ES PODIEN TREURE L'ESPINA DEL QUE HAVIEN FET. EXPLICAM AIXÒ

T: Si bueno. no tinc ganes de plorar eh!

E: NO NO

T: però si que crec que hi han hagut molts animadors que han deixat molta part del bueno, han deixat molts esforços i i més que esforços no? en la seva feina no? vull dir, que potser s'han equivocat o han treballat malament en molts casos, però si que és cert que han fet un esforç que no els hi corresponia en el que les persones que van a fer una feina per tant són uns professionals que cobren per un, que treballen per un sou i han fet molt més que això i que s'han cregut molt més el projecte de fer alguna cosa pels joves de la ciutat encara que potser fos desordenadament que no pas els propis responsables municipals no? i que això, s'han trobat amb una incompresió bastant bastant gran, han tingut que barallar-se amb tothom inclús recolçats, han quedat sols i moltes vegades projectes que estaven molt bé pues s'han enfonçat i a més els animadors, perquè es clar, una situació així la gent no aguanta fins un, i crec que s'han produït moltes situacions molt injustes però els animadors si que es creien el prujecte dels casals, quan començaven a treballar se'l creien i ningú més clar, pràcticament.

(.....)

E: DIGUEM UNA MICA LA EVOLUCIO DELS CASALS

T: Fins ara?

E: FINS ARA SI

T: Bé, un punt important ha esta la descentralització perquè jo crec que malgrat les crítiques que es poden fer a l'etapa anterior com a mínim crec que les persones que estaven a l'Àrea almenys coneixien el tema dels joves i potser podien portar una política incoherent, o potser no els corresponia la responsabilitat del que passava però almenys eren persones que això, que sabien o que teòricament sabien una miqueta sobre joves no? aleshores la descentralització ens trobem que les persones que són directament les encarregades dels equipaments pues simplement la majoria segur que hi han hagut excepcions però almenys amb les que he tupat jo amb varios districtes pues no no en sabien la veritat, no en sabien, venien d'altres camps, i això no en tenien ni idea i normalment l'animador sabia més però es topava amb els problemes de sempre, de incompresió, de és clar, també remarcar que la figura de l'animador està poc valorada socialment perquè en principi no és ningú, si a sobre el seu cap és un ex assistent social o una persona d'aquestes que també tenen una certa mala visió sobre els animadors perquè els consideren uns arplegats, doncs encara es valorava menys la seva opinió i la seva feina no? a llavons és clar, això a suposat que durant una sèrie d'anys doncs els casals anessin cada districte o cada casal era un cas no? perquè depenia del cap que tinguessis, a lu millor era un cap que no sabia però deixava fer o era un cap que no sabia i posava traves continuament no? a les hores suposo que des d'aquest punt de vista es podria fer una història particular de cada equipament perquè estic segur que totes són diverses no? perquè la, o sigui

simplement s'ha treballat no per una política general, sino per les circumstàncies concretes de cada cas no? i les circumstàncies sobretot personal no? ???? animador dels caps que tenia de les circumstàncies polítiques de cada moment a cada districte o la suma de tècnics i de persones concretes que hi havia a cada lloc i a cada moment, ...

Una altra de les característiques del discurs és la crítica als tècnics dels districtes per no saber sobre el tema de joves. En certa manera totes aquestes crítiques són conseqüència d'un canvi de política municipal que implica que els animadors de Casals de Joves que fins ara havien tingut un cert grau d'autonomia en la gestió passin a estar sota el control dels tècnics municipals. És un canvi en la manera de fer i amb organismes de control.

MANEL 4-5-7-8:

E: EXPLICA'M QUIN SERIA EL DISCURS QUE HI HA AL DARRERA DE

M: Discurs de qui?

E: TEU, COM ANIMADOR QUAN FEIAS D'ANIMADOR VAJA, QUE ÉS EL QUE VOLIES, QUE ÉS EL QUE

M: La veritat és que al principi m'hu creia bastant,

E: QUAN TU CREIES QUÉ ÉS EL QUE ET CREIES?

M: Pues tota la tota la, no se, conec a moltes coses, podem fer moltes coses, teníem infraestructura, no gaire, però tenia un pressupost, nem a intentar dinamitzar el barri, nem a intentar canviar coses, aaaa no se, una mica tot això, un discurs una mica utòpic, idealista, però de que ho creia i no és que no m'ho creies després si no que ja em sentia com molt deixat cap a qui predicava allà perquè seguime aquest discurs quan ningú ambsolutament ningú et feia ni punyeter cas, quin sentin tenia, no ho crec, no és que no és que yo deixés de pensar que es podien canviar coses o muntar o crear coses maques i grans, sino que com ningú ens feia cas

E: QUI ÉS AQUEST NINGÚ?

M: Ningú, ni els teus caps, ni la teva entitat, ni els teus xavals, ni els grans que envolten als xavals, sobretot als xavals, aleshores jo recordo que va haver un moment que semblava que vivíem per una cantó, sobretot en tot el que anava en les reunions de seguiment, d'equip, de barri, tot això vivíem en un món molt del discurs i aprens i reiteres i estàvem parlant tècnicament d'això, de la dinamització, l'animació, la integració de grups, la interrelació inclús es parlar de projectes intergeneracionals, es va seguir parlant, i segurament es parla avui encara, i per una altra banda la realitat no allunyat-se d'això, però els caps no se'n volien adonar, mai visitaven els casals, quan visitaven no es feia res interessant, sempre deien molt bé, molt bé, molt bona feia adeu, i 10 minuts i basta, és a dir que, no s'ha volgut ni es vol veure la realitat, es manté un discurs dintre dels despatxos que és aquest d'animació sobre tot amb un llenguatge més tecnificat però que es una enganyifa, sembla que si fas servir llenguatge més especialitzat el que dius té més autoritat no? està ??? de més raó i de més veritat, i no és cert, és simplement fas servir un llenguatge més complex però per auto enganyar-te i cada cop igual necessites que sigui més complex, perquè realment auto enganyar-te, perquè la gent es quedi impressionada, i jo m'enrecordo que més d'un cop vaig salvar situacions fer memòries que no en tenia ni idea, moltíssim no?, tu dic perquè després el que vaig fer és simplement assumir que era un treballador més i que el que no pensava fer és anar més enllà, si volien és fer això això i això, feiem això això i això i em vaig cansar d'alguna manera de menjar-me el coco de que hi havien més possibilitats de que hi havia més enllà, no sé, però que hi havia més futur no?

voleu això fem això i punt.

En aquest paràgraf es parla del nou llenguatge tècnic que s'introdueix, que provoca que la realitat dels Casals de Joves es deslligui encara més del que es diu sobre ells. Es separa més la maquinaria administrativa de la realitat dels joves i dels animadors. El que cal per justificar la intervenció està més relacionat amb saber un vocabulari i unes formes d'expressió que no pas amb fer unes accions. Es substitueix la paraula per l'acció. És més important el que es diu que el que passa.

Els animadors critiquen aquest canvi de política i es critiquen a ells mateixos en les accions preguntant-se si el que estan fent en realitat és manipulació o estan ajudant a la població a desenvolupar-se. D'altra banda queda clar que les ordres dels polítics arriben molt més directament als animadors.

MARIA 14-15:

E: EL CANVI DEL 82, DEIES QUE PARLAVES AMB UNA AMIGA.

M: Si, si, no, parlàvem d'això, de jo que se, de la, de la, de la, de les associacions de veïns, de la, de, clar jo per exemple recordo, **que allo que he comentat en un moment donat, si inclús erem potser manipuladors, no?. Jo m'havia trobat amb ordres directes d'un regidor dient-me, has de hacerlo así, un cop, pero jo crec que va ser bastant, era molt significatiu, no?, vull dir realment estaves una mica no, bastant, vull dir tallant les iniciatives propies, ja no existien gaire, no?, però, vull dir per exemple amb això de les festes majors, havia de ser el propi Ajuntament el que va crear un organisme, que es deia coordinadora d'entitats, per que montes la festa major i no li passava a ningú mes calers que amb aquesta, aquesta entitat. D'aquesta manera va anul.lar l'associació de veïns, com ha força que fins aquell moment era la que estava montant la festa major, no?. Jo aquests aspectes els veia una miqueta, pues com manipuladors, no?, vull dir, pues per que no podia continuar sent l'associació de veïns la que montava la festa major, ja estava tot bastant desestructurat, tambe,eh, pero, bueno. **Ordres directament del regidor dient-te arregla això que, no vull que t'en vagis per aquest cantó, vull que facis això, la unica vegada que he tingut una order directe d'aquest estil.** Per que clar que et plantes, no?, dius ostia! és, I que ha anat perdent tota la vida, tota la, tot el, eh..., no se sap això, jo que se, potser, allò que et deia els casals, a lo millor han matat iniciatives de la gent, però no, en principi estaven per potenciar-les però eh.. pot ser que hagi sigut algo algo que ho hagi pogut matar? eh... o ho es que la gent, jo alla arribava un moment que no tenies propostes de ningú, vull dir que, que t'havies de montar tu la teva pel.licula si volies subsistir com a casal de joves, com si diguéssim, havies de tu oferir tota una oferta d'activitats, tenies molt poques, molt poques eh... coses que t'portes la gent, no?, i si potser, ja et dic això al 78, o així, hi ha altres tipus d'històries de mogudes la gent es movia s'associava , eh .. s'ajuntava, feia moltes eren histories polítiques, altres, molts eren col.lectius religiosos, d'aquests de parròquies,**

i no se que, pero i havia tot un tipus de moviment, com deien els esplai existien, no se quants esplais no se quantes històries i després van anar pero en picat, desapareixen totes i crec que actualment, bueno, ja ni els comites per la pau i totes aquestes coses, ja cada cop mes s'en sent a parlar menys. Vull dir fins l'OTAN pues si va haver tota una moguda gran, i no se que i després s'ha , s'ha perdut tota aquesta.

8.3.7. DESCRIPCIÓ I CANVIS DELS JOVES.

En les descripcions dels animadors sobre els joves dels Casals hi ha molta varietat. Bàsicament es distingeixen dos tipus de joves; uns es definirien com a reivindicatius i uns altres estan més lligats a com passar el temps lliure de manera divertida. Aquesta dicotomització de la realitat és la mateixa que es feia en la primera legislatura quan es parlava de com eren els joves. Uns reivindicatius que eren els que havien demanat els Casals de Joves i uns altres que estaven més per la diversió. El procés que es seguia en els casals és el mateix, els joves reivindicatius desapareixen del Casal de seguida i els altres acaben sent els que es queden. Aquests últims en aquesta legislatura són adolescents, en la seva majoria tenen entre 14 i 16 anys.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-91 10-11-12-13-14:

(.....)

F: L'equipament com a casal, perquè des de l'associació de veïns o des de grups de joves inclús, estava reivindicat com una altra utilitat per l'espai no?

E: QUINA UTILITAT?

F: Es volia un casal de barri, el districte va dir que no, donava l'excusa de que no reunia suficient espai per fer-ho, i des de dos anys anteriors havia estat reivindicat per ser un local per joves, destinat per la vocalia de l'associació de veïns, vocalia que després de presentar cinquanta mil projectes i va deixar d'existir. En el moment que vaig aparèixer jo o es va obrir la porta, obviament la volia aquella es va rebortar. En el tema d'infraestructura i tota l'història el districte es va desentendre i que la tenia que fer jo amb un determinat pacte amb la vocalia de que ho fem entre tots, i en un moment determinat aquell casal comença a funcionar molt a nivell d'autogestió, això dura aproximadament cinc mesos, perquè per el lloc on està ubicat allò es comença a invair d'adolescents que no tenen res a veure amb la vocalia, que no tenen res a veure amb associacions i que no tenen cap coneixement de la realitat històrica d'aquell local i ademés quals sels ha explicat han passat moltíssim, vui dir, l'utilitzen i punto no? Llavors comença una segona etapa que és molt a nivell d'adolescents, amb molts adolescents i entro en una feina de reconèixer que bueno, que reconeguim que per alguna gent ja no fa falta només un animador sinó que potser fan falta dos, allà té que aparèixer la placa del casal de joves del districte i que el casal el té que assumir el propi districte a nivell de fer un espai mínimament decent, això es concideix de que hi hagin dos animadors, s'acoseguen unes dotacions no sé d'on per mobiliari, per pintura i coses d'aquestes, i jo per la meua banda començo a fer alguna cosa amb generalitat, en el tema d'adolescents, comença una mica a nivell professional el tema del casal de XX.

(.....)

E: EXPLIQUEU-ME COM EREN ELS JOVES EN AQUELLA ÈPOCA, INTENTEU RECORDAR COM EREN ALS VOSTRES CASALS COM

M: Els dels casals?

E: SI, INTENTEU ENTRE TOTS EXPLICAR-ME COM EREN COM

(.....)

Aquests són els dos tipus de xavals que tenia, molt clarament delimitats, el primer grup catalano-parlant mixt, vull dir, nois i noies, bastant barrejat, no gaire nombrós i que actua per un sentiment encara de barri, d'identificació amb l'entorn i que on la gent, no hi ha una motivació tan clara per fer una cosa en concret com per fer barri, som amics i a partir del grup d'amics, un grup que té unes relacions interpersonals definides en sí mateixes, d'identificació del barri, generar, pot generar a partir d'aquí activitats i una mica més implicat en la molt pobre vida associativa del barri. El segon grup són en la seva gran majoria nois només, i en tot cas el paper de les noies és sempre en relació de novia de, o com a molt germana de tal, xavals que d'alguna manera no viuen, en concret els que van passar per allà, no viuen les possibilitats comunicacionals del barri, és a dir, la gran característica de la XX és que els xavals que viuen en la part més nova, tenen una gran sensació de la seva mobilitat i per tant per dedicar a aprendre en el seu lleure no si fixen tant de l'equipament de barri, ni en les possibilitats de barri sinó en la seva gran mobilitat geogràfica i per tant es desplacen per ciutat abans que tirar cap a, i per tant, els xavals que queden són altres tipus de xavals, molt més propers als que deixen l'escola molt d'hora, no tenen feina i venen d'estructures socials més baixes no? Són xavals que no tenen identificació de barri, per suposat, i que el seu lligam és un centre d'interès a l'entorn d'un centre d'interès, els dos grups són gairebé antagònics i molt sovint gairebé fons de conflicte entre ells i era una situació bastant delicada. Així més o menys eren, tal i com jo els vaig veure, jo no vull dir que siguin xavals de Barcelona o xavals de la XX, així eren els xavals que jo tenia al casal.

(.....)

E: COM EREN ELS TEUS?

A: No sé, jo també conec només als joves que van utilitzar el meu casal, i ademés, en el casal, o sigui era una feina relacional, el tipus de feina que es feia era molt d'oferir un tipus de propostes i tal que ells s'apuntaven o no. Pensàvem quatre grups d'activitats, els dos primers tenen molt que veure em sembla de com era XX, que això sí que tinc certa idea de com era el mundillo de XX almenys llavors, i els altres dos intervencionals d'aquests. Llavors uns eren aquests, els residus dels antics joves que s'havien barallat amb l'antic casal i no sé què, molt hipies, molt de l'edat del diables o que havien sortit amb un grup d'animació, tenien connexió, molta connexió amb XX, connectaven amb XX, són amb qui més relació vaig tenir perquè hi havia una miqueta el coco aquest de que ahi! els joves aquests que els agrada, i llavors va ser amb els que més relació vaig tenir, són els que menys activitats desenvolupaven, en tot cas van utilitzar el casal per algun assaig o alguna tonterietta o per guardar material, com a magatzem, però l'utilitzaven molt poc, potser per aquesta mobilitat que tenien i a mi em semblaven rars, em semblaven anacrònics, això dels hipies punkis, i a més a XX no sé, semblava que hi havia una espècie de, no era la gent que estava a les entitats que eren el segon grup, però per mi es movien més que la gent de les entitats, coneixent XX i tal, però vivien totalment amb això de les seves guerrilles i

E: XX QUE CONEIXIEN? ATENEU O EL CASAL?

A: No sé, els insumisos i eren militants eh!

D: El milicaca

A: sí, llavors, el segon grup són els monitors d'esplai, un projecte d'intentar-los coordinar i tal, i per mi respirava totalment l'aire aquell per l'altre banda, pel centre cívic em semblava general de del mundillo de XX, de les entitats de XX sobretot, super recelosos, molt tancats, però no només tancats a l'administració sino tancats a Barcelona, i una miqueta neguits de plantejament és a dir, no eren heavys com els altres però sí que i ja està, i els altres dos grups, uns eren els roqueros que eren els que van utilitzar els tallers que vam montar, els roqueros hi havien alguns punts de roqueros que connectaven amb els heavys però en general eren molt autofagocitadors, vivien molt en el seu món en la seva mítica, però no eren tant ????? ni molt menys ni anaven molt a la seva història, eren civilitzats, no els podies enredar gaire o intentar, tampoc era la meua pretensió més gran però era difícil lligar-los també a coses, si que pràcticament tots els heavys si que era gent que participava molt si tu li demanaves que t'ajudes en una cosa en un moment donat i els roqueros si tenia molt que veure amb ells també però punt, i en tot cas aquests si que afectava en una mobilitat territorial molt gran, això sí que és veritat i ni havien molts els, i els dels altres tallers pues res, més el patró dels estudiants diguéssim, i inclús m'atreveria que igual, bueno els ?????

però els altres estudiaven ben pocs, pues això, els dels tallers eren gent que venia molt per lo que es feia, es ficava molt en lo seu, hi havien un parell de tallers que funcionaven molt bé, el de fotografia i el de teatre, i eren molt serios i els de fotografia es van enrollar una cosa autònoma que volien tirar endavant després, segurament perquè hi havien un parell o tres de personatges curiosos, no sé.

E: MOLT BÉ, XAVI COM EREN? MÉS O MENYS ELS QUE HAVIEN

F: Més o menys, no sé, a XX on estava jo la població, la gent que em venia al casal era gent de carrer, de carrer i además molt del barri, molt de la plaça Soyer, vull dir, ells no sabien com es deia el barri però ells eren del ????. Val a dir que en aquell barri hi ha un percentatge molt alt de nanos que estan al carrer, per allà corria des del ??? per dir-ho d'alguna forma que normalment tenia molt que veure amb mensajero i coses d'aquestes i pues tenia coses d'aquestes, no sé és la població aquesta, és curiós però aquests eren els que ??? vull dir que en un principi eren els que tenien, o havien passat per una organització per intentar organitzar-se, intentar reivindicar, intentar aconseguir, pactar amb una associació, fer l'esforç d'escriure un projecte. Mira que aquesta població a primera vista és de les que menos pensaries no? això seria un gruix bastant fort entre cometes del alternatiu o coses d'aquestes, aquí havien moltes més noies, a mi em va sorprendre molt però el percentatge era més alt de noies que de nois, a les hores com que tots aquests eren molt mòvils, i ja no només a Barcelona sino a nivell de que en un moment determinat podien estar, havien pogut, venien d'estar al País Vasc i després anaven a no sé que a Saragossa, i entre mig passaven pel barri, aquests amb molta capacitat de proposar però molt poca capacitat de fer, ara idees genials, vull dir, alguna idea que jo els havia recollit i a la seva absència havia intentat tirar-la endavant Bingo!!, vull dir, eren genials. I després l'altra població, els més adolescents, eren els del hip-hop, monopatin, grafiti, pintada no? aquests normalment coincidien amb fracaso escolar, amb campana, a nivell del casal era la població més dinàmica, amb més capacitat de proposar i de fer, sempre i quan estiguessis una mica darrera i tinguessis al cap de que el que proposis, si et posaves al seu ritme una bomba, la dificultat és posar-se al seu ritme, i a més des d'estructures districte-ajuntament eh! també la població d'iniciació en el ??? vull dir, amb a l'any i pico d'estar allà, com el passe d'aquest grup més hip-hopero a la història més d'arraconar el monopati i donar-li al canuto i a la birra era molt ràpid i era un grup molt masclista i gens racista, allà no havien nanos del barri però si portaven nanos sobretot negres i nenes negres, d'altres zones de Barcelona, però com que allí doncs bueno es fotia cas o havia canxa en l'assumpte i es montava alguna festa en plan hip-hop doncs bueno, gent amb molta movilitat i bueno no? inclús això dels gitanos allà hi ha bastant població gitana i no tenien cap mena de mania ni cap mena d'història de deixar el monopati, d'ensenyar-lis d'anar en monopoli, construir una rampa a mitges, vull dir, que a mi em sorprenia de que eren molt masclistes però a nivell d'obrir-se cap a gent d'altre color o d'altre origen, eren molt oberts, a mi em sorprenia bastant, potser onestic ara la gent és una mica diferent, haviam, el nano del centre cívic és un nano d'institut, és un nano, tu a vegades m'ho has comentat, inclús hasta racialmente se paren

Aquesta descripció dels joves dels Casals de Joves contrasta amb la que dona el tècnic de l'Àrea de Joventut. En aquesta exposa que els joves estan bàsicament interessats per altres coses, com podria ser l'esport; Aquí s'està parlant d'un tipus de joves diferent al que descriuen, els animadors.

GRUP DE DISCUSIÓ 87-91 8:

(....)

en la teva tesis, un dato que en el meu judici és molt important, que al 87 és l'any en que realment s'inicia més l'explosió de la xarxa d'instalacions esportives que avull tenim, que per mi condiciona

allò, des del punt de vista de l'estudi eh! condiona moltíssim també una certa distribució diferent del temps lliure dels joves, amb això no vull dir que tots estiguin fent esport no sé que no sé quantos, però hi ha unes dades que canten diguéssim d'una manera, o sigui, tots els poliesportius XX, XX, el que vulguis, tots estan ara mateix amb una utilització tremenda, vol dir això que hi han instal·lacions esportives, hi ha una xarxa de centres cívics que a l'any 82-83 no existia i que no deixa de ser potent, hi ha una xarxa d'instituts en els quals el mateix procés de transició social que ha fet el país permet que es facin coses que ja s'havien fet feia anys, però permet que tot així es vagi estabilitzant, llavors lo que hi ha una aposta és lo que s'ha de fer és que els espais juvenils són els espais on està la gent jove i el que hauríem de procurar és oferir recursos perquè allà es fesin més coses, aquesta seria una idea molt molt resumida, a part d'això que aquesta potser seria la més política, hi ha una altra bateria de recomanacions, una d'elles és que en aquell moment el ??? dels annexes en aquell document,

Aquesta contradicció entre el tipus de joves descrit pels tècnics i pels animadors s'intenta resoldre de la següent manera. Es diu que hi ha dos tipus de joves els que són "normals" i els "rars". Es dicotomitza la realitat, però els animadors asseguren que el grup majoritari és el dels "rars". No precisament aquests "normals" que se'ls caracteritza per no tenir temps lliure i estar-se preparant per tenir una bona formació per quan siguin grans poder tenir feina. La diferència entre els animadors i els tècnic municipals està en quin és el camp en què ha d'intervenir l'Ajuntament, és a dir a quina població és a la què s'ha d'atendre des d'un Casals de Joves.

GRUP DE DISCUSIÓ 87-91 23-24:

M: Ja, però jo crec que hi ha cultures diguem-ne cultures resistents i cultures emergents, i que no saps ben bé fins a quin punt et pot resistir l'altre, pot emergir i menjar-se-la. O dic precisament per mi en aquell moment el grup autoorganitzat, tenia més cultura de l'autoorganització, semblava el grup resistent que estava desapareixent i resistia, la seva població estava molt envellida, molt ??? unes pràctiques que semblava que desapareixerien, i mira jo no sé res, perquè amb el que passa a Europa i amb el que passa ara del renaixement de certes formes i d'estils culturals, igual aquest tipus de gent torna a aparèixer i torna a arrasar perquè només cal anar-se a un concert de Sopa de Cabra o de Sau, d'aquesta gent i d'esgarrifes

JA JA JA

M: i després un tipus de cultura emergent, jo m'enrecordo que era el moment en que començava a aparèixer el que es deia, el que deien els sociòlegs, la jornada docent interminable eh!, el jove que anava a l'institut i després de l'institut feia informàtica, feia anglès i feia tal, és a dir, hi havia jornada docent interminable, tan necessària perquè el món adult laboral estava en crisi i per tant la competició era ferotge i segueix sent ferotge, jo me'n recordo que era el moment que molt tipus de nano no tenia temps lliure perquè no acabava la seva jornada docent, i això s'està generant als nanos, als petits no? a les hores és un tipus d'història que jo veia pels dos cantons, que estaven allà i aquell barri era molt fàcil perquè tenies dos tipus de poblacions i un tercer que jo crec que va existir al 80-85 i existeix ara, i exageradament podríem dir els desagradats, aquest tipus de gent que igual t'arribava al casal simplement perquè feia fred al carrer o perquè allà es

podia tirar, allà podia beure la litrona o podia fumar porros no? que és en sí el tipus més, per mi és el més entranyable d'alguna manera no? perquè costava molt treballar amb ells però bueno has fet alguna cosa i estan super agraïts no? i que realment són la gent que humanament igual t'ha portat una riquesa o almenys o ha fet. A mi em va costar molt treballar amb ells però quan vaig tenir alguns poquets resultats, vaig estar molt content

A: En el meu cas almenys es barregen dos factors i no sé ben bé que tocar tirar cap a una banda i cap a una altra, però jo també tinc el hippy-punkisme aquest, a mi em són a un ??? ara sé que és un ??? a més que hi ha molta gent, no sé! la holandesa que està a la XX per parlar de l'estranger o jo que sé, o mogollon de gent que està dins d'aquesta onda i tal, llavors jo no sé si posar-los en el paquet dels residus de no sé, tot i que si que i en el meu cas si que eren els que es creien que el casal era seu i això sí que sona a residu eh! un moment, un moment!!!

TALL EN LA CINTA

A: Doncs això, primer lo de si els joves són residuals o no, i lo dels hippy-punkis, i segona lo dels joves normals. Bueno primer, llavors, en tot cas em sembla que tots aquests joves rars que són molt nombrosos, inclús ara mirat-ho a través de l'Interock per exemple, lo que veig que corre per la Bàscula i que corre per la XX i tal, bueno no ??? els casals o no sé qué com a paradigmes a normalitat però és que numericament sí que hi ha joves rars, sí que hi han molts, no tots són joves del Tibidabo

E: QUE VOL DIR RARO

J: Raro doncs això, que viuen des dels hip-hopper que viuen des de la seva mística del monopatin no sé que fins als heavys fins a tots els hippy-punkis que estan entre els ????? i la cresta, tota aquesta gent numericament em sembla que és important no ho sé, jo no tinc cap estudi a la ma ni no sé qué, a además lo que siestic segur és que no són residus sino que són novetats, a lo miillor novetats extranyes, novetats ... i després no sé, lo del jove normal que lo del jove normal a mi em sembla, o sigui, no és el jove normal, és el jove que ha crescut en un context entre cometes normalitzat, però que de cop i voltes a vegades i et puc posar exemples em sembla, els insertes dinàmiques en les que els estan suggerint que proposin algo i tal i se'n van i disparen, quan en realitat no estan acostumats en aquest tipus d'històries, llavors pues, o sigui que si fan esport és perquè se'ls ha convidat a fer esport, además l'esport és un fenomen que además s'ha d'estudiar a fons i que té tot un rotllo al darrera, però no tinc tan clar que sigui perquè han demanat esport si no que se'ls ha ofert esport i han fet esport.

Un dels animadors descriu canvis en els joves, explicant que els casals no s'ajustarien a la realitat que els joves demanaven.

MIQUEL 4:

M: No, això que et deia no? que els casals els joves van desertar els casals per fer-se adults, perquè els casals segurament tampoc els va respondre a tot i que no vull dir que bueno que els xavals vam marxar perquè per això només perquè ells podien haver obtar, perquè els casals els dunesin allò que volien o haver-les agafat haver-los fet seus, i no hu van fer, o sigui, no només em de veure que l'administració, els animadors o tota la gent que anava tant pels joves perquè no, tampoc ells hu van demanar, de dir que també hauriem de buscar raons no? perquè els joves tampoc van lluitar per aquests casals i sobre tot en la època en que s'estaven murin igual al començament, els chavals d'algunes entitats no?

E: QUAN DIRIES QUE COMENÇA A MARXAR ELS JOVES

M: Pues segurament al 89 o així, igual una mica més.

Una de les característiques de la població dels casals de joves és que l'edat dels joves ha variat. Aquesta apreciació es fa des de tots els sectors.

ROSER 3-9:

E: TU ARA PARLAVES DE QUE UN VOLUM IMPORTANTÍSSIM DELS XAVALS QUE VENEN ARA SÓN ADOLESCENTS. COM ELS DEFINIRIES TU AL PÚBLIC DEL CJ: QUINES EDATS, NOIS O NOIES, MÉS O MENYS HOMOGENI...?

R: Parlant d'aquí en concret de XX, són nanos bastant joves, de 15 a 17, 18 anys la majoria, estudiants. Els grups sí que són de gent més gran. Però els que venen responenent a l'activitat organitzada són els més joves. La proporció entre nois i noies és bastant similar, a XX.

A altres CJ, per exemple a XX -també en aquest districte-, no tenim quasi noies, ara comencen però és difícil. Els CJ que tenim al Districte són XX, XX i després al XX, el que hi ha és un programa de dinamització, abans hi havia un CJ però es va tancar en el seu dia. XX, és també un centre de barri.

Per als tècnics de districte el tipus de joves que va als Casals és normal; contràriament per als de l'Àrea de Joventut, tal com es mostra en el discurs, els joves dels Casals són mes aviat marginats.

ROSER 9:

E: TU CREUS QUE ELS JOVES QUE VENEN AQUÍ SÓN NORMALS I CORRENTS, O REPRESENTATIUS, PER DIR-HO D'ALGUNA MANERA DEL QUE ÉS EL CONJUNT DE XAVALS DEL BARRI ? O TENEN ALGUN TRET CARACTERÍSTIC DEL QUE PUGUIS DIR, BUENO, QUE UNA MICA ESPECIALS SÓN PER LO BO O PER LO DOLENT, O PER LO DIFERENT, ÉS IGUAL...

R: No, penso que són corrents, no sé que és el que opinaran els animadors que són els que els tracten però jo tinc la sensació de que són bastant normals.

ALBERT 8:

E: YA, Y LOS JOVENES DE LOS CASALES COMO ERAN?

A: Los jóvenes de los casales? Yo cuando empecé a entrar en contacto con ellos con los casales, había como un núcleo que era el que el que si que participaba, el más concienciado, el que quería tirar cosas adelante y pero que poco después enseguida cambio bastante y era la gente que no tenía nada mejor que hacer, que no tenía ninguna otra posibilidad más, ningún otro recurso más y si no te puedes ir al cine, no te puedes ir a jugar al basket o no te puedes a ir al centro a tomarte una cerveza pues se quedaban en el casal, o sea, que eran otro tipo de gente muy diferente, que también pedía cosas de manera diferente a como las podían pedir pero, y a la hora de la verdad es que lo desconozco bastante, si dijera otra cosa mentira, pero de la primera fase a la segunda si que había un salto bastante grande, los casals tampoco supieron traer a gente supieron canalizar inquietudes, iniciativas de gente y se quedaron como como recogedores de la gente que no tenía ninguna opción más y eso la lectura de eso es que quizás lo que se hacía desde los casals no era suficientemente interesante, eso hombre no se puede generalizar en todo los casals, lo que hay excepciones eh! XX podía ser una excepción, o XX en su momento podía ser otra, porque si que canalizaban mucho, eran entidades que dinamizaban mucho el barrio, que iban más allá de lo que era casal, pero en muchísimos otros sitios los conocias más directamente como XX, XX que iba la gente que realmente no tenía ninguna posibilidad más

Hi ha la idea que no a tots els llocs els joves eren marginats, però si en una gran majoria. Aquesta percepció els joves dels casals es la que fa possible que des de

l'Àrea central no s'intervingui en el tema de joves directament en els casals sinó que siguin una competència descentralitzada. En canvi, es continua intervenint en altres temes com són, instituts, etc...

GRUP DE DISCUSIÓ 87-91 17-18:

(.....)

vol dir que anaven tots els joves o no? o sigui a mi em donava la sensació de què salvant les diferències social i econòmiques de cada barri el que anava als casals era la part de joves més baixa d'aquell barri, o sigui, més baixa en l'escala social, vol dir que quan anava al de les XX, els joves eren més pijos, si feien campana perquè feien campana, i no tenien cap problema de recursos ni de que no tinguessin suport familiar ni no sé què ni no sé quantus, llavors eren molt diferents dels de XX, és a dir, però jo crec que el mateix les XX era això, era efectivament el grup de joves una mica descarriats no? que feien campana, una mica descarriats o dic en el sentit més convencional de la paraula, o sigui, per entendre's, el director del centre de serveis socials de les XX que és on estava el casal o el conseller de districte o el polític del districte tenia la imatge de que aquells joves, què fem amb aquests joves aquí no? se m'han ficat aquí! I era gent molt diferent que el de XX a XX, absolutament diferent, però en el contextes de les XX era això una sèrie de gent que no responia als canons per entendre's normalitzats, que és una expressió difícil. Recordo el flax de XX, és a dir, vaig anar varies vegades a XX, aa espero no equivocar-me de nom, XX estava a aquell carrer que feia baixada, tu el coneixes?

(.....)

però ho recordo bé, és a dir, això és la realitat de la zona i aquest casal respon a aquesta realitat és a dir, no t'has d'estirar els cabells de res, alguna frase desafortunada que s'havia dit era aquesta que als casals havien d'anar els joves normals, una mica com a objectiu municipal, aquesta frase la simplifico però era una de les coses que havien dit, cosa que aquesta frase jo crec que més o menys tots podríem estar d'acord, és a dir, home! que realment siguin espais públics, que siguin de tothom i que no es converteixin en en objectes privatitzats, jo crec que la idea era bona, però clar la frase és extremadament dolenta, perquè per joves normals segons quin sector ho analitzi, doncs els de XX no eren gens normals, quan realment sí que responien a la realitat d'aquell barri i a la gent que per allà es movia, recordo els de XX com un altra ??? de les vegades que vaig anar, que vaig anar dos o tres vegades, com a gent molt de XX, xavals allò de famílies obreres, de no sé què, i molt macos, amb il.lusió, i amb una diversitat molt gran de gustos, potser el que tu deies abans també, és a dir que hi han interesos molt contraposats, o sigui, molt diferents, però que podien conviure relativament fàcilment si hi havien recursos, hi havia des de la ràdio fins el grup de diables que el XX també el tenien fins a gent així una mica més polititzada, més no sé què, de la gent que va poder rehidindicar que el seu casal no es tanqués, centres cívics i coses d'aquestes, és clar després s'aconsegueixen si hi ha realment una coacció, no només numèrica sino també d'identitat de grups, vull dir que, no sé, és difícil dir, jo no tinc un contacte amb els joves d'aquella època, tenia també amb els instituts perquè de vegades anava als instituts, hi havia molta cosa amb els xavals d'instituts, i una sensació de que realment, els instituts et donen una fotografia, és com la milia una mica, és a dir, quan tu estàs en una companyia de la mili et donen una fotografia de com és el teu país, sobretot abans que encara era més per sorteig, et donaven una fotografia, veies que hi havia gent que no s'havia ni llegir ni escriure, i no és perquè la mili generés analfabets, sino que el país era així, és a dir, a tu per sorteig t'havia tocat estar amb 200 tios i veies que licenciats universitaris hi havia un i que bueno i dius, els país que tens, amb els instituts et passa una mica el mateix, tu entres en un institut de Barcelona, és clar, si entrés en un estarà condicionat pel barri on està però si tels agafes globalment, et dona una radiografia de com vesteixen els nanos, de que fan al sortir, de si es troben tots junts o es marxen correns, és a dir, aquests detalls de dir què fan? llavors jo diria Hi ha un salt brutal!! entre la gent d'instituts, és a dir, diguéssim una mica doncs, són molts diferents tots ells, i en els casals no veus aquella diferència tan gran, és a dir, veus un sector de joves només, sobre l'època

seria del 83 es va detectar això de dir home! els casals precisament perquè són cutres entre altres coses, poden generar que el tipus de vagi sigui també la més cutre, jo crec que això en algun cas es va produir, és a dir, en algun cas algun casal va quedar molt marcat per com era, i per la primera gent que el va utilitzar i tot això

En aquest paràgraf queda clar la diferència de percepció entre com es veuen els Casals de Joves i els instituts dient que la intervenció municipal ha de ser per a tots els joves. Sembla oblidar que el tipus de jove que arriba als instituts es els que vol estudiar; per tant, ja tenen una característica concreta, és a dir, s'està dient que la intervenció municipal ha de ser dirigida a un cert tipus de jove amb unes característiques concretes.

En la següent explicació d'un animador es diu que els únics joves que no van als casals són els que estudien. Els joves de granja. Per diferenciar-los dels altres es diu que van a la discoteca; de la mateixa manera com es feia quan es parlava dels joves dels anys setanta per diferenciar-los dels que feien reivindicacions. Aquests són els joves -segons el tècnic municipal- sobre els quals cal intervenir.

NEUS, ADRIA 4-9-18:

E: QUIN ÉS EL TIPUS DE PERSONES, DE JOVES, QUE VENEN AL CJ ? AQUESTA ÉS POTSER UNA ALTRA DE LES FAMES DEL CJ DE PROSPE. ENCARA QUE ARRIBI A MOLTA ALTRA GENT, TÉ PERÒ UNA CERTA TIPOLOGIA DE PERSONES, COSA QUE DE TOTA MANERA PASSA A TOTS ELS CASALS, SI HI VAN UNS POTSER NO HI VAN ELS ALTRES... COM DEFINIRIEU EL VOSTRE PÚBLIC: EDATS, SEXE, INTERESSOS...?
A: En la nova etapa del CJ la tipologia de gent ha variat, o millor dit s'ha diversificat bastant. Abans era un CJ molt més de gent heavy, de punkies, encara que també vinguéssin altra gent, però aquests eren la majoria i els que més es veien des de fora. Ara aquests heavys - o uns altres - continuen venint, també els punkies d'alguna forma, però bé, ara per aquí poden passar unes 100 persones diàries, encara que ara menys perquè estem a l'estiu i fa calor. Si vas pels pisos de baix veuràs la gent més joveneta, que fins i tot molts d'ells no han acabat encara 8è... És un dels temes a tractar per la gestora, si posem o no un límit d'edat. Hi ha gent més adulta de tota mena, gent que juga al rol, molt d'institut, o vestida, per dir-ho d'alguna forma molt normaleta, molt clàssica, gent universitària fent ràdio... també pel professor que hi ha que és un tio potent. S'ha diversificat bastant, potser el jove, i l'altre dia sortia això en un debat que feiem aquí sobre associacionisme, i segurament és una cosa que es pot reproduir en altres casals, segurament el tipus de jove que es passa menys pel casal és el jove "de granja", bé és difícil posar-hi una etiqueta, el jove que estudia durant tota la setmana, i els caps de setmana va a la disco amb la novieta, amb la seva moto, o amb el seu nòvio.

En canvi, tant en les opinions dels tècnics de l'Àrea de Joventut i els dels districtes es coincideix en el canvi que han sofert els joves. En les diferències que hi ha entre els joves d'ara i els d'abans. També que els casals han de ser pels joves que tenen entre 14 i 16 anys. D'altra banda, es continua insistint en les diferències de com estava la ciutat i les possibilitats que aquesta nova ciutat dóna als joves.

GRUP DE DISCUSIÓ 87-91 21:

(....)

Jo l'altra cosa que volia dir relacionat només amb el tema dels joves, clar com que estem en el 87-91, jo sempre he estat amb gent d'abans, jo estic pensant sobretot amb la relació de la primera època dels casals que hi ha un canvi brutal, no sé com el percebem o com el perceveu vosaltres, és a dir, però pels tipus de gent que veiem en algun sector diu és que efectivament sembla que s'hagin criat en les reserves d'indis, és a dir, no, en alguns casos eh! en algun grup d'aquests sembla que bueno, si alguna dia, perquè el que sí és veritat és que la generació juvenil ha canviat radicalment i és la generació del 87 diguéssim, és una generació, és a dir, els que són joves, estic pensant tota l'estona en adolescents-joves, quasi per criteri meu, estic pensant en la gent de 14-18 anys, 20 o així, ja sé que en els casals alguns d'ells han tingut un nivell d'usuaris d'edat molt elevada, pel meu gust molt elevada, és a dir, és una de les discussions que sempre han tingut els ajuntaments, jo crec que els casals i molt serveis juvenils s'han d'adreçar realment als "ten agers" que diuen els anglesos, és a dir, i que els cursos de formació juvenil i programes d'habitatge no, aquests per uns altres, però el que són aquests recursos de temps lliure, cultural, no sé qué no sé quantus, per mi l'opció hauria de ser sempre més allò 14-18, 14-20, clar, aquesta gent a l'any 87 ha canviat radicalment, o sigui, bueno ha canviat, com que no són els mateixos, són molt diferents als que tenien 14-18 anys a l'any 82-83 i que van poder viure varios fèndmens a la novetat d'un casal que fos cutre, però a la novetat, la novetat d'un serveis que allà es podien oferir, uns viatges o uns concerts o el que fos, és a dir, hi havia molta gent que només havia participat per rehvindicar-los, cosa que al 87 no trobem pràcticament cap grup que s'hagi constituït per rehvindicar, trobarem algun eh! però ja no és el fenomen generalitzat de l'any 80, en el que els casals,....

MONTSE 2:

P5 : UNA DE LES COSES SENTIDES, POTSER NO MASSA, PERÒ QUE A VEGADES LES SENTS, ÉS QUE HI HA HAGUT UN CANVI MOLT RADICAL ENTRE LES NECESSITATS D'UN JOVE DE FA DEU ANYS, O DELS JOVES EN EL SEU CONJUNT DE FA DEU ANYS A ARA. JO NO SÉ EXACTAMENT AIXÒ EN QUE ES CONCRETA, PERÒ ÉS COM SI ES VINGUÉS A DIR QUE HI HA UNA ALTRA MANERA DE FER DELS JOVES, MÉS INDIVIDUALISTA, QUE TOT EL TEMA DE L'ASSOCIACIONISME TÉ UN SOSTRE, I QUE AQUESTA NECESSITAT D'ESPAYS DE TROBADA, D'ALGUNA MANERA NO ÉS EXACTAMENT EL QUE DEMANDEN ELS JOVES. TU HI PARTICIPES D'AQUESTES OPINIONS ?, O CREUS QUE SÓN SUPERFICIALS ?

R5 : Jo penso que sobre la joventut ens hauríem de definir sobre quina franja d'edat parlem. Perquè la joventut d'ara, no és el mateix que la joventut d'abans, en quan a l'edat en que comença la joventut. Jo penso que la joventut ara és una franja d'edat que comença molt més aviat que abans, i que per tant no és allò típic de que el jove és aquell que va dels 18 als 21 anys. Sinó que hi ha una franja de joves que s'ha de treballar des de l'àmbit del casal de joves o d'animadors de joves, o des de la mateixa institució de l'Ajuntament que comença abans dels 18 anys, pot començar perfectament amb la preadolescència, 14-15 anys, i que arriba molt més enllà dels 21 anys. És cert que ha canviat la joventut, perquè han canviat les condicions socials, i ha

canviat tot bastant. La infància també ha canviat, la gent gran ha canviat, i també han canviat altres aspectes que repercuteixen en la joventut com és per exemple, parlant des del punt de vista d'oferta cultural, hi ha una oferta cultural a Barcelona que abans no hi havia. Això no vol dir que no continui essent vàlid aquest principi de dir que el jove ha d'estar arrelat al seu territori, i per tant es pot divertir al seu territori, es pot relacionar amb el seu territori, i els CJ, els animadors i l'Ajuntament han de potenciar que els joves no necessiten canviar de barri per a passar-s'ho bé i per a montar les seves activitats, això és veritat. Però també és veritat que a nivell de Barcelona hi ha una oferta que abans no hi havia, per exemple, les festes de la Mercè, o els festivals que es fan al Sot del Migdia, o coses així, que són econòmiques i que la joventut es pot traslladar d'un lloc a l'altre, i que ja es necessita un plantejament diferent. No vull dir amb això que el jove no hagi d'estar en el seu barri, viure en el seu barri, ni tenir amistats dins del seu barri. Poder anar al cine, al teatre, al ball o a montar-se els festivals que vulgui, o els tallers que vulgui al seu barri. Però s'han de conjugar les dues coses.

JORDI 5-7:

(...)

I això és un jove que jo penso que, que és inquiet, que busca, que, que molt, la majoria de vegades no troba però en quant veu un possible focus d'iguals a ell es desplaça i, i a més a més té un, un instint de sol, de sol.lidaritat amb els seus iguals molt fort.

(.....)

Vull dir, aquell enfrontament, sempre treballant de cara a la coordinació, a que, que n'hi ha que integrar-se, que n'hi ha que participar i quan realment un, el sector jove pren força, comença a xocar. Clar, pudé és la, la llei de vida, això de l'enfrontament etern entre joventut i adults.

Els joves dels casals.

Es podrien marcar dos tipologies de joves de Casals de Joves en funció del que esperen del casals. Un grup seria els joves que van al casals en funció de l'activitat, i l'altres dels que s'apunten al casal en funció d'un ideal i una manera de fer les coses diferents. En uns hi hauria la voluntat de canvi en els altres només la de passar-s'ho bé.

Joves que s'apunten a les activitats.

Les diferències de participació entre els joves dels primers casals de joves i els d'aquests anys són molt grans en quant al tipus de participació en la majoria dels Casals de Joves. Els joves que participen en certes activitats en Centres Cívics simplement s'apunten a participar en alguna cosa que se'ls ofereix. Realitzen les

activitats en funció de l'oferta que hi ha. És a dir, l'arribada al Casal de Joves es fa en funció de l'activitat concreta que s'hi fa i la relació s'estableix a través d'aquesta. La diferència més important podia ser que no hi ha cap voluntat de canvi de la situació en la que s'està.

GRUP JOVES CASAL 1 4:

E: ¿PARA QUÉ OS ES ÚTIL EL CC? A PARTE DE QUE OS PROPORCIONE MEDIOS PARA HACER VUESTRAS ACTIVIDADES, OS DEJAN MATERIAL, SALAS O INCLUSO OS DAN DINERO... PERO EL CC ORGANIZA OTRAS ACTIVIDADES. ¿LO USÁIS PARA OTRAS COSAS, ADEMÁS DE PARA VUESTRA ACTIVIDAD? ¿TENÉIS RELACIÓN ENTRE LOS DISTINTOS GRUPOS?

GJC1: Ahora estamos hablando de hacer un vídeo sobre graffitis. Ellos nos han dicho que sí, pero se ha ido dejando. Es que las cámaras también cuesta mucho que se las dejen.

Sí es que nosaltres també estem bastant condicionats per quan podem disposar dels equips. Yo en mi caso, además de para realizar las actividades, lo veo interesante para relacionarme con la gente.

E: ENTONCES ¿ VENÍS AL CC SOBRE TODO PARA HACER LA ACTIVIDAD O PARA RELACIONAROS CON MÁS GENTE Y LA ACTIVIDAD ES MÁS COMO UN PRETEXTO ? PORQUE ESTÁ CLARO QUE TE HAS DE RELACIONAR A PARTIR DE ALGO.

GJC1: Yo me apunté al taller porque me pareció interesante, pero a veces también te juntas para jugar a algo, o para ver una película en el vídeo...

E: Y SI NO VENÍS TODOS LOS DÍAS ¿QUÉ OTRAS RELACIONES DE AMISTAD TENÉIS ? ¿VAIS A OTROS SITIOS? ¿ VUESTROS AMIGOS ESTÁN AQUÍ, O ESTÁN MÁS EN EL INSTITUTO O EN OTROS SITIOS Y AQUÍ VENÍS SOBRE TODO A HACER LA ACTIVIDAD ?

GJC1: La actividad en el CC sólo es una parte de mi tiempo.

Yo sólo vengo para el teatro. Alguna vez vengo con una amiga para hablar, pero no lo hago a menudo.

Yo sí que he hecho amigas y amigos a partir del grupo de graffiti... Sí, son mis amigos.

GRUP JOVES CASAL 2 9:

E: ADEMÁS DE DIVERTIROS INDIVIDUALMENTE, COMO GRUPO ¿ PENSÁIS QUE DESARROLLÁIS ALGÚN TIPO DE LABOR SOCIAL, O DE INTERÉS PARA LOS DEMÁS ? UN POCO COMO SI FUERAIS UNA ASOCIACIÓN, Y HABLO DE LABOR SOCIAL EN UN SENTIDO AMPLIO, NO HACE FALTA QUE SEA COMO LA CRUZ ROJA...

GJC2: Más bien yo pienso que somos una alternativa, es otra forma de divertirse. En vez de irte a la Discoteca, irte de copas, aquí juegas y cuando acabamos la partida pues...

Nos vamos de copas... Y entonces es cuando se decide a qué se juega el siguiente día.

No, pero es otra forma diferente de divertirse.

Y de hecho, aquí en el CC, si no están los animadores, pues no hay ningún problema porque vamos, el teléfono lo cojo yo, yo tengo las llaves, o sea... y si viene alguien preguntando cosas de las que yo no tengo ni idea, le digo "mira, vuelve dentro de un rato..." O sea, que vamos, no nos cuesta nada... o si estan liando jaleo por aquí fuera...

El que cada districte tingui una manera de fer en el tema del Casals de Joves dóna molta diversitat a l'hora com estan els casals. Aquesta diversitat es concreta en

varietat de projectes. Els Casals es converteixen en especificitats concretes en temes determinats. Aquest és el discurs al que tendeixen els Casals de Joves.

Altres casals.

Encara que de forma majoritària els Casals es van passant als Centres Cívics apareixen altres realitats diferents.

Hi ha altres tipus de casals que apareixen com a reivindicacions dels joves on els joves hi tenen molta part en la seva organització.

En aquest cas, els joves del Casal davant del seu tancament per part de l'Ajuntament el que fan es portar ell directament la gestió d'aquest. Aquesta manera de fer s'assemblaria molt més al que es feia en la primera legislatura.

GRUP JOVES CASAL 3 3-4:

(.....)

En este caso entre que el XX también se hacía eco de las reivindicaciones del barrio, entre la falta de implicación por parte del Ayuntamiento en este casal, la marcha por decirlo de alguna forma de los jóvenes a otros espacios del barrio, y el eco que hacía Angel de las reivindicaciones populares, todo ello en conjunto fue por lo que el Ayuntamiento hizo esta maniobra, que en principio denunciamos, de despedir al animador y cerrar el casal.

E: ¿ ENTONCES CÓMO SE RESOLVIÓ TODO ESTE TEMA, PORQUE AHORA LA SITUACIÓN YA NO ES LA DE CIERRE, AHORA ES OTRA SITUACIÓN LA QUE HAY, NO ? ¿ CÓMO SE HA RESUELTO ESA SITUACIÓN ? ES DECIR HASTA HACE 6 MESES LO QUE HABÍA AQUÍ ERA UN CJ, EN PRINCIPIO IGUAL QUE LOS DEL RESTO DE LA CIUDAD, CON UN ANIMADOR QUE DEPENDÍA DE UNA ENTIDAD QUE ERA LA BRUIXOLA, Y AHORA PUES NO ES ASÍ. NO HAY ANIMADOR, EN EL SENTIDO DE PERSONA QUE COBRA O PROFESIONAL, HAY UN EQUIPO GESTOR RESPALDADO POR UNA COORDINADORA DE ENTIDADES... ¿ CÓMO SE HA LLEGADO A ESA SITUACIÓN ?

GJC3: Aquí lo que ha ocurrido es que los jóvenes que pertenecemos a colectivos integrados dentro del casal, como es el colectivo Mandanga, y otros, nos dimos cuenta de que si no éramos nosotros los que a partir de ahora gestionábamos el casal, -por otra parte siempre tuvimos el interés de que el casal fuera gestionado por la misma gente que de alguna forma participaba en sus actividades, es decir que el casal fuera autoorganizado por los mismos jóvenes que lo componían- nos dimos cuenta de que si no lo echábamos para adelante nosotros, no lo iba a hacer nadie, y el Ayuntamiento lo tenía sumamente claro, es más lo había justificado "no hi ha diners".

En aquests cas, el casal és gestionat per una entitat que surt del propi casal de joves. El tipus de funcionament del sistema de Casals fa que aquests tipus de gestió sigui molt difícil donat els mecanismes administratius.

JORDI 3-4-5:

Aleshores, com està el casal? Doncs el casal està amb un número de cinquanta a seixanta persones, amb unes ganes increïbles de tirar endavant això, amb unes, eee, ganes de ser ells qui, qui tiren endavant l'història...N'hi han una sèrie de grups, aquí al casal, entre els quals dos o tres grups, bàsicament jo considero que són associacions fortes, associacions fortes vull dir que, una d'elles, per exemple, Sobreàtic, un servei d'informació que va ser una i, una iniciativa que va sortir d'aquí, doncs ara està al, tenen un pressupost anual al voltant de un millió de pessetes i va a més, vull dir, va a més, es, és jove, recentment, fa dos tres anys que es, dos, tres, dos anys que com a associació funcionen, no? N'hi han una altra sèrie de grups que tenen, jo penso que tenen una força suficient com per a plantejar-se, la força i la capacitat organitzativa, que és important, no? Són gent que fa molt de temps que treballen en el moviment associatiu, que alguns d'ells han fet cursos de formació i que veuen l'animació, també, d'una manera molt, molt a nivell de, de potenciar la participació. A llavors, jo el que et puc dir és l'última assemblea, per exemple, a on es va plantejar l'autogestió com a, com a via, es van estudiar les diferents possibilitats i maneres i facilitats i coses que, que faciliten això. Aleshores es va optar que per una, mmm, per una fórmula que jo penso que és molt vàlida, i és per que tot el procés, diguem-ne burocràtic, burocrata, burocràtic i de, i de tasca administrativa que cal fer per a poder gestionar un casal, doncs que, que la porti un, el Sobreàtic com associació, i aleshores Sobreàtic el que farà serà reconvertir la se, el seu àmbit d'actuació; ara passarà més a ser una, una associació socio-cultural, a nivell general, i un dels projectes que, al que, al que vol optar serà a la gestió del casal. Clar, dintre d'aquesta gestió, aaa, Sobreàtic ja va presentar a l'assemblea que, que la seva gestió, el seu objectiu últim de gestió serà, en un plaç mid de temps, eee, dos anys, un any si és possible, tres anys si les coses van més lentes, aconseguir la, anar de cap a, de cara a l'autogestió absoluta del casal, autogestió entesa com per a, bueno, la gent que es quedí aquí, o els que ara està, o els que vinguin d'aquí dos mesos, més igual, però que la gent que estigui aquí sigui la que es cuini la seva, o sigui, si s'han de menjar e, ells es cigrons que se'ls cuinin. O sigui, que Sobreàtic com entitat gestora el que intentarà ser, doncs que ni falti la olla, ni faltin els cigrons, ni faltin els condiments aquells que se'ls hi demani, clar.

E: I QUAN CREUS QUE ES POSSIBLE QUE PASSI AIXÒ? QUAN, QUAN CREUS QUE PASSARÀ?

J: A finals d'any.

E: A DESEMBRE?

J: A desembre. A, o sigui, a desembre s'acaba el concurs d'oferta del ac, del actual projecte. Aleshores, clar, com anirà? No sé perquè, en un principi Sobreàtic això no s'ho havia plantejat i es va plantejar amb la gestora i, bueno, a partir d'aquí, clar, esperava, o necessitava saber la opinió de l'assemblea. Perquè un projec, o sigui, és que es parteix precisament d'aquí. És diu una mica "Ei, nosaltres estem per l'auto geos, per, per l'autogestió, estem disposats com a associació a fer aquest pas intermig, aquest projecte que ha de servir de pont de l'ac, de l'actual gestió a la, a la gestió d'uns altres professionals".

E: I L'ASSEMBLEA VA DIR QUE SÍ?

J: Sí. Sí, sí. L'assemblea va dir que sí i es va, va estar molt bé perquè es va debatre, es va intentar veure pros i contres, no era allò de dir "Como somos amiguetes i nos conocemos, estupendo", sinó que la gent va preguntar pros i contres, en què beneficia, en que ens beneficiarà, en què ens perjudicarà, es va exposar el tema, per part de Sobreàtic jo penso que molt bé, es va dir que perjudicaria, sobretot bàsicament a nivell econòmic, perquè clar, Sobreàtic és una entitat que no pot tenir un, que no té un fons, un recurs, recursos de fons que puguin tapar els possibles forats de, que, que tarda el districte en pagar, no? I la gent, doncs, eee, ho va, ho va acceptar molt bé. Ho va acceptar molt bé perquè estaven per l'autogestió, la gent. Lo que passa que, clar,

és molt difícil dir autogestió i és molt, o sigui, és molt fàcil dir-ho però molt difícil aconseguir-ho, sobretot quan es ve d'un, d'una dinàmica molt viciada i paternalista de que els animadors s'autogestionin, de que tal, de que qual, de que nosotros estamos aquí para consumir, és molt difícil.

8.3.8. L'ESTAT DELS LOCALS.

El mal estat de les infraestructures és un dels arguments més utilitzats per a decidir el tancament dels Casals de Joves. És també el punt en el que coincideixen la majoria dels participants.

El tema dels locals en aquesta legislatura passa a primer terme donat que a nivell de Barcelona hi ha molts canvis en aquest aspecte. Es fan totes les inversions a nivell d'equipaments esportius i es crea tota la red de vies urbanes. Tota aquesta nova adequació de l'espai urbà contrasta amb la no inversió en els equipaments dels Casals de Joves.

Les explicacions dels tècnics municipals que elaboren l'informe de l'estat dels Casals estan lligada a l'estat de les infraestructures.

GRUP DE DISCUSIÓ 87-91 9:

(.....)

hi ha una altra bateria de recomanacions, una d'elles és que en aquell moment el ??? dels annexes en aquell document, no sé si ho tens aquest document però si no fa una certa gràcia, és el que deiem la radiografia dels casals des del punt de vista arquitectònic, estat del local, llum, metres quadrats, llum, etz, etz, clar la radiografia que vam fer que vam encarregar a uns arquitectes és bastant aclaparadora, és a dir, la xarxa globalment entesa no s'aguanta, i la reflexió que fem és dir home, dels casals de joves que s'hagin de mantenir, dels casals de joves que hagin de funcionar, el primer que s'ha de fer és dotar-los de condicions, és a dir, condicions que ara mateix no tenen la majoria d'ells, és a dir, els que hagin d'existir que existixin en bones condicions, i a més en una reflexió que la mateixa dinàmica social t'obliga a fer, és a dir, lo que a l'any 82-83 que és quan jo conec, em sembla bé, llogues uns sotans, o agafes uns barracons, per exemple els barracons de la XX, o el que sigui, que et sembla bé, a l'any 87-88 la veritat és que amb el desenvolupament que té Barcelona no sé, és una cutrez, i és una cutrez per tothom, inclús pels joves, és a dir, lloc que no et convida excessivament

a anar i és un factor a tenir en compte, és una modificació de la percepció social. Bueno, en aquell document es diuen varies coses, no sé, crec que ara es tractava de
(.....)

Hi ha un salt brutal!! entre la gent d'instituts, és a dir, diguéssim una mica doncs, són molts diferents tots ells, i en els casals no veus aquella diferència tan gran, és a dir, **veus un sector de joves només, sobre l'època seria del 83 es va detectar això de dir home! els casals precisament perquè són cutres entre altres coses, poden generar que el tipus de vagi sigui també la més cutre, jo crec que això en algun cas es va produir, és a dir, en algun cas algun casal va quedar molt marcat per com era, i per la primera gent que el va utilitzar i tot això**

Es fa una associació entre l'estat físic dels casals i els joves que hi participen.

Al tipus d'espai que es té li correspon un cert tipus de joves que potser no són amb els que vol treballar l'Ajuntament. Sembla que en el nou projecte de ciutat hi ha un cert tipus de gent que hi té cabuda i un altre que no, o com a mínim no són els destinataris dels serveis d'aquest apartat de l'Àrea de Joventut. Davant d'això el que es suggereix al informe és tancar el tipus d'equipament que no reuneixen les condicions, que en aquest cas són la majoria.

La percepció dels tècnics dels districtes sobre l'espai està en la línia dels altres, dient que no reuneixen les condicions. En cap moment es planteja la inversió en el tema.

MONTSE 1-2:

(....)

D'entrada jo penso que és important ressenyar que com a mínim aquest, i pel que jo conec dels altres CJ, es van crear d'una manera, que la idea era bona i que tenia validesa, que fossin un punt on animar i montar grups de joves, i que tinguessin un espai de trobada per poder discutir les seves coses, tant a nivell individual, com després des del punt de vista d'animació dels mateixos joves, o d'un lloc de recollida d'entitats de joves. **El que passa és que per qüestions de infraestructura o equipaments de locals, els casals que jo conec, tant el d'aquí com antigament el de XX, o com altres, eren locals que no tenien garanties de res.**

E: EXCESSIVAMENT PETITS.

M: Molt petits, i amb unes dificultats. Jo suposo que en altres districtes és diferent, -ho he vist ara que han inaugurat CJ, però en aquest districte el casal de joves és dels més antics, dels primers que funciona, **ens hem trobat des de sempre que és un espai molt petit. Està en un pis, no té garanties de local ni d'espai per fer allí activitats que representin una animació de la gent jove del barri d'Horta.** El que passa és que sempre ha servit com un punt de referència, com un punt de trobada, com un punt de partida on a més s'han anat mantenint activitats que allí es podien fer, però el que a la vegada s'ha fet és dinamitzar i animar a la gent del barri en espais que no són de l'Ajuntament o espais que són de l'Ajuntament però que no són un CJ. **Aquest ha**

estat un primer punt de dificultat, que encara tenim ara.

E: QUE ES MANTÉ.

M: Que es manté perquè el casal és el mateix, només que deu anys més vell, per tant, és pitjor en aquest sentit.

En aquest cas sí que s'han fet inversions però el que s'explica és que les inversions cal fer-les més sovint donades les condicions dels joves.

ROSER 8:

E: EN RELACIÓ A LES CONDICIONS FÍSQUES DELS CJ, QUINS SÓN PER A TU ELS PRINCIPALS PROBLEMES: FALTA D'ESPAI, CONDICIONS, ABANS PARLAVES DE PROBLEMES D'INSONORITZACIÓ...?

R: Si això és molt important, l'habitació de rock a més de ser petita... la veritat és que és una pena, no té condicions de cap classe: no té insonorització, és petita, no hi ha espai per guardar material, res de res, no hi ha ventilació, és una birria. I el CJ doncs per mi resulta petit, la distribució és dolenta, s'ha fet el que s'ha pogut, s'ha compartimentat, arrel d'aquell estudi que va fer l'Àrea, ens vam agafar allò per poder fer la compartimentació, però tothom coincidia en que s'havia de fer alguna cosa. Es van fer uns envans i alguna cosa ha millorat, però és petit i no té condicions. El mobiliari és també bastant precari, tot plegat...

E: AQUESTA VALORACIÓ L'EXTENS A TOT EL CC, O ÉS SOLS EN RELACIÓ AL CJ, VULL DIR NO ÉS QUE SE'LS HAGI ARRACONAT ALS SÒTANOS...

R: No perquè aquest CJ, quan vam fer la compartimentació, vam fer una inversió, es va comprar mobiliari, vam emmoquetar unes grades. O sigui, es va fer un intent de rentar-li la cara, el que passa és que el Casal té molt desgast, queda fet una birria en poc temps.

FELIP 1:

(...)

El que ja és més complicat i per tant comença a obrir interrogants és que aquest projecte, que d'entrada era molt positiu per aquell moment i per la realitat de la ciutat, al no tenir, al meu entendre, suficient capacitat pressupostària per posar en marxa uns equipaments amb certa dignitat, per tenir un seguit d'entitats que combreguessin exactament amb aquesta filosofia de gestió, ha creat enormes problemes: d'una banda una oferta molt intermitent, a cops hem hagut de tancar i obrir casals, per manca d'infraestructures, i dos, els equipaments que donàvem als joves i a les entitats gestores, eren tan deficitaris, que moltes vegades sort de la capacitat d'inventiva i de la bona fé dels animadors, sinó ha estat un fiasco.

Visio dels joves.

Pe als joves l'estat físic dels locals no és el més important, sinó la quantitat d'espai que es disposa. Mentre que l'entrevistador enfatitza sobre el mal estat físic del local, els joves remarquen el poc espai de què disposen. La teoria dels tècnics segons la qual els joves demanen infraestructures més dignes, com si diguessin que els

que havia abans ja no servien; en aquest cas no es compleix. Sembla que la necessitat que les infraestructures no estiguin en males condicions és més dels tècnics que dels joves.

GRUP JOVES CASAL 3 13-14:

E: OTRA CUESTIÓN. VISTO DESDE FUERA, Y DESDE DENTRO SUPONGO QUE TAMBIÉN, EL CASAL ES CUTRE. ES PEQUEÑO, ESTÁ POCO MANTENIDO POR MIL Y UNA RAZONES...

GJC: Mal situado.

E: BUENO Y A VECES PIENSAS QUE CON TAN POCO MATERIAL EN LAS MANOS... ¿ QUÉ PENSÁIS PODER HACER, NO OS PREOCUPA ÉSO ? AUNQUE YA VEO QUE ESTÁIS MUY ENTUSIASMADOS. NO SÉ, PARECE UNA PREGUNTA EVIDENTE: ¿ CON ESTE EQUIPAMIENTO SE PUEDEN REALMENTE DESARROLLAR ACTIVIDADES DE DINAMIZACIÓN ? ¿ SE PUEDE CONSEGUIR QUE AQUÍ ENTRE GENTE Y SE LO PASE BIEN ?

GJC3: Jo crec que sí.

Estamos convencidos porque ya ha pasado anteriormente. El lugar en un momento dado, la apariencia física puede ser lo de menos. Yo creo que lo que influye más que nada es la gente, no el lugar, es la gente en sí.

E: DEJADME QUE SEA UN POCO PEPITO GRILLO, PERO HABRÁ ACTIVIDADES QUE AQUÍ SON IMPOSIBLES DE DESARROLLAR, POR LO TANTO O LAS ACABAS HACIENDO EN OTROS SITIOS O NO LAS HACES. POR EJEMPLO UN TALLER DE DANZA... HAY LA SALA DE ARRIBA PERO ES MUY LIMITADA. YA NO LO PUEDES HACER AQUÍ. TODO ESO SON LIMITACIONES. EN EL NIVEL EN QUE ESTÁIS VOSOTROS AHORA ¿ CÓMO ENFOCÁIS ESAS LIMITACIONES ? ¿ PENSÁIS QUE NO SE HACE Y MALA SUERTE, O INTENTAREIS BUSCAR OTROS ESPACIOS, EN EL CASO EN QUE LOS HAYA Y SE PUEDAN CONSEGUIR ? ¿ TENÉIS PENSADO QUE EL CASAL EMPIEZA Y ACABA EN SU LOCAL, O EL CASAL ES LO QUE SE DICE A VECES UN FOCO QUE IRRADIA DINAMIZACIÓN, COLABORA CON LAS ESCUELAS... TODO ESO.

GJC3: Las limitaciones se convierten en trabas, las trabas se convierten en obstáculos y éstos en desilusiones. Aquí son ya bastantes los años en que la coordinadora de colectivos viene reivindicando más espacios para jóvenes o para niños, y podría ser que algún día este sótano dejara de ser un CJ para convertirse en una tienda de ultramarinos, y el CJ pasara a ocupar un espacio digno.

Visió dels animadors.

Juntament amb molts altres, el tema de les infraestructures és un dels temes que ha provocat que els casals no funcionessin.

TONI 2:

E: PER QUÉ CREU QUE ÉS DEGUT AIXO?

T: Jo crec que primer pels ??? de la política municipal respecte als casals que en un moment determinat sí havien documents però aquests documents no semblava que es portessin molt a la pràctica o si no un document modificava a l'anterior i al final tothom feia el que li donava la gana i després perquè crec que no es donaven les condicions objectives per què els casals

funcionessin, es a dir, ee crees un espais més o menys decents, que fosin uns pressupostus més o menys decents que els animadors tinguessin unes condicions de treball normals i també crec que fallava molt els enllaços amb l'administració,....

MANEL 3:

E: SAPS COM VAN COMENÇAR? COM ESTAN ARA? EXPLICAM UNA MICA COM HU VEUS

M: Jo crec que els casals pues han estat una peça més d'aquest prucés que cumentava en principi no? des del començament en que tot eren flors i violes i promeses i projectes i que sincerament hi havien molt projectes de l'Ajuntament sobre el paper que jo signaria, vaja que jo jo m'hi apuntu, però clar era això projecte, sobre tot si parlem de l'aspecte equipament, que es parlava i es parla poc perquè sempre models de gestió, els equipaments a mi em semblava una peça fundamental que yo crec que el fracàs de l'Ajuntament ha estat absolut perquè mai mai ni en el mument de l'època durada ha hagut una xarxa mínima d'equipaments decents, dignes a la ciutat eh! pues han tingut no sé, és com a les nuveles clàssiques no? "el planteamiento nudo y desenlace" ja ja, és a estat a això, es va començar a parlar i va haver un moment que semblava que estava clar cap a on anirien els trets del que havia de ser un casal de joves, que només faltava això, l'aspecte més material de de la història, calia muntar els equipaments i acabar de muntar el material i els recursos i un pressupost estable que només ????? el que havia de ser un model i que en diferències més o menys tothom tenia clar, quan arriben dues coses, els joves deixen els casals segurament per anar a treballar i per anar a fer-se adults i els polítics es comencen a desinteressar del tema, comencen a treure-li diners....

8.3.9. SISTEMA DE GESTIÓ I EMPRESES

La forma de contractació dels Casals de Joves continua sent la mateixa que en el mandat anterior, amb la diferència que els concursos públics els realitza cada Districtes independentment i en el moment que creu convenient.

Donat que es treballa de forma compactada i que els animadors estan dintre dels equips territorials com a qualsevol altre treballador municipal aquest sistema cada vegada és més qüestionat.

Aquesta és l'explicació dels tècnics desl districtes sobre la situació.

FELIP 4:

E: EN AQUEST MODEL EL PROTAGONISME DE LES ENTITATS GESTORES ÉS RADICALMENT DIFERENT AL QUE HIPOTÈTICAMENT HAGUessin HAGUT DE TENIR DESITJABLEMENT EN UNA XARXA D'EQUIPAMENTS COM EREN ELS CJ, SUPOSO.

F: En aquesta proposta, el protagonisme de les entitats gestores és en bon troç diferent del paper que estava previst que tinguessin en la gestió dels CJ. No és gaire diferent, fins i tot m'atreviria a dir que és molt més protagonista, en relació amb el que tenien efectivament. Es a dir, en l'experiència que jo conec de les entitats que han gestionat CJ a Ciutat Vella i en altres experiències de ciutat de les que tinc referència, el protagonisme d'una entitat gestora, a part de que depenia molt de quin era el seu àmbit d'influència al barri en que estava, m'atreviria a dir que en el 80% dels cops l'acció de l'entitat gestora al barri en concret, no era gaire més enllà de la gestió del CJ i l'àmbit d'influència que pugués tenir en funció de que aquella entitat tingués algunes connexions al barri. El que pretenem ara és dir: no, vosaltres ja no sou els protagonistes d'aquesta hipotètica política de joventut que podríeu fer aquí, però en canvi sou corresponsables d'un programa de districte, aplicat a la joventut d'allà. Evidentment el protagonisme disminueix però les competències augmenten.

Els tècnics de l'Àrea de Joventut critiquen les entitats per no haver fet el paper de reivindicadores del procés. També són els que fan la defensa del sistema de gestió fin i tot afirmant que aquest sistema no és més barat que la contractació de funcionaris.

GRUP DE DISCUSSIÓ 28-29:

(.....)

al 87-89 que és el que més conec, e és a dir, jo crec que les entitats haguessin pogut tenir un paper més beligerant en tot això, i jo el vaig trobar a faltar, jo el vaig trobar a faltar des de la posició més que jo estava, que era una posició central, com us torno a dir, molt còmode, és a dir, excessivament còmode, però que vam intentar que les entitats fesin una mica més de

??? és a dir, amb excepcions, és que cada entitat era un món, i vosaltres ho sabeu perfectament, però agafar des del conjunt, és a dir, com entitats, no va haver-hi en cap moment una posició de dir, i quan dic una posició no m'estic referint tampoc a que és que l'alternativa era plantar-se i era, sinó no no, en el document que vam fer al 87-88 volia ser un document molt de reflexió, és a dir, home discutir que hem de fer, per on hem d'anar, dir això no acaba de funcionar globalment, el paper de les entitats jo aquí els vaig trobar globalment fluix, salvant excepcions d'algunes entitats i d'algunes persones per suposat, però això va ser una de les coses que em va atrapar, perquè contradiu el model, és a dir, si tu vas una gestió indirecta és a dir, quan l'Ajuntament li cedeix el poliesportiu al ??? o a qui sigui, no ho esta fent només per una qüestió utilitarista de dir és que així no contracto funcionaris, és que així em costarà més barato, i no és més barato, us ho dic jo que tinc els números al cap, no és més barato la gestió per entitats, en tot cas des del punt de vista economicista té només un element, que és que no compromets la despesa per l'any 2000 o per l'any 2010, cosa que l'ajuntament si que el compromet en altres serveis que gestiona directament, però no és més barato, és a dir, no són tant aquests sistemes, sino que el que fas amb ells és dir jo vui que qui em gestioni això em porti una sèrie de coneixements, de creativitat, de formació en el tema, que jo no tinc, és a dir, que l'Ajuntament no té, és a dir que si es dona una instal.lació esportiva per gestionar a un club esportiu, el que en el fons està reconeixent és que aquella gent en sap d'això i que t'ho farà i t'ho farà bé, és a dir, i si no t'ho farà bé el canviaràs.

Els animadors que estan treballant en entitats de gestió veuen la situació d'una manera més complexa. En aquesta explicació sembla que els que surten perdent són els animadors donada l'estructura del sistema. Una altra de les característiques en el discurs d'aquesta legislatura és la defensa dels animadors per sobre de les entitats gestores.

MANEL 8-9:

E: QUÉ PENSES DEL MODEL DE GESTIÓ AGAFAT PER PORTAR ELS CASALS?

(.....)

M: Home sobre el paper, sembla bastant interessant, i a la pràctica a la pràctica a suposat una tapadera de l'Ajuntament i punt. Sincerament, a estat una forma que l'Ajuntament a tingut de justificar, vaja, primer és que el poder és llest, o si no se'n treura profit de totes les situacions no? o fer allò que la biblia diu de la necessitat virtut, em sembla que tot va venir per la pressió del moment, es va optar pel model del concurs amb entitats, per una banda van aconseguir legitimar-se, legitimar la gestió de casals a través de la gestió amb entitats i quan els hi convenia parlaven molt de la gestió per entitat, però per una altra banda quan els hi ha convingut han parlat molt dels casals de joves de l'Ajuntament, quan ha hagut problemes als casals eren de les entitats, quan es tractava de controlar i guanyar èxits els casals eren de l'Ajuntament, el model de concurs ha servit perfectament per això, per aquest doble joc que ha tingut l'Ajuntament, sobre el paper molt interessant, a la pràctica ha estat la peça rodona per la qual l'Ajuntament s'ha cremat al mig possible de la pròpia ciutat, i molt sovint no les entitats, si no l'animador, la persona que estava allà és la que més s'ha cremat, per les contradiccions, per les restriccions per la manca de pressupost, per les promeses incomplertes, és qui a rebut realment els pals més forts de tota la història bruta dels casals, perquè quan ha hagut problemes ni l'Ajuntament ni la seva pròpia entitat a volgut saber res, i quan aquest animador s'ha plantat l'Ajuntament i l'entitat l'han canviat, és dir que a estat el xiu espiatori.

E: PARLAM DELS PAPERS DE LES ASSOCIACIONS RESPECTE ALS CASALS

M: No sé, jo és que les associacions ho he viscut més ara, al final no? quan he entrat a treballar ja dins, al principi no sé com la cosa va funcionar, ho sé perquè m'ho expliquen no? pel que he viscut jo d'aquests tres anys enrera, les associacions han estat han acabat sen més unes entitats de gestió, amb un interès monutari pressupostari era més important que qualsevol altra cosa.

Les explicacions dels animadors sobre les repercussions que el sistema de gestió tenia sobre ells, són explicades com a fet negatiu.

GRUP DE DISCUSSIÓ 87-81 25:

M: Pues, per mi era com ser funcionari amb els deures i amb cap dret, literalment, perquè en una situació no sé almenys jo el que vaig viure, i la meua entitat en aquell moment tal com estava portada, vaja, quedaven d'un conflicte amb administració, molt sovint no respectavem un model de treball que s'havia parlat amb ells d'un projecte que també s'havia parlat amb ells i que realment no era un projecte que guanyava un concurs i que cada cop més el concurs era una pantalla per pactar amb una entitat una forma de tirar endavant i això, per això vaig notar, no al primer any que vaig estar a la XX, que va ser anàrquic, perquè no hi havia una estructuració clara dintre en tot el districte, sino a partir del segon any que es va definir estructures d'autoritat i vaig començar a notar quan se'n van fer encarregos burocràtics i davant la meua queixa de dir estic ???, em van dir que era clarament la política d'administració i que davant d'una situació més enfrontada jo plantejo un conflicte més clar, però amb això segurament jo saltaria d'allà no? i un altra. Jo ho vaig viure bastant així i crec que va arribar a ????, també conec que no, que van defensar la feina i amb raó, al final la mateixa administració va reconèixer que no tenia raó, però no va ser ??????????????????????

En el cas dels joves els que estan en Casals de Centres Cívics no saben res del sistema de gestió. Els únics que sí saben sobre aquests sistema són els joves que estant en els casals de la perifèria i que tenen participació en la gestió de l'equipament. Aquests són els que reivindiquen una manera diferent de funcionar.

El qüestionament passa més per la crítica a les empreses o entitats de gestió que no pas pels qüestionaments del sistema en general. Les entitats són acusades de no tenir interès real en els projectes, de només voler aprofitar-se de la situació.

JORDI 5:

E: QUÈ CREUS QUE FARÀ EL DISTRICTE, QUÈ DIRÀ EL DISTRICTE?

J: Jo penso que l'hi convé. Aleshores si, si se sap fer, fer, fer-li veure que, que l'hi convé, penso que, que ho acceptarà. Hi havien més problemes per part de l'entitat gestora actual, que és

la Creu Roja que per part del districte; i per part de la Creu Roja veig dificultats a nivell econòmic, perquè jo, vull dir, ara ja, ja he deixat de ser animador, i ja puc parlar amb més claritat. Jo penso que l'interès de la Creu Roja en aquest casal era pura i merament mercantilista, o sea de treure els diners que li tocaven per la gestió i punt. O sigui perquè, inclús avui per avui no n'hi ha, vull dir, jo, no n'hi ha un substitut per a, per al que, per a la feina que jo feia. Aleshores això a mi m'indica una despreocupació absoluta, cosa totalment contrària a lo que Sobreàtic com a entitat nascuda d'aquí del casal i del barri i amb, i amb unes ganes increïbles de, de tirar endavant, és el contrari això, no?

GRUP DE JOVES 3 5-6:

E: ¿ A VOSOTROS OS GUSTARÍA SIN EMBARGO QUE SE PUDIERA LLEGAR A COBRAR UN SUELDO PARA PODER LIBERAR O PROFESIONALIZAR A ALGUIEN? ES DECIR PARA PODER CREAR LA FIGURA DE UN PERMANENTE QUE RESPONDERÍA EN ESTE CASO A LA COORDINADORA. ¿ ESO OS INTERESARÍA?

GJC3: En un primer momento fue lo que reivindicamos como Coordinadora, la presencia de dos monitores, porque creíamos, y además es evidente, que cualquier persona que destine aquí media jornada, que después se convierte en una jornada completa de trabajo, no puede indefinidamente trabajar por amor al arte. Es imposible. No puede ocupar un espacio de tiempo como el que puede ser entre las 4 y las 10 de la noche, y como pueden ser las mañanas acudiendo a la entidad tal o cual, reunión de asamblea del grupo de vecinos... Entonces reivindicamos que hubiera dos espacios laborales, para dos personas que la Coordinadora eligiera y les hiciera un seguimiento, y si lo creyera oportuno les renovara sus respectivos contratos o los despidiera. Lo que no estábamos dispuestos es a que el Ayuntamiento volviera mediante alguna empresa gestora, como son esas empresas de monitores como XX o XX, y que fueran las que una forma u otra cubrieran ese espacio como han venido haciendo, sí, con un grupo de gestión, con una coordinadora, pero de forma que al final es el Ayuntamiento quien continúa ahí metiéndonos a ese tipo de personas, despidiéndolas cuando quiere, y personas que a veces tampoco conocen de veras la realidad de este barrio. Son gente que viene de otros barrios, de otras realidades, porque no puedes comparar gente que haya vivido siempre en el XX con gente por ejemplo que trabaje en XX o el XX. Entonces nosotros proponíamos dos individuos de XX, que conocen la realidad de este barrio, han nacido o llevan mucho tiempo viviendo aquí...

En el cas dels tècnics dels districtes hi ha opinions contraposades des dels que diuen que el sistema és bo, fins els que diuen que caldria canviar-lo perquè el personal fos municipal.

MONTSE 6-7:

E: L'ÚLTIMA COSA. ELLS SÓN TREBALLADORS O TREBALLEN AL DISTRICTE, PERÒ SÓN TREBALLADORS CONTRACTATS PER UN ALTRE ENTITAT, L'EMPRESA NEÓ. AIXÒ US PORTA, NO DIC CONFLICTES EN EL SENTIT DE GRANS TENSIONS, PERÒ ÉS UNA SITUACIÓ QUE D'UNA BANDA TÉ UNA COSA BONA, HIPOTÈTICAMENT QUAN ES VA PLANTEJAR FER PARTICIPAR ALTRES AGENTS SOCIALS QUE PODIEN SER ASSOCIACIONS O EMPRESES, PERÒ D'ALTRA BANDA TAMBÉ COMPORTA EL QUE INTERVÉ UN ALTRE AGENT QUE ÉS ALIÈ AL BARRI, EL TREBALLADOR, EN AQUEST CAS ÉS, PERÒ NO ÉS DE L'AJUNTAMENT. TOT AIXÒ US A SEMBLA A VOSALTRES LO ÒPTIM ?, SENZILLAMENT PERQUÈ ÉS UNA SITUACIÓ REAL I ALESHORES ES MANTÉ, PERÒ TU QUINA VISIÓ EN TENS, MÉS DES DE L'ADMINISTRACIÓ, DES DEL TEU LLOC ?

M: La meua opinió voldria que quedés clara, que vaig a opinar sobre dues qüestions, una els animadors com a membres d'un equip amb els quals jo no he tingut mai cap problema d'equip, i han canviat, perquè abans eren uns altres, i han entès que formen part d'un equip i que la seva funció en aquest equip és programar. Primer opinar conjuntament, elaborar unes línies d'actuació, programar els projectes i dur-los a terme. No hem tingut mai cap problema de que es neguin a fer-ho, ni que no vulguin treballar amb la gent de l'Ajuntament, ni la gent de l'Ajuntament amb ells. Han vingut sempre a les reunions, cada quinze dies que fem una reunió de zona, territorial amb tota la gent que està treballant en el mateix territori i són els que han de discutir els projectes. Quan hem avaluat, a vegades ens hem passat dos i tres dies sencers i ells hi han participat. Si s'han hagut de canviar els horaris per a poder venir a les reunions al matí, que ells treballen, també ho han fet. Amb això no he tingut problema, ara això és una qüestió que vull que quedi clara. L'altra qüestió és que joestic en contra, personalment com a professional, de que un servei permanent com és una tasca d'animació de joves i dinamització del conjunt de la població que no s'acaba, a no ser que hi hagi deu anys seguits que no neixi ningú, això no s'acabarà. En neixen menos, però en van neixent. Que aquest treball no el prestin persones que treballin a l'Ajuntament, i s'hagi de contractar una empresa per que presti aquest servei. Perquè pot ser una font de conflicte. No estic criticant que pugui ser una font de conflicte perquè per a mi no ho ha estat, sinó que jo penso que és una prestació.

E: QUE PER SER UN SERVEI PÚBLIC, CONSIDERES QUE HAURIA D'ESTAR PORTAT DES DE L'AJUNTAMENT ?

M: I que pot ser molt bé, que el què aquí no m'ha passat, en un altre barri hagi passat, i XX actui d'una altra manera. Perquè aquí jo no he tingut que arribar mai a trucar a XX i dir vull parlar depressa amb vosaltres perquè tinc conflictes.

E: AQUESTA OPINIÓ ÉS PERQUÈ ÉS EMPRESA ? SI FOS UN ALTRE TIPUS D'ASSOCIACIÓ, NO SE, HI HA ALTRES CASOS, LA CREU ROJA, O ASSOCIACIONS PETITES.

M: És igual.

E: NO HO DIC PEL NOM, SINÓ PEL MODEL D'ASSOCIACIÓ, AIXÒ QUE ÉS UNA EMPRESA I ALTRE COSA QUE FOS UN ALTRE MODEL.

M: No, ni que fos un altre model. És una opinió molt personal meua, en que ja hi ha hagut un debat, i l'Ajuntament va decidir cedir-los a empreses i fer ofertes públiques.

En canvi, altres tècnics de districte pensen que aquest model també té les seves avantatges encara que veuen els inconvenients.

ROSER 7-8:

E: TU CREUS QUE AIXÒ SEGUEIX TENINT SENTIT O BÉ SERIA MÉS CÒMODE QUE ELS ANIMADORS FÓSSIN TREBALLADORS NORMALS I CORRENTS COM POTSER HO SÓN ELS EDUCADORS, ELS PSICÒLEGS O LES ASSISTENTS SOCIALS ?

R: Cada cosa té la seva pega. Si fóssin personal de plantilla això facilitaria molt el treball i la filosofia aquesta de la compactació i la territorialització. És un inconvenient, que hi hagi gent que treballi per diferents empreses per la implicació d'aquesta gent i l'adscripció a l'organització. És evident que no es comparteix el mateix sentiment ni els mateixos objectius, llavors això és un problema gran en una zona. El que passa és que l'avantatge de treballar amb contractes de prestació de serveis amb entitats és que és un treball per mi més creatiu. No sé, participa més gent en el projecte i llavors el projecte pot ser més ric. Per mi això és molt important, que es pugui vincular una entitat que a més de gestionar CJ té altres projectes, que està a l'avantguarda d'aquestes coses. Parlant d'aquest tipus d'entitats, sense posar noms, pensant en un model ideal d'entitat que es belluga en aquest món, que té una inquietud per formar els professionals, per innovar...doncs això dóna una riquesa a l'equipament que a lo millor, si es gestionés directament des d'un funcionari, no la tindria.

E: TU CREUS PERÒ QUE AQUEST IDEAL QUE TU HAS MARCAT MÉS O MENYS ES COMPLEIX ?

R: Es compleix en part. Jo tinc bastanta confiança amb les activitats que es gestionen aquí. No tinc queixa. Es clar que es podrien millorar, o sigui jo podria fer peticions i en faig, i algunes vegades es pot arreglar i altres no.

En el cas del tècnic de l'Àrea ho veu com un model bo si hi haguessin una sèrie de condicions que sembla que no es compleixen. També la crítica es fa després de veure els resultats que ha donat.

ALBERT 11-12 :

E: BUENO, LA ORGANIZACIÓN Y LA GESTIÓN DE LOS CASALES QUÉ TE PARECE EL SISTEMA POR QUE SE OPTÓ?

A: El sistema por el que se obtó, ahora no lo tengo tan claro, entonces me parecía muy bueno, desde el punto de vista de la administración, antes lo comentaba, porque facilitaba muchísimas cosas, facilitaba mantener una gestión directa del poderte distanciar un poco en el caso de que se produjeran situaciones conflictivas pues bueno, tampoco estabas tan encima y facilitaba lo que era la gestión económica, también tenían pensado que la pudieran mantener, era era bueno, **a mi me parecía que era bueno** después de cara a al a la relación con los jóvenes, a la interlocución con los jóvenes, el papel que podían jugar intermediarios con la administración, ahora no lo tengo tan claro, porque como modelo de gestión desde un punto de vista económico sí, seguiría siendo válido, ahora, si no se ha generado, o sea, **si si no se ha generado una mayor participación hay a dentro, es que hay que ver si es por culpa de la gestión o no, quizás en parte también la forma de gestión haya facilitado, no haya facilitado que se generaran nuevos procesos participativos diferentes a los que había o que se renovara, o que tuvieran un nuevo impacto, y como la administración tampoco lo ha potenciado, no lo se es que además es algo que tampoco se ha explicitado mucho, si existieran organizaciones en la ciudad que tuvieran muy claro que se forman y que su su presencia en la ciudad va por este camino, lo ideal sería que fueran organizaciones potentes que lo tuvieran tuvieran como planteamiento éste, eso sería lo ideal segurísimo, como interlocución delante de los jóvenes sería mejor que la de ahora, como papel que podía llegar a ser más veriferante en algunos momentos también, podían distanciarse mucho más del ayuntamiento que el ayuntamiento a cortado las distancias del todo y mediatiza mucho lo que está pasando en los casals, ese quizás sea el mejor modelo de gestión, pero claro si existiera, pero mientras no exista quizá el mejor es éste, o sería éste, sería darle la vuelta del todo al tema y obtar por por un modelo absolutamente diferente que sería avanzar mucho más hacia la creación de de organismos de gestión más claros entre otros casals, entonces poner sobre todo el énfasis allá, entonces la gestión ya quedaría en un segundo plano.**

Es torna a comentar que en la teoria el sistema potser funcionaria, però a la pràctica sembla que no. No hi ha cap qüestionament sobre si el sistema és el que propicia un cert tipus de relació per ell mateix. El canvi de les entitats a empreses de gestió s'explica com un canvi natural no com una exigència que demana l'Ajuntament.

EMILI 6:

(.....)

El model de gestió aquest a mi personalment, com formo part d'una associació sense ànim de lucre no em sembla malament si em políticament s'hagués apostat per ell i fos un model sincer, el que és cert és que és model que ha tingut només forma i no ha tingut contingut, és a dir, sí formalment hi han unes associacions del teixit social que hem gestinat els equipaments però això no ha estat cert, simplement aquestes associacions han pusat uns animadors, han cubrat uns diners i han avançat, han fet de banca a l'Ajuntament no? si és clar que han aportat coses però eee sempre han tingut que fer el que ha dit l'Ajuntament, mai han tingut autonomia d'acció, quan l'han tinguda igualment l'hagués tingut l'animador i a part d'això ha creat doncs una serie d'estris molt útils per l'Ajuntament que és el fet de que quan un animador molestava pues simplement es podiar presionar a la a l'entitat que el fes fora o simplement es canviava l'entitat i i bé crec que en general ha tingut uns efectes negatius sobre tot al prujecte de casal de joves tal com s'ha portat no? no és no es culpa de les administracions sino les entitats hem estat incapaces de de bueno d'arreglar aquesta situació mmm suposo que portats no tant per diferències de de concepció sino simplement per interessos comercials, perquè de fet això, el sistema aquest en lloc de d'afavorir la participació s'ha convertit en una guerra comercial entre les entitats, gairebé totes les entitats s'han transformat en empreses i les que no ens hem transformat en empreses a la hora de gestionar els casals hem actuat com una empresa i de fet per nosaltres, tenim previst si continuem fem això pues ya que la XX es deslligui d'aquesta història i crear una empresa perquè ya no té cap sentit que tal com està el model ara vull dir, és és frictici intentar mantenir una associació amb desig social que ??? els casals de joves, simplement són empreses.

En el grup de discussió, segons la reflexió que fan els animadors, sembla que accepten el fet de no ser funcionaris, per tant, estan assumint les condicions laborals que tenen, com les millors.

GRUP DE DISCUSSIÓ 25-26-27:

E: QUÈ PENSAVEU DEL SISTEMA DE GESTIÓ?

M: Com animadors?

E: SI

(.....)

A: No sé, home complicat segur que ho era, perquè en el meu cas tenia director, tenia l'entitat, tenia, o sigui que era complicat, a mi no em va costar cap problema i en tot cas si que era càdtic i si que no hi havia una de les coses que jo més afectava era un marc on poder discutir sobre que s'havia de fer al casal de joves, vull dir, per mi una de les coses més felices que jo recordo de quan jo vaig estar a casals de joves va ser l'estudi de la XX, que va ser una persona que va venir un parell de dies allà, es va interessar pel que feies i además tu inclús li deies de tornar, va dir que pensava, em va donar quatre datos comparatius amb altres centres sobre ??? i si que faltava això, i a l'entitat tampoc ho tenia, a mi l'entitat m'importava un comino, perquè jo ja sabia ????? al casal i en tot cas, va ser del tot nul eh! em sembla que des del districte es va anar recullint alguna cosa de tota una sèrie de discussions més de pasillos que de formals que vam tenir amb el XX, amb el XX i tal, i em sembla que els ??? ja van tenir una petita porció que veure amb això, però en general si que faltava, jo em vaig posar a fer una campanya de divulgació de casals de joves i el seu projecte, i l'imprenta municipal me'l va imprimir, i després ningun la va fer correr, la vaig fer correr jo com vaig poder però hi havia una. I lo de funcionari o no funcionari, jo no, igual és perquè tinc un tipus de neures molt determinades, però jo no hauria volgut ser funcionari malgrats uns quants inconvenients de sous, i d'això que tenia. Jo no em vaig trobar mai en necessitat, però també era una bona conyuntura per

agafar-te a no sé qué per si no vull, però és que tampoc em va passar a mi, i en tot cas era els inicis dintre del districte dels equips aquests territorials i no sé qué, i realment, en algunes coses et senties com una rosa pel tipus de posició que podies agafar al discutir allà, a l'hora de plantejar cosa, vull dir, jo ho relaciono amb el fet de no ser funcionari.

F: Jo puc ser una mica heavy eh!

E: NO, EL QUE VULGUIS, MIRA TOTS TRES SOU D'EMPRESSES DIFERENTS, EN ELS ALTRES NO ERA TANT CLAR, PERO EN AQUI US VAIG ESCOLLIR EXPRESAMENT ADEMÉS, SI SI, I CAP QUE NO ÉS LA MEVA ADEMÉS

F: Jo la vivència que tinc, clar, mai he viscut en una associació d'animadors, o mai he estat contractar per una associació, aleshores, la història associativa com que mai m'ha enganxat, al principi era pel patronat municipal i després han sigut societats anònimes o similars vull dir, empreses totalment mercantilitzades, on un empresari deia que era un empresari i tu eres el treballador i llavors l'empresa fa alcantarillas, un altra que recull escombraries i a tu et va tocar joves, aquest és el marc contractual, i a mi m'ho han dit, és igual agafar alcantarilles o agafar, bueno està molt clar, almenys, el marc contractual de l'empresa està claríssim, perfecte. A l'hora d'entrar a treballar bueno? és el que dius tu, és que l'únic que et falta per ser plantilla és fixar al rellotge i que siguis reconegut com a tal. Aleshores, això és molt esquizofrènic, aviam, jo el meu criteri és que em sembla que aquest treball no és un treball entre cometes de monitoretts, jo als monitors els tinc molt de respecte, però em sembla que és un treball una mica més professional, si més no es tindria que tendir a una cosa professional. Amb aquesta esquizofrenia és molt difícil, si la solució passa per ser funcionaris, bueno, jo no ho sé, si la solució passa perquè ets igual que el que fa alcantarilles tampoc no ho sé, però aviam si algú que té un plec de condicions i algú que decideix que van unes peles per aquest tema, al davant de la responsabilitat de dissenyar que allò es té que fer allà i que costa tant, suposo que hi ha una altra responsabilitat, que és de dir, bueno, en quin marc jugaran, com jugaran, perquè sino tampoc els hi puc exigir, Una de les sensacions que he tingut sempre és que a mi tampoc ningú m'ha exigut mai coses gaire concretes, potser molt des de l'autoexigència de dir, bueno, jo em marco un temps, jo em marco un projecte, o el projecte que s'ha presentat al plec de condicions bueno, això és una fantasmada i jo per treballar tinc que fer-me un projecte, però això no és tant.

E: TU VAS FER EL PROJECTE?

F: Aviam, el segon de Porta el vaig fer jo

E: EL PRIMER NO

F: El primer no

E: I EL DE XXXXX?

F: El de XXXXXX em sembla que ha pogut canviar un parell de comes

E: I TU VAS FER PROJECTE?

M: Si, era però era una cosa bastant standart, i una mica adequada a l'història del barri

E: STANDART ADEQUAT

M: si si

E: I TU ALFONS?

A: Si, quan vaig entrar vaig canviar el que hi havia, i el segon si

E: MOLT BÉ JORDI CONTINUA

A: No qué, amb lo de la gestió i centrant-se en lo del districte, potser una mica en quant a l'entitat i potser per on venia. Jo en principi agràia que funcionés com a empresa respecte al que havia sigut la vida anterior, que havia sigut mig associació mig empresa però realitat estava funcionant com empresa, llavors, per això dic que m'estava bé també, perquè agràia unes relacions clares, després jo els critico, jo penso que com empresa haurien d'haver sigut més amb projecte, més amb un projecte i tal, llavors penso que no, que era massa una estructura i prou i ah! i després jo tenia molt el sentiment de ser, està relacionat amb això eh! de ser quan començava a ser necessari quan jo vaig començar a sentir que era necessari, ara em sembla que és més patent per molta gent i tal, que els animadors necessitaven una organització professional o el que sigui, pròpia, fins llavors per mi havia estat confós si la meva entitat em defensava a mi com a treballador o no, i a partir d'aquí pensava que els meus interessos eren diferents als de la meva entitat.

E: MOLT BÉ. DANIEL, COM ES VEIA EN AQUELLA EPOCA EL SISTEMA DE GESTIO?

D: No sé, clar, és que, home és molt diferent. El que jo no conec és la relació de l'entitat com a tal i els animadors i això jo no ho conec gaire

E: ESTA CLAR

F: potser tenia algun flax però. Clar des del punt de vista estrictament municipal a mi em faria, vull fer referència a això, quan a l'any 83 va fer el pas de que de que els ???? poguessin gestionar els casals, a part de tot jo ??? un molt important, i és que deu ser de les primeres coses, no crec que sigui la primera però de les primeres xarxes d'equipaments públics que l'ajuntament decideix que no gestiona directament, penseu que la xarxa de centres cívics que hi ha paral.lela, i amb això si voleu estic defensant una mica el meu xiringuito, però jo soc molt d'Àrea de Joventut d'aquella època però allà vam fer una opció que ens semblava que era encertada, que era dir home, el XX ho deia, no creu la necessitat de ser funcionari, bueno doncs no sé si era aquesta l'opció o no, però en tot cas la de fer una gestió que no fos directa, és a dir, no podia ser el model aquell autogestionari que aquí todo funciona solo y va de perlas, llavors era com un pas si voleu intermedi, intermig, salvant aquella època que t'he dit, que del que es tractava era que com solucionàvem el de pagar, és a dir, a l'any 87 la reflexió que es fa és més de com no gestiones directament, com impliqués altres agents socials en la gestió d'això. Jo diria globalment eh! l'estic mirant ara molt des d'amunt i molt des de pensar com gestionem les instal.lacions esportives i les vacances i no sé qué, i Focsa és a dir que, tal i com gestiona jo crec que la meua valoració personal no és negativa del model de gestió que hi ha. Ara bé, problemes molts, el Manel deia una cosa que nosaltres si que havíem detectat, que era dir, va haver una instrumentalització dels contractes de serveis que la gent va acabar fent en alguns llocs, no que el contracte deia, és a dir, els de Focsa no recollien les escombreries cada nit sino que a més baixaven a les clavegueres i els tocava treure els ratolins que havia, lo qual és un altre contracte de serveis que fa una altra empresa que són els de clavegueres vull dir no? i Focsa s'encarrega d'una altra cosa, és a dir, va haver amb la descentralització en alguns llocs una utilització segurament més enllà del que el mateix contracte de serveis oferia. Això per suposat s'ha de treure del nivell dels bons i dolents, és a dir, de cada districte jo crec que això deu estar condicionat per una cosa, jo no m'ha tocat estar a l'altra banda de la trinxera, però si jo hagués estat a lo millor en un districte com a cap de serveis personals i tal, com alguns dels mesu colegues, doncs potser també m'hagués trobat també condicionat a dir, amb recursos excasos i no sé qué i moltes demandes, jo el personal que tinc és un, i els recursos que tinc és un altre. No estic d'acord però s'ha de posar una mica amb el contexte de dir ostia ! i quines eren les posicions que hi havien, la meua posició va ser molt clara, i em sembla que el plec de condicions, al 88 hi havien algunes diferències molt de matís, però algunes diferències que anaven en la linea de que els entitats tornessin a recuperar l'autonomia de la gestió, vol dir no que fan el que volen si no que fan el contracte de serveis diu, i aquest contracte de serveis si que era un contracte de serveis tipus, que elaboravem centralment, o sigui, jo havia redactat plec de condicions de casals que en alguns casos no seguien les necessitats que tenia cada districte, però bueno tenies un model, i a l'any 88 jo crec recordar algunes coses, ara no m'en recordo si temes de formació, temes de la paraula autonomia sí que sortia, autonomia de gestió, és a dir, que presentessin un projecte però després la responsabilitat era portar aquell projecte a terme, és a dir, no era una responsabilitat de cada dia fixar per exemples, és a dir, en el plec de condicions deia que el casal estava obert una sèrie d'hores, doncs bueno, això és el que havia de complir la, es donava per suposat que es compliria, les altres hores que passava? Jo era dels que pensava que l'entitat s'ho montava, ara li exigia a l'entitat que els professionals fessin bons professionals, no sé qué, no sé quantus, que vol dir això? doncs que s'havien de formar, havien de reunir-se, que fessin el que volguessin, i que havien una sèrie de gestions burocràtiques que segurament també s'havien de fer des del casal però que el cas d'això efectivament no era bo que fos diguéssim la direcció municipal en cada lloc, ja os dic eh! amb sinceritat, si hagués estat a l'altra banda, això ho deia des d'allà al Passeig de Gràcia, és a dir, no a la Plaça Sant Jaume, i era una posició relativament còmode, que era defensar una mica l'esperit del model inicial, però si hagués estat a l'altra banda de la barrera no sé que m'hagués passat a mi mateix. ....

Sembla que no es seguia el model i que les entitats acabaven fent simplement d'intermediaris. Amb el pas de les entitats a empreses els animadors queden

desvinculats d'una part de la relació amb el districte i de la participació en la gestió. Això és un dels fenòmens que explica el canvi dels animadors ja que no estan tan vinculats al projecte que porten a terme. Aquest canvi ve donat pel pas cap a la professionalització dels animadors, i, per tant, per l'assumpció del discurs tècnic i de l'especialització a la que porta la nostra societat.

En quant a l'explicació del sistema de gestió, és la primera vegada que se cita el tema dels equipaments esportius per comparar-los amb els Casals de Joves. Aquesta comparació que es fa pot estar relacionada amb el nou model de Casal que es vol impulsar a la propera legislatura. En aquest es deixarà un equipament perquè el grup que el tingui el gestioni amb independència del pressupost municipal, fins i tot pagant un canon per la seva explotació.

8.3.10. L'ASSOCIACIONISME.

Els tècnics dels districtes esmentan com a bones les relacions dels Casals de Joves amb les associacions.

ROSER 5:

E: HI HA UNA BONA RELACIÓ AMB LES ASSOCIACIONS DEL BARRI, JA SIGUI JUVENILS, DE VEÏNS O ALTRES, ENTENEN L'EXISTÈNCIA DEL CJ, EL FAN SERVIR ?

R: Sí que hi ha una relació, però és realment molt pobre el moviment associatiu que hi ha en aquesta barriada, sobretot a nivell de joves. Es manté relació amb l'Ateneu i para de comptar, i joves de la Jobac, però no.. Com la Coordinadora d'Entitats és una coordinadora on hi ha entitats de tota la barriada: les associacions de veïns (AV), grups infantils, de joves, tot déu...(De fet ella és la que organitza les festes majors i coses d'aquestes) Llavors la connexió es fa directament amb la coordinadora i també amb les associacions juvenils però bàsicament només són dues.

Aquesta és l'explicació que dona un animador del mateix districte sobre el

treball amb les associacions des del casal.

ENRIC 11:

(.....)

Pues penso que també de totes maneres el plantejament de comissió gestora el que sempre s'havia fet des de l'Àrea també era un plantejament restringit que jo recordi era un plantejament de única i exclusivament la comissió gestora tenen capicuda els usuaris que utilitzen l'espai del casal de joves, i ampliar això era molt difícil, jo recordo que abans de marxar de XX un dels meus projectes era construir una comissió gestora per una banda tant amb un grup d'interès que existien dintre del casal amb usuaris única i exclusivament usuaris i també incorporar representats de grups de joves, etc, que no o sigui, que no estaven ubicats dintre del casal de joves, si no per exemple la gent de l'Ateneu Libertari, la gent de la JOVAC, que aquesta gent també formés part de la comissió gestora del casal, per exemple el ??????. També penso que sempre s'ha parlat de comissió gestora de casal, també ha sigut sempre des de un punt de vista molt lent, i al principi també, només parlava de comissió gestora amb membres que hi eran dintre del casal de joves, mai s'ha parlat que dintre d'aquestes comissions té que haver joves del carrer, o sigui, que estiguin ubicats en un altre espai físic que no sigui el propi del casal.

Sembla que la proposta de què les entitats també estiguessin en la Comissió Gestora del Casal no era una proposta que d'entreda agradés als tècnics dels Districtes.

En canvi, sobre el moviment associatiu d'aquest període i de l'anterior, es diu que està molt més madur. Aquesta apreciació la comparteixen tant els tècnics municipals con els propis representants del moviment associatiu. Aquesta serà la idea que recolçarà els nous projectes en la legislatura següent per tal de passar els Casals al teixit associatiu.

FELIP 1-2:

E: LES NECESSITATS DELS JOVES S'HAN MODIFICAT MOLT EN AQUESTS 10 ANYS ?

F: Jo no sé si les necessitats dels joves han variat, o suposo que algunes sí i altres no, el que segur que ha variat és el context. Fa 10 anys, ni l'administració tenia gaire altres recursos, ni tots en sabíem massa, ni els joves demanaven altres més coses. Avui en dia l'administració municipal té moltes altres vies de col.laborar, de donar suport a iniciatives juvenils. La infraestructura dedicada als joves específicament i si no per tota la societat, per tot el col.lectiu de gent d'un barri, però molt especialment per joves, -recordem la creació dels centres cívics, d'altres institucions-, això ha variat qualitativament i ha millorat moltíssim. A més a més, i això penso que és un altre element positiu, les entitats d'àmbit de barri, petits agrupaments escoltes, petites entitats juvenils, que fa 10 anys no tenien ni estructura ni capacitat de gestió, avull en dia tenen una mínima organització que, els fa poder ser molt més autònoms. I per posar un exemple, aquí en aquest districte, fa 10 anys es devien dedicar entre 6 i 700.000 ptes a donar suport a entitats juvenils. El demés era la intervenció que fèiem a través dels CJ, i les activitats que

allà es muntessin. Avui, i l'any 90, en aquest districte, a part de la gestió dels CJ i l'augment percentual anual, nosaltres, a través d'altres programes, als joves, els hi hem canalitzat 8 milions de ptes en ajudes. Això et dóna idea de que treballar des de l'administració amb joves, evidentment, es pot fer de moltes altres maneres, que ja en aquell moment estaven apuntades i es feien, però que no n'hi havia prou.

En el cas dels tècnics de l'Àrea de Joventut, en explicar perquè les coses no són d'una altre manera, diuen que no hi ha discurs del teixit associatiu. Sembla com si la responsabilitat, de que l'Administració no hagi creat participació, és del teixit social que no ha elaborat un discurs alternatiu.

ALBERT 7:

(.....)

todo lo que es participación, no solamente juvenil sino también los centros cívicos, se ha ido diluyendo muchísimo, y tampoco ha habido nadie que l???? la culpa que tienen otros como como que no ha jugado el rol que tenía que jugar, que es el propio del tejido asociativo organizado, en situaciones así también hace falta un discurso, no ha habido nadie que presionara a la administración para decir es que la via, lo que queremos es que se trabaje por esta via, se ha distanciado, la parte organizada ya tiene sus locales, tiene sus subvenciones de soporte global, tiene los mínimos para mantenerse y tiene sus canales de representación de presión, pueden ejercer de ???? pero en aquellas cosas que les interesa, pero no con un discurso global tampoco de participación, que eso también es notable, era la falta de discurso pero de la administración y fuera de la administración igual, si nadie lo lleva.

En el model alternatiu que es proposa les entitats simplement presten serveis i el grup que hi ha al darrera no té estructura com a tal ni relacions entre els seus membres sino que estan agrupats només en funció d'un objectiu. El model proposat és el model dels usuaris dels Casals de Joves. En certa manera, es critica la privatització de les entitats del moviment associatiu dient que només es preocupen pels seus socis. Aquí es reflexa una altra vegada la racionalitat de l'Estat. Aquesta diu que els Casals de Joves han de ser per a tothom i per a cada un dels ciutadans; en front de les entitats que només treballen de cara al seu grup.

Una de les crítiques que es fa al teixit social és que en la gestió dels Casals

de Joves feta pre les entitats no hi ha diferència entre les que són del teixit social i les que no ho són. En aquesta crítica no es té en compte que el propi model de gestió és el que propicia aquest tipus de relació, que marca unes relacions determinades, fent molt difícil que se'n puguin establir d'altres.

ALBERT 9-10:

(.....)

E: ¿QUÉ PAPEL HA JUGADO EL MOVIMIENTO ASOCIATIVO EN TODO ESTE TIEMPO DE CARA A LOS CASALES?

A: **Jo diria que ninguno, ninguno, el único papel que podía haber jugado eran aquellas entidades,(....) el de las relaciones de ciudad y diría que ninguno, aunque algunas hayan gestionado casals por una parte del consell de la joventut no se ha notado la diferencia, o sea que si hubiera habido también un planteamiento en diferentes momentos asociativos se hubiera notado en algo, se hubiera notado y la gestión de esas entidades se hubiera hecho en esa perspectiva, desde otro punto de vista diferente y no igual a todas las demás, eso seguro que, las demandas que ha habido de los casals desde el movimiento asociativo prácticamente no ha existido, ni de mejora, ni de, se lo han mirado, se lo han mirado pero tampoco han intervenido, y cuando se han iniciado procesos a los que se le invitaba a participar podía ser cuando desde el Ayuntamiento se dió un recurso extra al consell de la joventut para ????? a los consejos de joventut de distritos y y entonces hay si que en los discursos si que era que los consejos de joventut hicieran presencia en los casals dels distrito, ya se les invitaba a participar, pero es que tampoco fueron capaces ni de crearlos los consejos de joventut de distrito, yo creo que por falta de interés, por falta de interés o por falta de tener claro con que gente estaban contactando y eso también afecta un poco a los casals,(....) por eso te digo que ninguno porque cuando tuvieron la ocasión de haber, reforzada y con apoyo desde el Ayuntamiento para que se iniciaran esos procesos no se han generado, no han sido capaces de conectarlos,(....) porque si hubieran jugado un papel más beligerante de entrada a saco, también hubiera estado bien, pero es que tampoco ha sido eso, ha sido bastante pasivo, además hubiera estado bien que se hubiera entrado a saco, porque aquí se realiza un movimiento asociativo sobre todo las grandes federaciones, (....) analizando un movimiento asociativo faltaría eso, organizaciones que no tienen una voluntad de crear una base asociativa y que la gente tenga un sentimiento de pertenecer a esa organización sino de prestar servicios que la gente pueda ser socia o no de la de esa organización, pero sea o no sea se pueda acoger a los servicios. Modelos de éstos en todos los casales de joves de Suecia por ejemplo son de organizaciones que estan estas organizaciones su planteamiento es que trabajan con jóvenes no organizados, tienen centros juveniles y el acceso es libre que la gente pueda hacerse socia del casal o no pero no exigen, la organización se preocupa de conseguir medios para prestar servicios allá, aquí no existe, es lo que ha hecho la administración, y que ????? asociativo tampoco después de un tiempo de se haya puesto en marcha todo esto haya optado por decir bueno, la administración lo a puesto en marcha pero ahora queremos tener un papel protagonista y queremos también ser organizaciones que tengamos una repercusión, pero hay muy pocos**

Aquest raonament dels tècnics de l'Àrea de Joventut continua sent el mateix que tenien els seus antecessors en la primera legislatura.

En l'explicació dels animadors sobre el paper del moviment associatiu és sobre el teixit social del barri en el que s'està, en cap moment no es parla de les entitats a nivell de ciutat. Tot i així, es diu que el casal està al marge d'elles i que els animadors tenen un paper mitjaner, poc clar, entre l'Administració i el teixit social.

JORDI 10-11:

E: MMM, QUIN ÉS EL PAPER DEL MOVIMENT ASSOCIATIU?

J: El paper?

E: EN ELS CASALS DE JOVES.

J: El poder del moviment associatiu...

E: NO, EL PODER, NO. EL PAPER.

J: El paper? El paper en els casals de joves.

E: SÍ. O SI VOLS EL PODER.

J: Mira, jo penso que el paper és, fins ara, clar, aviam, podé, i jo parlo molt des de la meua perspectiva, podé n'hi han iniciatives, n'hi han casals, n'hi han barris on es contradeix totalment amb el que jo pugui pensar o creure, no? Però jo penso que, en general, ha estat nul i baixíssim, o sigui, aaa, els Casals de Joves han estat contemplats per els mo, per el moviment associatiu com un, en alguns cassos d'una man, d'una manera, diguem-ne, subconscient, com una entitat més perquè era un grup, perquè eren joves que estaven allà fent, portant una activitat, i des de l'altre punt de vista, una, com un servei públic, com un, més que com un servei, com un, com un equipament públic, això penso que ha creat, eee, diver, no divergències sinó falta d'idees clares, no? Eee, que en un moment donat una associació et portava un manifest perquè ho firmessis, perquè et consideraven una associació, i un altre moment donat, com que tu eres l'Administració Pública, se suposa que no eres moviment associatiu i que estaves més aprop, i és cert, estaves més aprop, però vaja, o que podies aconseguir coses més fàcilment, o que tu com a treballador públic hauries de fer una sèrie de gestions administratives i et veien com a funcionari públic. I jo no sé si és que realment el moviment associatiu també està passant un moment no gaire, no gaire definit; no dic crisi o no crisi, penso que no està, que és un moment no gaire definit per ells mateixos, no? Però penso que, que, que han perdut un, una possibilitat gran de, de, d'utilització o d'incidència o, no dic d'utilització en el seu favor, però sí de, de treball a partir dels casals de joves. O sigui, el que està clar és que un casal de joves tenia un pressupost, tenia uns recursos, e, captava una sèrie de gent, més o menys, captava una sèrie de gent, i que això per al moviment associatiu podia ser molt beneficiós. (....) A vegades, eee, s'ha pensat que coses del casal no funcionaven bé, i no s'ha dit. Suposo que a vegades s'ha pensat que el casal funcionava bé, i tampoc s'ha dit. Es veu, es veu, es de, es detecta, però no, no es planteja, no es planteja tranquilament. Això per part del moviment associatiu. (....) Jo, la meua lluita increïble ha estat sempre parlar del casal (...?) barri. I al final acabo, acabo parlant amb dos o tres persones que són les que des de sempre estàn al barri, les més antigues del barri que, i que acabem parlant, fent les reunions de coordinació al bar parlant de, de les històries aquestes. Vull dir que en, en això, per què ho dic? Vull dir, ho dic perquè penso que els casals no estàn, han estat molt despenjats, tant per part de l'Administració com per part de, de l'associacionisme, no? Penso que han estat molt despenjats, molt, molt. Això ha fet que, que ens hàgim trobat, d'alguna manera, com flotant en un mar de, d'incer, de incertidumbre, que es diu en castellà, no?, d'incertesa, o sigui...Lo que parlava del, el nou, de, de, de la proposta d'autogestió, nosaltres, eee, Sobreàtic pensa que, que l'autogestió ha d'anar totalment lligada a una major vinculació perpart del moviment associatiu i, i, i notar-se al casal de joves. I si això no és així, malament rai, perquè no deixarà de ser una cel.lula apart raríssima, vista com un E.T. o vista com un gra que cal extirpar per part del moviment associatiu. (....) O sigui, que el paper jo penso que ha estat bastant, bastant poc rellevant, per desgràcia, bastant poc relevant. És una llàstima, i no ho

entenc, eh?, és una cosa que no entenc. Perquè jo, si fóra membre d'una associació, reivindicaria el dret a l'associació a, a, com a mínim a estar informat.

La diferenciació entre l'associacionisme de barri i l'associonisme de ciutat és un dels temes d'aquest període. Sembla que la idea de ciutat és més important que la de barri; en altres legislatures es mostrava més important aquesta última.

Els Casals de Joves es entés com associacions de barri i, en canvi, l'Associacionisme com de ciutat. En aquest paràgraf es dóna una explicació de com el que es vol des del Consell de la Joventut és més aviat la creació d'associacionisme formal que no pas l'informal el qual se suposa que és el que propicia els Casals de Joves.

TONI 7-8:

E: PARLA'M DE L'ASSOCIACIONISME I DELS CASALS

S: Associacionisme i casals. A veure, els casals e suposo que una de les coses que tenien per funció era promoure l'associonisme, no sé, des dels llocs als quals jo he treballat sempre s'ha procurat això, però s'ha procurat amb relació a associacions o grups de joves de barris no? llavors es clar, ens trobem que per una banda tenim aquest associacionisme de barri que és el que s'ha promogut des dels casals que també és normal perquè és el territori, i per una altra banda el tèdric gran associacionisme de ciutat de Barcelona no? aquest associacionisme de ciutat de grans federacions, i de grans associacions es fan, es podrien centralitzar al voltant del Consell de la Joventut, des de fa 10 anys a estat absolutament incapaç de tenir cap mena de relació amb associacionisme de barris no? i a més com que sempre s'ha autootorgat la representació dels joves de Barcelona, pues suposu que encara a fet menys esforços no? tampoc vull ser injust, si que s'han fet esforços continuats per fer consells de la joventut dels districtes no? però s'han fet d'una manera que no podien funcionar, era un model no sé, ya sé que als del consell els hi agrada tot això, que sigui tot democràtic, tot formal i que sigui que potser per això existeixen no? per formar futurs polítics no? però no era una estructura que fos util per per barris o per grupets molt poc estructurats que el que necessitaven era ajuda i no que se'ls hi tregués encara amb poc tenien per funcionar, per reunir-se i per consolidar-se que a les hores havien d'enviar gent als consells, fer reunions, assemblees, etc., vull dir, això no tenia sentit, s'havien de muntar coses d'una altra manera amb una persona de suport per ajudar-los a ells i no per ajudar-se al consell, llavors és clar això ha fet que no hagués cap mena de connexió fins punts exagerats, a llocs on existeixen consells de districte pues els cunsells de districte ni tampoc van a les assemblees del consell de la joventut de Barcelona, és a dir, que hi ha una desconexió absoluta, a les hores les grans associacions no han tingut cap mena d'interès amb els casals de joves i quan l'han tingut és en plant buitrillo no?

8.3.11. CONCLUSIONS.

En la cita que segueix es resumeix el que podria ser aquesta legislatura. Les planificacions dels districtes o de la pròpia ciutat són les manen per sobre el que pugui passar en el barri. Les necessitats infraestructurals de la ciutat-empresa passen per sobre d'allò assistencial. Hi ha una planificació que s'ha de complir per construir una ciutat metròpoli.

GRUP DE DISCUSIÓ 87-91 30:

M: No, però també a vegades, jo no sé vosaltres, però a mi, no tinc la sort de saber que volia el districte, vaig saber que volia en un moment determinat, però tenia clar que presentàvem, però igual tres mesos després volien una altra cosa. Si quan els districtes van descobrir els regidors i els càrrecs tècnics que podien fer la seva política al districte, és que es van aferrar increïblement i era realment tornar-se boig perquè no era allò de dir el teu projecte no val, és aquest el projecte que tens per l'any. Jo estaria molt content perquè mira pensar, els han triat ells, que decideixin ells, jo faré el que em manin no? però és que a vegades cada quinze dies et canviaven l'orientació i l'estructura vertical t'arribava fins a baix de dir ara has de fer això, i jo no sé, però al meu districte, a XX, passava moltíssim, amb el senyor XX i l'estructura que havia, però moltíssim, a les hores, era una cosa bastant triste, que a mi em va fer decepcionar molt, perquè jo me'n recordo, a més la que veig més gran que vaig tenir és quan va venir un dia el coordinador de serveis i va prometre bueno, jo no sé que va prometre allà, que aquests barracons es refarien, que posarien un equip de sonorització, que posarien no sé que no sé qué, als tres mesos jo havia d'anar als barracons, havia dit que els tiraven al terra, (havia de passar un carrar) jo i algú havia d'anar perquè sino ens agafaven amb el material dins de música, amb el taller de motos que s'havia montat i s'enportava les eines i tot, algú havia d'anar. Clar, això és el que més ràbia et fa

9. ANÀLISI DE LA QUARTA LEGISLATURA. 1992-1995.

9.2. CONSTRUCCIÓ DE LA CRONOLOGIA HISTÒRICA.

9.2.1. PROGRAMACIONS I VALORACIONS.

En aquest mandat hi ha canvis a nivell polític. Entra un nou regidor per temes de joventut. Aquest fet suposa un canvi d'enfocament en el tema de Casals de Joves. Justament amb aquest hi ha la presentació a l'Àrea de l'estudi encarregat a la Fundació Ferrer i Guàrdia; les conclusions del qual posen en qüestió els Casals de Joves i el seu sentit tal i com estan funcionant en l'actualitat. L'element nou que s'introdueix és la relació entre el Consell de la Joventut i el tema de Casals de Joves. Fins aquest moment el paper que les entitats han jugat en el tema dels casals de joves ha estat mínim. A partir de l'estudi que constata aquest fet es proposa que les entitats tinguin més relació amb els tema i passin a gestionar alguns Casals de Joves. Aquesta proposta es concreta en un document elaborat des de la Regidoria en el que es fa la proposta que hi hagin entitats, pertanyents al Consell de la Joventut, que gestionin Casals de Joves.

Després d'això es convoquen unes jornades per tal de debatre el tema. El document marc d'aquestes és la proposta del Regidor, consensuada amb els tècnics de l'Àrea. En certa manera, el document presentat a les jornades no és el mateix que l'elaborat des de la Regidoria. Els canvis estan relacionats amb la introducció de la racionalitat de l'Estat amb conformitat amb el tipus de procediments utilitzats.

En aquest primer document es diu que es pot passar la gestió d'algun casal de

joves a alguna entitat del teixit social a través del capítol IV, però amb un contracte de prestació de serveis semblant al model que Can Girona (casa de colònies de l'Ajuntament, cedida a una entitat en règim d'explotació). A partir d'uns diners que paga l'entitat se li cedeix un espai per tal que l'exploti. És el mateix tipus de contracte que el que fan servir les instal·lacions esportives municipals; es fa una cessió a un club i aquest l'explota. Aquesta manera de funcionar està molt relacionada amb la privatització dels Casals de Joves.

En l'actualitat s'ha fet el concurs públic de casals de joves i dos dels casals infantils existents s'han passat a una entitat del Consell de la Joventut. En canvi en Casals de joves no s'ha fet.

A nivell de casals de joves s'ha reduït el nombre existents a set o vuit. Alguns s'han tancat, altres s'han convertit en projectes de dinamització, i d'altres s'han especialitzat en temes concrets.

Es comenta la tendència cap on van els casals de joves: cap a l'especialització o la desaparició.

9.2. ANÀLISI DEL DISCURS PARLAT.

9.2.1. ELS CASALS DE JOVES EN L'ACTUALITAT.

En aquesta legislatura, que encara no ha acabat, es produeixen esdeveniments importants, tant a nivell de ciutat com pels propis Casals de Joves.

Un dels més destacats és el canvi de regidor. En els dotze anys del Casals de Joves sempre hi havia hagut el mateix regidor. Aquest canvi comporta un canvi en la política del Casals.

En la legislatura anterior s'havia encarregat un estudi a una fundació privada, Ferrer i Guàrdia, entitat lligada al teixit associatiu.

ANDREU 6:

A: A veure, aquest estudi té com a, espero, de fet, el regidor de Joventut, el XX, pretén i està exercint, que fem servir aquest estudi, que estava demanat abans que ell arribés, no el va demanar ell, com a, una mica com a catalitzador d'una reflexió que, que ell considera també, i que després de deu anys d'història cal fer, no? i l'estudi té el valor aquest de posar sobre la taula les contradiccions que en aquest moment hi són i que són importants.

És en aquesta legislatura en la que es presenta l'estudi. Les conclusions del qual són les següents.

1. EL MODEL DE CJ DE BARCELONA AVUI.

1.- El model de CJ de Barcelona està en qüestió.

2.- Els equipaments han estat deficients.

3.- Els CJ han sofert una gran discontinuïtat.

4.- La descentralització ha afavorit la dispersió del projecte de CJ.

5.- El "model de Barcelona" de CJ ha tingut com element central la seva dependència municipal.

6.- Amb el nom CJ coexisteixen avui a la ciutat diferents projectes municipals d'intervenció amb els joves.

2. PROPÒSITS I REALITATS DELS CJ.

1.- Els CJ tenen definits massa objectius.

2.- Els espais destinats a CJ són inadequats.

3.- La tasca bàsica del CJ ha estat fer activitats i oferir un espai.

4.- Un nombre important dels usuaris del CJ són adolescents.

5.- Hi ha una distribució desigual del nombre d'usuaris per sexes.

6.- La població jove en risc social és minoritària al CJ però significativa.

7.- Els CJ no han desenvolupat normatives de funcionament.

8.- L'horari i el període d'obertura dels CJ no cobreix tot el temps lliure disponible per als joves.

9.- L'assignatura pendent dels CJ és la participació dels usuaris.

10.- Els CJ han afavorit l'existència de grups estables de joves, però no la creació de noves associacions juvenils.

11.- La projecció exterior dels CJ és escassa.

12.- Els CJ van nèixer i s'han mantingut al marge de l'associacionisme existent.

3.- ENTITATS GESTORES I ANIMADORS.

1.- La gestió per entitats han acomplert objectius administratius, però no de

vehiculació de la participació social.

- 2.- **Les entitats gestores han actuat fonamentalment com a empreses.**
- 3.- Les entitats reclamen més autonomia i millor consideració econòmica a la seva tasca.
- 4.- Els animadors de CJ són un col·lectiu professionalment i laboralment inestable.

En aquestes conclusions, set de les setze propostes fan referència de forma negativa, al tema del teixit social i l'associacionisme; és a dir remarquen que els Casals és una de les feines que no han fet. En certa manera, el discurs que hi ha al darrera d'aquest informe és la necessitat de que els casals tinguin més relació amb el teixit social, és a dir, que el teixit social passi a gestionar els casals de joves. Aquesta proposta queda explicada en un document d'ordre intern que fa el nou regidor. En ell s'explica que es farà una prova en la gestió dels casals de joves per part d'alguna de les entitats que estan al Consell de la Joventut; el teixit social passarà a gestionar alguns dels casals. També es proposa que els casals canviïn la seva forma de gestionar, que en lloc de ser gestionats des del capítol I, a que dintre de les finances municipals correspon a gastos corrents, passin a ser-ho des del capítol IV, que vol dir subvencions a entitats. En aquest document es posa com a exemple el model de Can Girona. Aquesta és una casa de colònies de propietat municipal que ha passat a ser gestionada per una de les entitats del Consell en règim d'explotació. Pagant un canon, l'entitat pot disposar de la casa durant deu anys. Aquest model és el que es fa servir amb els equipaments esportius i la diferència principal respecte a l'anterior és que en quant a la gestió es parteig la titularitat municipal ja que es dona a una entitat. És, en certa manera, una forma de privatització dels Casals de Joves.

Un altre element important és el nombre de Casals de Joves que es diuen com a tal. En l'actualitat, en tota la ciutat, hi ha sis o set casals de joves que tenen aquest nom i que funcionen segons la dinàmica de tenir un equipament on els joves van a fer activitats. Els altres han desaparegut per les males condicions infraestructurals o els han reconvertit en espais a Centres Cívics, per tant, no conseqüen el nom de Casals de Joves.

El que pensen els polítics sobre el moment, ens ho han exposat tal com anotem tot seguit.

JOSEP 11:

(....)

Per tant jo penso que va ser una experiència positiva que va nèixer al moment que va nèixer amb un fort volum de participació i **que avui em costaria fer una anàlisi de dir que representa avui els casals de joves i la pertinència de que continuïn o no continuïn avui existint, possiblement, possiblement hauria ????? i continuen sent moviment motor i aglutinador de l'associacionisme, la participació i la creació cultural, fantàstic! en el cas que no sigui això no val la pena mantenir-los i cal tancar-los. Aquesta és la valoració així més ràpida i podria ser aquesta.**

En la majoria de districtes els Casals de Joves desapareixen convertint-se en espais especialitzats. Aquest és el cas de l'explicació del polític sobre el que es troba en el districte en el que treballa; un espai especialitzat per la música, un espai d'orientació professional i un Centre Cívic on es fan activitats per tota la població. En aquest mandat el tema de l'especialització en els Casals de Joves i la idea de fer equipaments de ciutat arriben al seu màxim grau.

SANTI 6-7:

(....)

Si això era així amb aquesta últim any, que és l'últim any abans dels Jocs la meua responsabilitat sobre tot s'ha centrat en temes relacionats amb els Jocs Olímpics i no he fet un seguiment d'aquest tema, **el que fa referència al districte en aquests moments també en soc responsable, del districte de XX, doncs nosaltres l'expressió casal de joves no la tenim, tenim un centre cívic**

on hi han uns com la XX, on hi ha uns bucs d'assaig musical que generen tot una participació, un associacionisme al voltant del fet musical i del rock i han decidit a partir de la meua presència al districte de concentrar els esforços que tenien dispersats en equipaments no massa bons a nivell del que era casals de joves a dos centres cívics i que ja havien sigut traspasats sobre tot la casa del XX a un punt genèric de dinamització en el XX, concentrar-ho tot a un punt d'informació i orientació molt sota la lògica més profunda del que és un projecte jove d'un acompanyament en els itineraris del seguiment professional d'un jove, molt centrat en tot això, per tant escola, formació; escola treball, de treball a treball, de treball a formació permanent, tot aquest món, i això està funcionant bastant bé, s'està consolidant bastant, és un punt a les XX o hem centrat el màxim d'esforç perquè ens sembla que estem donant, centrant-nos en el nucli fonamental del procés d'inserció professional d'uns joves, que evidentment hi han processos professionals, educatius, els socials, els cívics, i tot facilitant aquest incediment, aquest trobar-se un lloc en aquesta societat, això està funcionant també molt amb contacte amb els centres d'ensenyament secundari i està també funcionant bastant també amb els alumnes de 8è. d'EGB, aquesta seria la situació del meu districte, dels altres en aquests moment no tinc una informació massa directa.

E: COM ÉS QUE COM A DISTRICTE DECIDIU TREURE CASALS DE JOVES I ÉS UN CANVI DE

S: No és a vera, jo em trobo eh! jo ja em trobo que lo que podíem ser casals de joves, per exemple XX s'han convertit en casals de barri, algun d'ells altres no, i per qué? perquè les associacions de veïns dessitgen tenir a XX hi ha un cert minifundisme en quant a associacions de veïns i dessitgen tenir cadaun un punt en la seva seu i projectar-se i tal, si no que hi ha set o vuit en funció de les zones, de la Subzona de la XX o Subzones de la XX o d'unes promocions en determinat moment que configuren uns quants blocs, que un altre punt de la ciutat seria tot plegat i en canvi allà va més per blocs, per zones, per promocions, per lo que sigui, per carrers, en alguns casos doncs aquesta és la "?????" dels líders del moviment cívics d'allà i per tant acaben creant uns centres en els quals evidentment els joves poden ser-hi i evidentment que hi han programes per joves en el centre cívic del districte i la casa del rellotge i aquest centre cívic de la XX que s'ha especialitzat en això, és a dir, no és que hi hagin programes per joves, el que no hi ha és l'equipament casal de joves, al XX que havia hagut un, s'havia fet tan petit llavors es va fer les obres del casal del centre cívic del carrer Blay i finalment allà doncs va haver un centre cívic que no podia tenir departaments específics en una sala sino que en tot cas podia haver una programació més o menys d'interès juvenil, i després les XX que havia començat aixís doncs finalment també s'havia diluït en la globalitat i és aquí on em portat, jo és l'única cosa que m'he trobat i l'única cosa que he hagut de participar i que he abonat és el moment de dir, passem dos punts genèric de dinamització juvenil a un barri, aquest punt referencial a les XX, aquest centre d'informació, assessorament i d'orientació i a mi em sembla que tenim un bon instrument, això no és un casal de joves evidentment eh!

En aquesta legislatura hi ha una disparitat d'opinions entre els tècnics de les Àrees centrals i els dels districtes; també entre els tècnics i els polítics.

En aquests paràgraf queda clara la diferència en les opinions entre els tècnics i els polítics. La que anotem tot seguit és un crítica d'un tècnic a com estan funcionant els Casals i sobre l'estudi que s'ha fet.

CARLES 9:

(.....)

potser fa un temps que és un tema que va més eee aixís sense timó, jo tinc la impressió però poc fonamentada eh! vull dir suposu que tu deus tenir més infurmació que jo, però tinc la impressió que ha servit molt de d'allò de ?????????????? i com que penso que en general el districte té una necessitat de donar respostes a la societat que té i no pas d'elaborar-les, tinc la impressió que ha anat ???????? i que es molt difícil posar-hi el timó en aquest tema perquè és com suprimir l'autonomia de gestió de cada districte, però clar, això vol dir que el governants han de fixar les potestats, perquè si un tècnic es vol ficar aixís segur que surt escaldat, i com que els que hi ha ara són més veterans, ya ho veuen, per tant, ningú si fica de no se que algun li digui doncs fica't-hi, mandat implícit i assolit, tot i la impressió és que va massa a la deriva, alguns polítics diuen que els volen tancar, perquè és una butxaca foradada això dels casals, aquests no tenen ni idea del que diuen, com passa a la majoria de polítics però aquests especialment i

E: CONEIXIES L'INFORME QUE HA FET LA FERRER I GUARDIA

C: No no, no em van convidar a alkò, se que han fet un informe però no

E: UN ESTUDI

C: Bueno un estudi, si si però bueno, això jo crec que el timó no ha de venir així extern, dels estudis si no que ha de venir una mica de la gent que té les responsabilitats i que coneix el dia a dia, el funcionament, un tipus de reflexió més des de la gestió i no només des de la audició. No ho conec.

L'opinió dels polítics que treballen en aquest moment en temes de joventut passa per recolzar la proposta de l'estudi elaborat en el que es deia que calia donar participació al teixit social de la ciutat.

Els tècnics de l'Àrea de Joventut tenen la següent opinió sobre el procés actual.

ALBERT 5-11-12:

E: A VER, EXPLICAME AHORA, ¿COMO LO VES AHORA?

A: ¿Ahora? ahora, en los últimos tiempos. Los últimos tres años o así, lo que es la homogeneización de la de lo que son los "casals" ha desaparecido, cada distrito actua por separado, las adjudicaciones se hacen diferentes, se hacen muchas con criterios diferentes, pliegos de condiciones distintos, lo que se pide, la relación que se establece con las entidades gestoras de cada sitio es diferente también, unos se tienen más en cuenta, otros menos. Al no existir desde Ayuntamiento como tal proyecto, eso se ha ido atomizando. Se han cerrado equipamientos, bastantes, y se ha optado más por, por a ver que empezaba a aparecer justo con la descentralización, que empezó a aparecer seguro como necesidad y era una cosa que seguramente el Área no hubiera detectado, el Área central, los distritos sí, los programas de dinamización, o dotar a los centros cívicos de proyectos de de estructuras dentro del centro cívico que tuvieran en cuenta a los jóvenes, en su trato relacional con ellos, etc eso estaba muy bien, pero ahora incluso igual porque es más fácil de de justificar igual, porque es más fácil de incluir dentro de un engranaje de los servicios compactados o sea, se opta más por esta via de los distritos que no desde la idea de equipamientos únicos, entonces, como lo veo ahora es que hablar de "casals" igual que se hablaba ya no hace 10 años, hace 6 o 7 años ya es totalmente diferente, pero se habla de "casals" de la misma manera, con la misma concepción que hace 6 o 7 años,

se estaría hablando de no se, quizás 6 o 7 equipamientos ahora, más no, todo lo otro es algo nuevo que que que no se ha desarrollado el discurso, no se ha acabado de, a la práctica si pero no el discurso, ni desde los propios "casals" ni desde los centros cívicos tampoco, porque tampoco se avanza en el discurso para ello, a la práctica muchísimos centros cívicos tendrían un diseño mucho más compactado que no en sus inicios contemplan a los jóvenes como sector de intervención y el equipamiento también es juvenil pero no hay discurso dentro ni desde los centros cívicos ni desde los "casals de joves", y no creo que se hagan más "casals de joves" ya, en todo caso la vía va más por ahí, y hasta los que quedan como tales como "casals de joves" hay algunos que están en peligro de extinción clarísimo y los que no lo están lo más probable es que se acaben especializando en algún porque son hablar de "casals de joves" sería hablar de la XX, sería hablar de los "Bucs d'Assaig de XX", y en el sentido más clásico podrían quedar XX, XX, XX, XX ahora no lo conozco como está, XX no lo conozco como está, pero mucho me da la impresión de que si no ha desaparecido y como "casals", "casals" pocos más, es que si se hace repaso te está hablando de algo.

(.....)

sería darle la vuelta del todo al tema y optar por un modelo absolutamente diferente que sería avanzar mucho más hacia la creación de organismos de gestión más claros entre otros casals, entonces poner sobre todo el énfasis allá, entonces la gestión ya quedaría en un segundo plano
E: O SEA, ¿COMO SI FUESEN LOS PROPIOS JOVENES DICES? ¿O COMO SERIA? EXPLICALO UN POCO MAS.

A: No que gestionaran, porque uno de los de las cosas que ??? a gestión como se han llevado hasta ahora era que al no existir canales de participación de los jóvenes, incluso la misma entidad que estaba gestionando, quedaba poco garantizado, cumplía casi una doble, gestionaba y por otro lado canalizaba algunas de las cosas que pasaban en el casal, pero no, eso es imposible, eso sólo lo puede hacer una organización que comentábamos antes, que tenga como perspectiva un trabajo de este tipo, una organización sin ánimo de lucro, que sería diferente, y con capacidad de gestión, pero tal como esta ahora, la parte que no se puede es la parte de participación de los jóvenes, lo que es impensable es que la gestión va a solucionar ese problema, no lo va a solucionar, o sea, el discurso de que la gestión va a ser indirecta, a ser una gestión participativa porque pueden participar organizaciones empresariales o cooperativistas o asociativas de la ciudad, de la gestión, eso es mentira, ese discurso no es válido, decir que se implica el tejido social de la ciudad si, pero eso no garantiza nada, entonces se ha puesto mucho énfasis en la gestión de los casals y se ha puesto poco énfasis en los mecanismos de participación de los casales, se ha puesto muy poco de énfasis allá, que si se hubiera puesto mucho de énfasis en la gestión de los casales, no tanto para que funcionaran como entidades sino para que hubieran unos mecanismos claros y que hubiera órganos que no fueran excluyentes pero si que fueran órganos que tuvieran capacidad de canalizar cosas y que no fuera la entidad gestora quien tuviera que hacer este papel, entonces la gestión no sería tan importante, a lo mejor la gestión podía ser algo mucho más técnico, de soporte o de recurso a un órgano de participación, pero no se ha obtenido por, se habla mucho de la gestión y poco de los canales de participación, y una cosa no substituye a la otra, quizás sería mejor dar más importancia a la participación y la gestión sería mucho menos importante.

Es parla de l'estat dels Casals dient que com a tals només en queden sis o set, també esmenten la diferència en els criteris a l'hora de gestionar-los. S'analitza la nova proposta de passar els casals de joves al teixit social; s'opina que no és la millor, que hi ha altres sortides. Aquestes estarien per exemple en associacions sense ànim de lucre que duguessin endavant la gestió.

El tema comú a totes les discussions és que els casals de joves no han potenciat l'associacionisme que se suposa com una de les seves feines. En cap moment s'analitza si les propies associacions del teixit social han potenciat l'associacionisme o si algú l'ha potenciat.

Un dels elements de l'anàlisi de la legislatura anterior era que el fet global era el més important, en front del parcial o sectorial. En aquest paràgraf es fa ènfasi en què no és desitjable la privatització dels Casals de Joves; l'exemple posat és el del casal d'avis. En canvi, es parla de la necessitat que el teixit social invaeixi l'Administració; es proposa que entitats del teixit social passin a gestionar els Casals. Aquesta és una contradicció que es resol amb que siguin entitats d'àmbit ciutadà com el Consell de la Joventut; és a dir cal que els gestors estiguin legitimats a intervenir en tota la ciutat.

ANDREU 14:

E: ALGUNA COSA MÉS SOBRE CASALS?

A: Fixa't, aquí tenim casals de joves, casals d'infants, casals de barri, casals d'avis i, si en comptes de joves parléssim d'avis, ara t'estaria venent que, que no hi ha per on agafar-ho, un casal d'avis, que és una mena de xiringuito privatitzat en el que a sobre amb la història dels carnets, com a mínim això ho vem conseguir estalviar amb els joves, bueno, són dèspotes, absolutament dèspotes "vostè aquí no entra perquè no té carnet d'aquest casal i si no té carnet es fot" i ja està. Llavors, és clar, convertim amb, privatitzem aquests espai d'una forma absolutament deslegitimada, no?.

(.....)

Clar, què ha passat aquí? Que l'Administració ha crescut, ens hem fet grans, no només personalment, sinó també orgànicament i la reforma administrativa no ha arribat a temps d'impedir la necessitat reglamentista de l'Administració i quan l'Administració comença a reglamentar i a posar nivell en els casals de joves, i decidir qui, quan ha de cobrar, qui gestiona, i a donar-li un plus,... El casal de joves no era això. Llavors, o preservem aquest espai de llibertat o de, ademés es diu aixís, a l'estil de Ferrer i Guàrdia, no? "espais de llibertat" o alguna cosa aixís, aquest espai, l'espontaneïtat, que mai es pot reglamentar perquè quan el reglamentes el mates i deixes al marge tot allò que aquest reglament no preveu i, per tant, cagada, o preservem això o farem, bueno, farem centres de prestació de serveis, més o menys qualificats si ens en sortim, però no seran mai, mai més, un detector de la, de la dinàmica social que canvia molt més de pressa de lo que l'Administració és capaç de processar. I que no és un bon observatori estar sentat en un despatx de l'Ajuntament ni del districte, tot i que aquí estem més a prop i estem més lo que tu vulguis... però això és molt més ric del que podem, del que podem donar sortida amb els recursos municipals. Llavors, hi ha hagut una invasió de la, de l'Administració per la societat civil, jo crec que, una mica, la societat civil va invadir l'Administració amb allò que deia abans,

de que tots venien d'allà mateix, per tant, hem fet associacionisme municipal, però això... s'ha acabat, aquí hi ha d'haver-hi una represa civil i l'Administració que es dediqui a lo que sap fer, però que no reglementi més del que toca, eh, perquè es poden equivocar molt, tinc la impressió. Per tant, jo crec que el model com a tal s'ha acabat, n'hem d'inventar un altre.

Es creu que cal una revisió del projecte de Casals de Joves encara que això suposi el canvi del projecte.

GUILLEM 14-15:

Bueno ehh, i, jo crec que amb la conjunció d'aquests temes, jo crec mmm, poden haver casals de joves a la ciutat, lo que passa és que amb l'actual situació econòmica que es perfila, tampoc jo crec que, que l'Ajuntament, en aquest cas, ehh, generi aquest procés. No sé si més endavant, mmm, si amb el procés reivindicatiu, fins i tot, de diferents llocs això tiri, pugui tirar endavant, però jo crec que, que ara és un, és un tema que està bastant allò congelat. Jo crec que si, jo, jo, a vera, jo crec que, que en segons quins barris concrets i segons quins processos que n'hi hagin en determinats barris, jo crec que encara poden haver espais d'aquestes característiques i que, fins i tot, jo lo que, mmm, jo tampoc crec en la disjuntiva dels, allò de dir; o casals de joves o punt de dinamització cultural, jo crec que, fins i tot, en segons quins processos es poden, pot ser competible, diguéssim. **Depenent molt de cada districte ehh. Això, clar, vull dir les circumstàncies de cada districte també és, és important, sobretot de cada districte, jo no, jo no vull dir de districte com a ent, si no de cada allò espai concret, o cada barri i en cada procés que se generin a cada barri.** Però vaya, la, la valoració global jo crec que els casals de joves, això, han sigut realment una punta de llança amb la qual ha sigut, allò, per l'Ajuntament de Barcelona, en aquest cas, eh, per, fins i tot, per la constitució de la xarxa actual que té amb temes de joventut a la, el propi Ajuntament, jo crec que ha sigut un tema pioner important a nivell, fins i tot, jo crec que fins i tot europeu, amb les seves característiques, eh, vull dir perquè no, no és importable tampoc i que, d'alguna manera, ara, pues bueno, mmm, jo crec que es té de fer un, un pensament, diguéssim, de dir, bueno, d'una sentada clara, de fer una sentada, de dir; bueno, a vera, quins són aquests tipus d'equipaments que tenen de tirar endavant en aquests moments a la ciutat? i quin procés es té de generar perquè, perquè això sigui així? Ehhh, jo no sé si les típiques jornades o, o altres processos, eh, vull dir que no. Hem fet moltes jornades de casals de joves, eh, i tampoc no hem arribat a, s'han dit moltes coses ehh, i coses interessants però, vull dir que, però que, bueno, mmm, jo crec que poden, pot tindre una continuïtat, fins i tot amb una reestructuració diferent, fins i tot.

Partidaris del qüestionament del model i del canvi de projecte.

El primer punt de l'informe diu que el model Casal de Joves està en crisi.

Sembla que la idea general que hi ha en aquesta legislatura és que cal revisar el tema. Es posa en qüestió el model que estava funcionat fins ara. Un dels arguments que es donen per qüestionar el tema del Casals és la falta de diners en els fons públics. La crisi financera de l'Estat és un dels arguments utilitzats per justificar el

canvi de l'Estat assistencial a l'Estat-empresa. (Lopez 1992 pag 50).

La reflexió que es fa des d'un districte sobre la situació és un raonament en el que enllaça el model de gestió, la rendibilitat i el teixit social. Sembla que la quantitat de diners que es gasten en Casals és molt gran ja que no "llueixen", aquí entra el tema de la rendibilitat; en canvi, en el teixit social si que lluirien. Cal canviar el sistema de gestió per poder fer que aquests diners llueixin més i es puguin donar a les entitats que són les que tenen un tipus de públic més normalitzat. En definitiva està implícit que si els casals no van a parar als joves més marginats, i no als que hi han d'estar. La conclusió de tot això es que cal trobar un model, per tant, controlar més el tema.

ANDREU 5-6-7:

E: COM ESTÀ ACTUALMENT? CONEIXES L'ESTUDI QUE S'HA FET...

A: Sí.

E: QUÈ EN PENSES?

A: L'estudi fet per la fundació Ferrer i Guàrdia desvetlla, desvetlla una mica tot això. Desvetlla la inexistència de model. No sé si l'estudi o la discussió que en vem fer després de l'estudi, però també desvetllava que no és,... (....) els casals de joves tenen una bona salut financera, de moment. L'únic que, em sembla, com a mínim amb números absoluts, l'únic que em sembla és que aquesta salut financera es converteix en una mala salut operativa perquè està enquilotat el model de gestió. Gestionem molts diners de casals de joves, ehhh, penso que en alguns casos aquest model de gestió, clar, un contracte de prestació de serveis mínim, el mínim que jo recordo, són, si no recordo malament, em sembla que són set milions de pessetes l'any, una mica més de set milions de pessetes l'any. Set milions de pessetes l'any són molts pocs milions de pessetes l'any '92 segons què vulguis fer, però són moltíssims milions de pessetes segons quina altra cosa es vulgui fer. Pel model de gestió que tenim, aquests set milions són insuficients, donen justet per dos animadors, un a 35 hores i un a 25, si no recordo malament, no, tots dos a 35, ja, i, i per uns quants diners a activitats. Lògicament, això no es pot disminuir, perquè si s'obta perquè hi hagin professionals, els professionals han d'estar ben pagats, sinó no funciona, com, lo mínim ben pagats que l'Ajuntament permeti, com a mínim, i han de tenir una (?) horària que els faci deixar això de banda a altres feines eventuais que puguin aparèixer, perquè sinó la inestabilitat és total.

(....)

El model de gestió serveix i serveix per alguns casos, però en alguns altres és innecessari, la despesa de set milions de pessetes, inclús penso que és contraproduent, que amb la meitat d'aquests recursos posats en mans de teixit associatiu lluirien molt més que amb el doble d'aquests recursos seguint gestionant d'una forma pro, professionalment. Amb això no m'estic carregant en absolut una cosa en la que crec que és l'exercici professional...(HI HA UN TALL A LA CINTA).

(....)

Jo estava dient això de que l'estudi posa de manifest, entre altres coses, que no és un

problema de recursos, sinó de com es gestionen aquests recursos. Aquest districte, comparativament amb altres coses, destina als casals de joves una morterada de diners, una morterada de diners que, tinc la impressió, de que no, de que no llueixen el que podrien lluir, que són insuficients per fer una gestió directa i que, en canvi, serien extraordinaris si, si poguéssim trobar(?) una altra tipus de gestió que tampoc és, no és que sigui fàcil, no és un problema de, de fer jocs de mans ara, perquè no hi ha tampoc, provablement, un teixit associatiu a punt en aquest moment per fer-s'ho seu i ges, i rentabilitzar-ho. Però, d'alguna manera, cal fer-ho. De totes maneres, jo crec que, que això s'arrossega també des del començament, era una altra de les reflexions que, no sé si en aquell estudi feia, però segur que pensàvem, si no ho feia devia ser per conveniència tàctica. (.....)

Aquesta via no es va fer i aquesta via és la que, jo penso, que ara s'hauria de recuperar, mmm, no es podria, no s'hauria de poguer plantejar una nova dinàmica de gestió dels casals de joves sense tornar aaa, de nou, penso jo, a promoure l'existència de consells de joventut de districte i que hauria de ser for, mmm, lligat de la mateixa manera. **Perquè si algun recurs té l'Administració per oferir al teixit associatiu són els casals de joves, si això no és un sol paquet sempre seguirem acollint...**

(.....)

ara ha passat una miqueta aquesta època, però va haver-hi, durant uns quants anys, que una de les, del, dels **handicaps més grans dels casals de joves eren els joves usuaris dels casals de joves que eren un niu de, de conflictes i de problemes. Per què? evidentment els joves conflictius hi són i en aquests cal arribar-hi i segurament, no segurament no segur, els casals de joves han de ser un instrument per arribar-hi, però si només és en aquests es fa imprescindible la figura de l'animador, l'animador es converteix en educador, ahhh, es desvirtua una mica tot i l'associac, la, el teixit, la societat civil, el teixit associatiu resta al marge d'aquesta història i no es fa seu la problemàtica de la situació dels joves conflictius, per posar amb una etiqueta a tots aquells que no s'ajusten a lo que no sé qui voldria, eh? Aquest per, aquesta per a mi és l'assignatura pendent, que hauríem de conseguir lligar amb un model de gestió nou i diversificat i amb un teixit associatiu que s'ho fes seu, perquè si no estem perduts, consolidarem la necessitat de, del professional que està molt bé si és un recurs d'aquest propi teixit, però que no està gens bé si és el gestor de tots els recursos que hi han, perquè (...?..).** Aquesta és una de les línies que per a mi suggereix l'estudi de la Ferrer i Guàrdia, també, que posa de manifest que això no va i que no hi ha model, que fonamentalment que no hi ha model, que a tot arreu un casal de joves és el que sigui en funció de 50.000 variables que ningú controla, des de la, el nivell socio-econòmic del barri fins a les casualitats que han fet que el local estés més o menys ben dotat, fins a que hi ha un grup gestor enrotllat o no, i que són variables que es donen d'una forma molt espontània però molt poc controlada.

En certa manera, hi ha un retorn al que es proposava a la segona legislatura.

La proposta és que el teixit social tingui part en la gestió dels casals de joves.

En les valoracions globals, es parla d'un projecte acabat, en el sentit que els casals com espai de trobada ja no han d'existir. Es fa el paral·lelisme entre l'existència de les Àrees de Joventut i Serveis Socials, i els centres que tenien, i el nou funcionament actual en el que només hi cap l'especialització dels Casals. En certa manera, es nega l'intervenció per edats i es diu que ha de ser en tot el territori. En

aquest cas el territori deixa de ser el barri i passa a ser la ciutat. L'anàlisi de la realitat es fa en funció de l'estructura que té l'Administració, no en funció del tipus de necessitats de la població. Quan es parla d'aquestes últimes es diu que els ciutadans ja no tenen les necessitats d'abans; per tant, així es justifica el canvi.

ANDREU 13-14:

E: FES UNA VALORACIÓ GLOBAL DEL PROJECTE CASALS.

A: Una valoració global? La meua opinió és que el projecte casals, tal com l'hem entès, tal com ha funcionat, s'ha acabat, s'ha acabat, s'hauria d'haver acabat. El projecte casals hauria de donar pas a una xarxa d'equipaments, consolidats, amb bones condicions, alguns dels quals serien casals de joves, alguns dels quals, no i, evidentment els que, en aquests que no, són tant dels joves com els altres, perquè els joves n'han de fer ús, que és fonamental la seva intervenció, per, perquè un altre error, penso jo,... **Els casals de joves van néixer i van aparèixer i han funcionat perquè va haver-hi una Àrea de Joventut i, si em permetes, de la mateixa manera que els centres de serveis socials van funcionar perquè va haver-hi una Àrea de Serveis Socials, quan va desaparèixer l'Àrea de Serveis Socials es va descentralitzar aquesta gestió als districtes, va desaparèixer el sentit dels, dels centres de serveis socials i, una mica, també, el sentit dels casals de joves.**

(.....)

El casal de joves com espai de trobada, com a lloc de fer petar la xerrada, que lògicament, una gestió d'aquest tipus també ho comportaria com a conseqüència, però això com a objectiu, jo crec que està acabat, que no té sentit i que, en tot cas, ens tirem pedres a la teulada sectoriant així la població (S'HA ACABAT AQUESTA CINTA).

La solució als Casals de Joves és l'especialització en temes concrets. En aquest cas, el discurs remarca la necessitat de qualitat en front a allò "cutre". El discurs de la qualitat seveix per justificar el tipus de canvi de plantejament.

ANDREU 13:

(.....)

Un casal de joves, jo penso que és bo que existeixi com a tal, com a sector específic de la població i tal si l'especialitzem, si el dotem de recursos que es puguin fer allà coses que no es poden fer enlloc més si l'in, li incrementem la qualitat fins a cotes que permetin, perquè és que avui qualsevol, qualsevol no, però la majoria de joves tenen a casa seva el, al seu quarto més recursos audiovisuals i informàtics i tal, dels que poden trobar en un equipament de l'Ajuntament, llavors, o qualifiquem l'equipament de l'Ajuntament o, què cony va a fer un jove a un casal de joves en el que hi ha una maleïda tele, un vídeo xungo i que no hi ha ni ordinadors, quan tothom en té a casa? Estem en un altre moment, llavors, el casal de joves, per sobreviure, jo crec molt que hau, hauríem de dotar cada casal de joves d'un projecte paradigmàtic. A XX es fa no sé què que no es fa enlloc més de la ciutat, i vénen a XX joves de tot arreu a fer allò i, en canvi, molts joves de XX se'n van a l'XX hi ha fotografia i allà es fa ben feta la fotografia i tenen recursos de fotografia com enlloc més, i si es queden a casa no tindran aquests recursos, per tant, hi han d'anar.

(.....)

I que hi ha un casal de joves especialitzat amb música?, perfecte, tota la música del districte

i de Barcelona, si vols, en aquell casal de joves. Però, o 'nem per l'especialització temàtica i per llavors dotar amb lo millor que hi hagi a aquell casal perquè allà s'hi pugui fer tot i ben fet o, bueno, o això no té futur, s'ha acabat el tema del cau, tu, la gent té locals, té més locals la, l'església que, que l'Ajuntament, fa més política juvenil l'església que l'Ajuntament, en aquest sentit. Molt matitzat això, però, bueno,...

Alguns tècnics creuen que el projecte ha passat de moda. Es evident que el tema de la moda es un fet polític.

TOMAS 7:

I ara jo diria que hi ha moltes, o sigui, per mi estan en debacle total, i jo diria que hi han varies raons, una perquè políticament han passat de moda diria jo, vull dir, políticament crec ja no, els polítics ja no es plantejen això com una estratègia rentable a l'hora de vots i coses d'aquestes, suposo que en el seus moment sí que era rentable i per això ho van van inaugurar tants, i van col·locar certs elements en alguns no?

(....)

T: Home per mi, ja et dic eh! suposo que la meua valoració no és tan objectiva com hauria de ser, però és la meua i suposo que a mi ja em va. Per mi és positiva, jo crec que han tingut i tenen les seves mancances jo crec que ara per ara estan en vies d'extinció, cada vegada hi han menys i hi han menys resó, ja no sona tant, allò el casal de joves, però per mi l'experiència que em representa per moltes d'aquestes coses que deia abans, per exemple aquesta última, jo crec que son, que han estat uns

Els animadors pensen que falta voluntat política. En aquest cas, es diu que si no hi ha diners el que cal fer es dir-ho. Al final del paràgraf s'apunta que la ciutat no està suficientment bé com per què no es facin intervencions de tipus comunitari. El que s'està qüestionant és el pas de l'Estat assistencial al de l'Estat capitaliste assistit que suposa un canvi en les funcions. En aquest cas, a Barcelona comporta el tancament dels equipaments pe als joves.

PABLO 11:

E: ¿QUÉ PIENSAS DE QUE AHORA SE QUIERA ACABAR CON LOS CASALES?

P: Me parece un poco grave, igual con lo que habria que acabar es con la mediocridad, la mediocridad de unos y otros, ¡eh!, la mediocridad de de algunos profesionales que estamos trabajando en el medio, la mediocridad de la gente que nos manda y la mediocridad de las líneas políticas, no, con la mediocridad de todo eso, ¿no?, y con el querer adaptar a la fuerza las cosas, y no se, o se creo que.

E: ¿COMO SERIA ESO DE QUERER ADAPTAR A LA FUERZA?

P: Si, el querer pasar por el mismo rasero todas las cosas, ¿no?, todos los casales, todos los centros cívicos todos los centros de Servicios Sociales, todos los, al pasarlos por el mismo rasero,

pues es un poco complicado, eh, y creo que responde más a una, o sea, que me da la sensa, no conozco mucho, eh, **no conozco mucho, como funcions eso de que se quieren cargar los casales. Pero me da la sensación así desde fuera que responde mucho mas a un deficit económico y a una necesidad de pagar determinados edificios que se han hecho para detreminadas olimpiadas, que para, porque tiene una explicación, y entonces ahora me da la sensación de que estamos en el proceso de buscar explicaciones de por que vamos a cerrarlos, ¿no?, o sea, si, ultimamente en la Administración, al menos en la que yo conozco, se habla mucho, ¿no?, de equipararnos al funcionamiento empresarial, ¿no?, pues equiparemonos de verdad digamos, no tenemos ni un duro para pagar esto y como esta inversion eh...., la podríamos hacer si tuvieramos dinero pero, si no tuviera, si no tenemos dinero hemos de meterlo en piedras, pues lo vamos a meter en piedras. Cerramos porque no tenemos dinero, y ya esta. Sería mucho más eh...., digno incluso mucho mas pedagógico que buscar excusas de decir no es que este proyecto ha llegado a su fin, no es que este proyecto ha tenido un declive, es que este proy, me parece una tontería que, si seguramente hay casales, pues que estan super mal gestionados y que no se esta haciendo lo que se debería hacer, es clarísimo, hay casales en los que las linias que se estan dando son totalmente inequivocas por que se busca que un casal de joves sea el George Pompidou del barrio y eso es imposible, y eso es lo que hay que atajar, eso es lo que hay que arreglar. Y luego pues hay otra cosa que si no hay dinero, pues vamos a cerrar los casales de joves como podríamos cerrar, pues otras cosas, ¿no?, y ya esta. Y no se atreven a cerrar, por que no cierran las subvenciones a las asociaciones de vecinos, pueden hacerlo y no lo van ha hacer, por que ,bueno.**

E: ¿TU NO CRES QUE EL PROYECTO SEA MALO O QUE HAYA FRACASADO?

P: Yo no creo que sea malo, yo no creo que sea malo, yo creo que hay casales que son malos, y creo que hay casales que son buenos. Y creo que hay casales que son adecuados y casales que no son adecuados, creo que hay sitios en los que no tiene sentido que haya casals de joves, lo cual no quiere decir que no haya una intervencion comunitaria, creo que en todos los barrios de Barcelona no hemos hecho la ciudad lo suficientemente bien como para que no haya una intervención comunitaria, creo que ha de haberla, igual el modelo casal de joves concretamente no es el mejor, vale pues ahí cerremos casales y veamos que hacemos pero que el indicador no sea que es lo que nos sale mas barato, seguramente lo que se debe hacer en algunos barrios es cerrar los casales y hacer otro tipo de intervenciones que seguramente saldrían por el doble o el triple de dinero, pero eso nadie lo va a pensar, por que hay que pagar otros gastos, entonces suben la contribución a los taxistas, suben el no se que tal y cierran los casales de joves, ¿no?.

Els animadors dubten de la voluntat política real sobre el funcionament del projecte. Es diu que en la teoria sí que és, a la pràctica no es dóna.

JORDI 12-13-14:

E: FES-ME UNA VALORACIÓ GLOBAL DEL PROJECTE DE CASALS.

J: Mira, jo penso que, que això ha estat un...Global, global, amb una frase, eee, molt bones intencions, però poques, pocs cargols, que diuen al meu poble. Eee, políticament, pudé, no, pudé no, políticament interessava, eee, crear una imatge de que, en aquest barri, l'Ajuntament es preocupava, invertia molts diners, invertia molts recursos en, en joventut, en joventut, en, en treball de base de joventut. Van sortir els casals, va sortir l'idea no sé encara com ben bé com, o, bueno, va estar allí, la possibilitat de posar en marxa una sèrie de casals, es va fer un plà de casals, es va dir que cada barri n'hi hauria un casal, que això era, hauria de ser el paraíso terrenal. Però que a l'hora d'invertir, a l'hora de iniciar accions que realment portessin, en principi, a crear una xarxa digna, digna..., parlo a nivell d'equipament, no es van posar els recursos necessaris. Penso que en alguns moments s'ha tingut por a que d'alguns casals o de, o que, o de, o d'alguns cercles interns de, de joves del casal es posés en marxa una sèrie de tasques reivindicatives o de pataleo, o de, o de molèstia a

L'Administració Pública, que podien arribar a ser, a ser molestes, o sigui, penso que això també ha influït bastant en que en alguns cassos l'Administració se, ha, hagi frenat, hagi frenat el, tot allò que veiem que des del casal s'havia de, potenciar la participació i inters, integració juvenil en al societat, no? Això és un molt bon discurs però dubto, dubto no, estic cert de que els interessos polítics no van per aquí. No han anat, no sé si van ara o no, però que no hi han anat, jo ho tinc claríssim. No sé, jo, vull dir, el considero positiu, perquè ho he de considerar positiu, perquè, en fi, tota inversió és positiva i, bueno, i no es pot, no es pot tirar en, enrera res o, o no és pot, eee, arrancar d'arrel res, però bueno, penso que cal aprendre moltíssim, moltíssim, moltíssim. (...) Vull dir que no, no, només et puc dir això, no? Poca voluntat real de que el Projecte Casal funcioni.

(...)

Jo penso que seria molt més clar posar les cartes sobre la taula i dir "Señores, esto és lo que hay, la voluntat política real és aquesta, eee, les possibilitats són aquestes, per tant, a partir d'ara, vosaltres feu-se un, una composició de lloc, de situació i feu", no? Això ps, penso que possibilitaria molt la, la organització per part del moviment juvenil, eee, es es trepitjaria més a terra, es treuria aquest estat paternalista que jo penso en que vivim i que ho he viscut aquí bastant. La gent està acostumats a, bueno, a tenir una pare que, al que com a mínim al que plorar-li, i després del plor es parla al que insultar, i després de l'insult es parla, es passa a l'agressió, mmm, del complejo de Edipo, no? No sé, no sé. Es tanquen portes, es tanquen portes perquè no s'obren. O es fa veure, es creen il.lusions que no, que no, que no, que no, que no tenen, que no tenen (...?) que la gent es foti de morros contra la parets pensant-se que hi ha una porta.

En aquest anàlisi que es fa de la situació s'opina que els Casals no han estat considerats i que s'han deixat de banda prioritzant altres projectes.

NEUS 16-17:

E: ARA SÍ QUE US PROMETO QUE ÉS L'ÚLTIMA PREGUNTA. CANVIEM DE TERÇ I NO PARLEM MÉS DEL CASAL DE LA XX. ARA FA 10 ANYS MÉS O MENYS QUE ES VA COMENÇAR TOT EL TEMA DELS CJ, TAMPOC SÓN TANTS PERÒ SÍ QUE ÉS UN PERIODE LLARG EN QÜESTIONS JUVENILS. QUINA VALORACIÓ FEU D'AQUESTS 10 ANYS DE CJ A BARCELONA ? PENSEU QUE HAN SERVIT PER ALGUNA COSA ? PENSEU QUE LA COSA S'HA ANAT DISPERSANT ? EL CAS DE XX, SI VOLEU TORNANT AL MATEIX, VINCULAT A QUE TÉ UN EQUIPAMENT MÉS O MENYS POTENT EN RELACIÓ A LA RESTA, NO PERQUÈ AQUEST SIGUI "LOS JARDINES DE VERSALLES", SE'N HA SORTIR POTSER MILLOR... HEU PENSAT SOBRE TOT AIXÒ ? HEU PENSAT QUE SI ES TANQUEN EN LA MAJORIA DELS CJ DONCS TAMPOC PASSA RES ? PERQUÈ LA SITUACIÓ ÉS UNA MICA CRÍTICA EN AQUESTS MOMENTS, SEMBLA QUE TOTHOM N'ÉS MÉS O MENYS CONSCIENT.

N: Home jo una mica ho veig, perquè en principi estàs més o menys conecat, treballant aquí. Jo crec que a tot arreu, hi ha persones i persones, barris i barris, i diferents moments millors o pitjors. Que en principi els casals són positius, CJ, ateneus, els hi pots dir com vulguis, un espai on la gent jove pugui fer x, o pugui tenir un punt de referència, pugui... Fins i tot a nivell teòric els punts del Projecte Jove (PJ) són realment fantàstics, no ens hem d'enganyar, es parla d'autogestió, es parla de tot un seguit de coses que tal i com estan escrites estan bé. Després penso que el PJ, no el conec a fons ni molt menys, a més en algun moment vaig estar més conecat i en altres vaig desaparèixer... Els CJ han tingut moments que se'ls ha recolzat més, i en moments en que se'ls ha tingut totalment oblidats. Que tots els estius han mantingut una moguda a nivell jove, que està dins del PJ, sí, però això és una qüestió molt concreta de consum d'activitat, més o menys ben muntat, més o menys atractiva, d'estiu, perfecte. Però no ha estat res més que això. I als CJ penso que se'ls ha deixat bastant de la mà de Déu. Tant els CJ com les formes possibles de potenciar-los. Vull dir l'organització que hi havia al voltant dels CJ, vull dir els animadors, les empreses de gestió, els districtes amb els seus traspassos

de competències, el PJ des de l'Àrea... penso que tot això ha quedat abandonat, com bastant decebut, no ? I una mica al Truñó li deiem aquella vegada, i algú li retreia que ell no havia estat regidor de joventut, sinó d'esports i punt. I em penso que és veritat en bastants àmbits, a part de que estan les Olimpíades, etc. I a més hem vist que es va començar a obrir casals ràpidament, més o menys "cutxitrils", amb humilitat, sense masses infraestructures, però... i ara veiem que gairebé locals, CJ, diguem-ho com volguem, per a joves, cada vegada queden menys, o estan integrats dins dels Centres Cívics. A uns els diuen punts de dinamització, que tenen programes molt concrets, llencen tallers, i prou; jo no vaig a criticar aquesta tasca, però potser no era aquesta la funció d'un casal de joves. Una cosa és generar activitats, i una altra cosa és anar potenciant que la gent jove participi. I vull dir, si una mica al PJ es parlava de promoure un lleure no consumista, que ens donava la societat etz etz, quan un PJ plantejava això la "serpiente" és bestial i molt forta, no? Com pots fer coses atractives davant tot el mogollón de la privada, per exemple.

En aquest cas, es parla dels problemes que suposaria per la democràcia representativa que el projecte funcionés. Aquesta explicació és la mateixa que donava un polític sobre el que ell creia que no tenia que passar en l'Estat democràtic.

TONI 8-9-10:

(.....)

a nivell per exemple d'estructura associativa a la ciutat, si que potser en alguna moment durant èpoques ha canviat el mapa associatiu de la societat però no d'una manera estable pel que veiem, perquè no ha hagut manera, ha estat impossible fer un treball estable, i s'han fet etapes bones, però aquelles etapes no s'han pogut consolidar i per tant, a anat augmentant, és així però la línia sempre la línia d'abans, la del començament eh! però això seria molt exacte, és a dir que, no no s'ha fet una un progrés qualitatiu cap a endavant, encara que sigui molt lent, si no que han anat així, però que el fons sempre era el fons del qual havia sortit, és a dir, que crec que al final no s'ha progressat en absolut des del punt de vista de d'una millora de la qualitat de vida, de participació, de no sé, de qualitat de vida en general dels joves de la ciutat, i des del punt de vista de l'animació sociocultural si diem que els objectius eren que els propis joves poguessin participar sigui gestionant, zero en absolut, el que passa és que jo em pregunto si a l'administració li interessa que realment doncs, bueno no tan sols els joves si no la població en general, pues participi i tal, perquè evidentment això suposaria gravíssims problemes al funcionament polític d'una democràcia representativa no? com a mínim la que coneixem aquí no? iii bueno en general això, hi havien bones intencions però immediatament la política que es va portar i la seva correlació tècnica va tallar d'arrel tot això no? obviament l'aportació pressupostaria a estat absolutament ridícula i amb aquest pressupost encara que hi haguessin hagut bones intencions no crec que s'haguessin fet moltes coses, no sé en general definiria que el projecte de casals de joves ha estat un timo, un timo vull dir, potser han hagut bones intencions però s'ha quedat en una operació d'imatge, és a dir, que han passat tants casals de joves i ya està, i res més.

L'explicació del polític sobre la democràcia i com creu que ha de ser, contrasta amb la que donava l'animador. En certa manera la participació que proposen els polítics és a través d'associacions instituïdes, que, en certa manera, no

seria el cas dels Casals de Joves on la participació es caracteritza per no tenir estructura fixe.

SANTI 8-9:

E: COM VEUS TU LA PARTICIPACIÓ I COM HA ANAT AQUESTS ANYS

S: Home, en els meus valors ideològics i polítics que siguin capaços de crear una societat on la gent digui la seva, on la gent doncs participi, que hi hagi una societat forta, un teixit social fort, que els ciutadans s'acostumin a no quedar-se sols a casa aïllats, jo penso que forma part dels meus criteris i és fonamental per la salut mental de la gent, per tenir una ciutat més vertebrada per tenir una ciutat humanament més rica, jo penso que després probablement més progressista,..... Penso també que a nivell mundial determinades per exemple, quan funcionava molt fortament allò de la trilateral doncs que havien expressat en documents interns molt clarament de que les societats democràtiques per que funcionessin havien de tenir uns certs dèficits de participació, no s'havia de convidar als ciutadans a participar, a organitzar-se, a dir la seva, perquè això generava les dinàmiques, allo doncs, incontrolables i que el manteniment del sistema tal com el veiem aquests senyors de la trilateral, els grans dirigents del món occidental doncs passaven també per uns certs dèficits de participació jo no comparteixo aquest criteri i per tant penso que la participació des del meu punt de vista és fonamental, la participació es fa almenys d'un parell de maneres, es fa atesa la complexitat d'una gran ciutat, es fa a través d'interlocutors col·lectius, per tant d'entitats, associacions de tot tipus, és evident que hem de discutir també el grau de representativitat de les mateixes, però en tot cas són sempre més representatius que un ciutadà per lliure i en aquest cas hem de fonamentar si això és un valor, hem de fomentar, hem d'estimular, hem d'ajudar, de que això sigui possible. Una altra cosa si la paraula estimular ajuda, o sigui vol dir que visquin només del subvencions públiques, oh! aquestes només siguin per reivindicar, el meu model potser més òptim d'alguna entitat de tipus així social és aquella que es basa sobre una prestació de serveis en l'àmbit del centre d'interès dels seus associats i que evidentment després fa escoltar la seva veu, més o menys a nivell reivindicatiu amb els aspectes que són del seu centre d'interès, organitzacions estrictament reivindicatives doncs veus molt clarament que neixen, tenen un moment intents i moren i en canvi aquest associacionisme tan potent de centre Europa i del nord d'Europa i també d'Itàlia i de França és un associacionisme basat en organitzacions d'ajuda mútua, d'organitzacions de prestació de serveis, amb els anys ademés amb uns bons patrimonis i que en els seus associats els són útils, potser a vegades també són molt prestadors de serveis, molt massa grans i amb poca dinàmica participativa en el seu interior, podria ser un dels possibles problemes però en tot cas no és la situació de casa nostra, però la participació a través d'una entitat sigui del tipus que sigui, sigui l'escola, una APA, una associació de veïns, un centre cultural, una entitat de tipus esportiu, cultural, de volariat, em sembla algo primari

LLUIS 7-8:

L: Lo fàcil ha sigut creure potser massa això, la societat de consum i l'informàtica, els urdinadors, els audiovisuals, la televisió, etc, haviam, jo tampoc dic que s'hagi d'estar permanentment al maig del 68, però doncs bueno, per un tema de frivolidat històrica, jo crec que doncs vam remenar massa aviat el que era la xiruca i el que eren uns certs valors, que tard o d'hora tornaran a venir, perquè no era moda, sencillament per això, això per mi és una frivolidat històrica, i a nivell polític jo penso que bueno, estem en un moment inexplicable, o sigui, ningú des de l'esquerra des de la dreta és molt fàcil explicar el el diguéssim el la banca rota del que està passant a l'est, etc, etc, però des de l'esquerra ningú pot fer una valoració que situï realment amb possibilitats de perspectiva a mig termini allò una nova un nou reforç dels valors de progrés etc, etc, clar això fa que per un altre cantó lo que mmm lo que és prioritari doncs està doncs això per Europa i això implica a nivell econòmic fote uns unes apretades de cinturó i una política bueno lliberal, de dretes totalment bèstia doncs clar estem una mica, a les hores jo crec que clar estem en un moment on lo fonamental ha sigut l'estètica, és a dir, des del a partir del

80 fins ara lo important ha sigut l'estètica, lo que menys ha importat ha sigut els valors diguéssim més eeee mmmmm més eee filosòfics més del pensament, i tard o d'hora això ho pagarem, jo crec que ara de fet ho estem pagant, el que passa que clar, això és una de les responsabilitats que s'haurien de demanar als polítics, a mi m'importa poc que un polític vagi a molt o no vagi molt i al parlament s'adormi, jo el que vull que facin els polítics són projectes i els compleixin i que contin amb la gent, com que això no s'ha fet ni es fa doncs clar, la participació política cada vegada és menys, perquè doncs la gent opta per un per un *modus vivendi* que no té re que veure al el de fa 15-20 anys i cada vegada tindrà menys paraula, quan són els mateixos problemes que existien abans, o sigui, l'atur és crònic, i ho serà, doncs collons, els joves per molt Europa que estiguem no es casen perquè no tenen cales per comprar-se, ja no dic un pis, un apartament! eeeee i bueno, també és cert que de vegades això és molt demagògic, d'acord que això no tot se'ls hi ha de donar a la gent, però amb un país que se les dona de modern, de de volguer estar a la punta dels païssos, o sigui, com a mínim, hi ha una sèrie de mínims que aquí no se compleixen i en temes de vivenda, en temes de droga, en temes d'atur, en temes... no s'estan resolent, com que no resolen, doncs es deteriora la situació, i si a més a més, doncs resulta que els pocs programes que hi havien per distreure al personal constructivament, allò generant que la gent fos crítica, fos activa, tingués una mica de criteri, doncs bueno això fa que el criteri que la tele i el discurs fàcil i la desmotivació, la desmovilització, estigui a l'ordre del dia, con lo cual, doncs bueno, així estem.

9.2.2. ELS JOVES DEL 1993

En la majoria dels discursos es diu que els joves han canviat i ja no són els que eren abans. Sembla que els canvis van cap a la individualització. Això comporta que els temes col·lectius que abans sorgien espontàniament, ara cal fer formació perquè surtin. Es passa de ser reivindicador a ser consumidor. El propi Estat assumeix la formació en coses que abans no tenia competències.

GUILLEM 6:

E: MOLT BÉ, PARLEM DELS JOVES. DE COM EREN ALS VUITANTA QUAN TU VAS ENTRAR, DE COM SON ARA, COM T'IMAGINES QUE SON ARA.

G: el jove ha evolucionat moltíssim, a vera, vull dir que, a vera jo no vull, jo no vull dir amb això què és pitjor o millor eh, però clar, vull dir, ha passat d'un procés molt, d'un jove molt reivindicador de una sèrie d'espais, de, ehh, bueno, d'un model social, per dir-ho d'alguna manera, ehh, seguit, d'alguna manera d'aquest procés de canvi que es va generar a partir de l'any '77, amb les eleccions legislatives, les primeres eleccions legislatives, ha generat aquests primers tres, quatre anys prim.. o cinc o sis anys primers amb un procés allò de canvi, de, d'alguna manera amb un jove allò més dinàmic, amb, amb el, amb un canvi social molt determinat, de pues això, i això què implica? pues això: casals de joves i que implica activitats d'estiu, a vera, que això, a vera això no vol dir que ara es continuïn havent i continuïn, es continui generant, lo que passa que clar, ehh, poc a poc d'alguna manera les generacions que han nat visqu..., que han anat sorgint ehhh, no estan implicades en aquest, en aquests processos que, de canvi i bueno i s'han i s'ha hete, heterogeneïtzat molt més ehh, aaa aquest aquest jove, diguéssim, ara pues bueno n'hi han diferents ehh, mmm, com si diguéssim en tribus i coses d'aquestes, a vera a mi no, és un nom que no m'agrada gaire, diguéssim, ehh, vull dir ens hem nat allò adaptant d'alguna manera a les diferents condicionants que, ja sigui per ehh, per ehh, per processos de propaganda, allò de, de marketing, de processos que ens hagin generat a nivell de, de la societat aquesta de consum que, que, que vivim i que, d'alguna manera, pues bueno mmm n'hi han que pues això, que passen molt, que diuen que passen molt que a vegades no passes de res, però que cada vegada més aquest jove ha canviat en molts aspectes, és que, és que és difícil d'explic, com a mínim amb una persona que com jo que, que no, que directament tampoc ha treballat amb joves, sobretot amb, sobretot tot, amb tot, amb tot el meu procés ehh?, vull dir clar, el, el, quan ha estat en el, en el únic procés que jo he treballat directament amb joves ha sigut en el de, en el del districte de XX.

(.....)

G: I també es van generar, em sembla que en aquell procés es va també fer un de nou. Però clar, vull dir, n'hi havia manca de monitors, ehh, no hi havien els monitors que amb els primers moments n'hi havia en cada centre d'esplai perquè n'hi havia molta gent per fer, sempre, n'hi havien problemes, sempre una de les precarietats que, quan comentaven i feiem reunions era que faltava gent per portar el, el centre, o sigui que ja, d'alguna manera, ja es generava aquest procés de que, bueno, continuava havent gent que per els seus models soci... ehh, de veure les coses, a nivell social, o a nivell polític, fins i tot, volia fer coses pels altres, però n'hi havia gent que, que bueno que, que, això no vol dir que no, que no tinguessi aquest sentiment de solidaritat, el tenia suposo que el té a la seva manera no?, o en el seu grup d'amics, o en el seu grup que estan, però cada vegada més la gent s'ha individualitzat, eh? Hi ha hagut un procés d'individualització de la gent. Això és lo que jo crec, que cada vegada

més mmm, ara últimament, clar jo, jo l'únic que ara que estic visquent mmm, sobretot des de la meua, des de la meua última feina, clar com que són processos tots de solidari..., de temes de solidaritat i temes d'aquest estil pues clar, jo és lo que vec, en aquests moments, a nivells de joves i clar, vull dir, això és un sentiment de, de que la gent, que encara n'hi ha gent que està generant coses d'aquestes, però no és un sentiment global. Jo ara, pues clar, últimament, conjuntament amb la gent d'ens..., de, de centres d'ensenyament mitjà, pues per exemple, clar, estem intentant generar coses de temes de solidaritat als centres d'ensenyament, o sigui a, mmm organitzem, d'alguna manera, cursos d'aquests de temes de cooperació, de solidaritat, contra el racisme, la xenofòbia, o sigui que, d'alguna manera, coses d'aquestes que, d'alguna manera, estan en precari, eh? Vull dir que ara comencen en alguns centres d'ensenyament mitjà a haver problemes de racisme. Per què? Perquè, bueno sabem que cada vegada n'hi han més, n'hi han més immigrants a la nostra ciutat, que això vol dir que aqu..., que, que aquest procés, ehh, clar que tota aquesta gent s'integra i se té d'integrar, diguéssim, dintre d'aquesta xarxa que n'hi han d'equipaments i, poden ser educatius, etcetera i clar, i cada vegada es genera que n'hi hagin gent pues de color dintre dels centres d'ensenyament mitjà, i que concretament hi han la part contrària que són els "skins", pues clar, vull dir, això genera, d'alguna manera, amb algun centre que ja comença a generar pues problema de clars, de clars brots de racisme, per exemple, no? I això clar es nota amb segons ehh, amb segons quins centres que la gent no, no, no dona, allò ahh, com li podríem dir, la gent quan n'hi ha un cent, quan n'hi ha un brot d'aquestes característiques, la gent passa, i això, d'alguna manera, és lo que, cada vegada es van notant més amb aquest sentiment de solidaritat que abans, quan passava alguna cosa d'aquestes característiques, no d'aquestes perquè no n'hi havien, però de similars, sempre n'hi havia una contestació bastant ràpida amb aquests temes. Bueno, jo suposo que emm, que ha canviat tot eh? vull dir que, clar, vull dir la gent jove de catorze, quinze anys d'abans, tampoc és la d'ara, diguéssim, la d'abans s'implicava molt més amb un procés ehh d'això, d'un pas democràtic, una consciència molt més clara quan tenia catorze quinze anys, ara aquesta gent a catorze-quinze anys pensa amb altres coses diguéssim. Això és un procés, eh? vull dir que això no és que sigui millor ni pitjor abans que ara sinó que és un procés que s'ha anat generant. No, jo no sóc ehh, no sóc pessimista amb aquests temes. Jo crec que és això, processos que s'engeguen i es tiren endavant, depèn també dels condicionants que n'hi han, pues allò, sobretot, clar, aquí, també jo suposo que és allò, el producte que es ven i ara estem en una societat de que és això, la comercialització de temes i llavorens clar, vull dir, és el tema de pues portar etiqueta d'un tema concret, i allavorens clar, això és lo que es ven, ara, actualment, amb, es ven més això que la solidaritat, eh?

El discurs dels joves segueix, el discurs general sobre el procés dels Casals.

Els joves només participen en funció de coses concretes i de motivacions generals no en vol saber res. És el mateix procés que ha seguit l'animació socio-cultural; de la globalitat a l'especificitat. Aquesta especialització és la que provoca que si un vol canviar les coses ho hagi de fer a través de col·locar-se en el lloc del poder polític, els altres llocs només serveixen per treballar temes concrets. Es parla del poder real que tenen els joves per poder canviar les coses i sembla que és mínim.

PABLO 12:

P: Yo creo que los jovenes hoy en día participan, participan eh...; en los casales o en lo que

sea, por motivaciones muy concretas, o sea ya, yo no creo, lo siento, pero no creo, en que el joven participe por ese afan de generalidad que hablabamos antes, de decir, o es que el joven le gusta, eso no el caliu de barrio, el, vamos, entre tots ho farem tot i, yo creo que esto no existe o existe muy poquitos, y como existen muy poquitos no podemos basarnos en eso, ¿no?, y lo que si a cambio creo es que hay jovenes que se desviven por la informática, creo que hay jovenes que se desviven por la espeleología, por la música, por el cine, po, no se que y que cuando le ofreces eso no la posibilidad, no de participar sino de, de desarrollar eso y de desarrollarlo con mas gente que esa, o sea, de que haya una, un beneficio directo para él entonces participa, entonces el participa, y creo que la, la , la participación mas directa es esa.

PERE 11-12:

(.....)

als grups últims que van sortir que vam portar nosaltres, que van començar en allà, doncs realment no se'ls hi nota gaire que hagin passat per una experiència d'esplai no? no sé ben bé perquè, però segurament és perquè moltes coses canviaven no? i quan jo hi anava a l'esplai doncs, no solsament anava jo, anava tota la meva família quasi, perquè els meus pares anaven a fer de cuiners en les colònies els altres no sé que és a dir, queda molt clar que participàvem una mica, quan jo vaig fer de monitor al XX els anys venien com si, o sigui igual que haguéssim pogut nar pues no sé, a la acedemia d'anglés o a la academia de no sé. Prubablement això també s'ha extés molt més en el món del lleure, és a dir, a arribat a moltes més capes de gent probablement amb les que arribava en aquell moment hi ha alguna gent, doncs, amb uns certs nivells de concienciació pués que venien de l'antifranquisme segurament no? i que en aquest moment això doncs no passa tant, i això es bó, perquè vull dir, s'ha popularitzat molt una història doncs que abans quedava en mans de pocs. Però jo diria que aquesta, llavons, que vull dir amb això eh? això em porta a pensar que en aquest moment el que falta és que hi hagi joves que encapsalin moviments d'aquest estil, és a dir, a mi em sembla que hi ha una greu greu falta de lideratges de grups de joves no? ens hi trobem en els casals de joves que portem on practicament no hi ha ningú que fasi suport de l'animador, i podria ser, és a dir, encara que no no té perque arribar a ser animador, perquè tenim molt clar el mudel en el que estem treballant però se'n podria trobar algun que tingués i se'n troben amb quentagotes no?, la gent inclús, la gent queee, els monitors que nosaltres tenim, és a dir, la gent que treballa a XX doncs en les feines més sencilles no? de monitors de menjadors, monitors de colònies i tal notes que falta com que hi hagi gent capaç de capitalitzar moviment de l'entorn seu no? i jo per mi aquesta és una de les grans diferències que abans jo no se si la línia que jo posava realment corresponia als que havíem estat a l'esplai i els que no hi eren, o els que havien tal i els que no d'això, però sí que hi havia clarament doncs, que deseguida inclús ho detectava un col·lectiu, és a dir, jo que sé, els delegats de de de curs doncs no eren els el tonto que no havia no havia anat a temps per jo ser-ho no? era la gent que tenia ganes de ser-ho i no hi havia cap mena de vergonya en ser-ho no? en aquest mument jo diria que això hi canvia, t capitalitzar, tuthom uns per una banda uns altres per una altra, és a dir, que tampoc no és allò altruistament una esfasa a la cap de curs, punyetes, vull dir, ser delegat de curs i estar implicat en no sé qué, pot permetre la aa en el futur moltes més coses, però en aquest mument, buenu, doncs això, els cunsells de joves dels districtes no? no hi ha hagut cap, em sembla que cap districte que s'hagi arribat a consolidar amb més o menys forma i amb més o menys tal, jo diria, perquè no hi ha hagut ningú amb ganes i capaç de d'aglutinarr, de la gent més jove o de la gent que estaven, que estaven diguem-ne en aquell mument ocupant els equips de monitors i els equips d'esplai no? Jo per mi això és futut, és a dir, que això s'està donant jo diria i s'està extenent a amb multitud de de de sectors.

E: QUÉ HI CREU QUE ÉS AVUI PER AIXO?

P: No ho sé, vull dir, potser em trobu que notem la falta de vocacions polítiques també no? de que es queixin els partits , jo no sé a que exactament és degut, m'imagino que home segurament lo que lo tant dicho de que els valors que en aquest moment impera és el valor del primer, del poder del no sé que, però inclús jo diria que això entronca amb aquets valors, és a dir, que un ser president de la seva entitat i no sé qué en aquell moment també hi havien ganes de guanyar, i també hi havien ganes d'anar a l'Ajuntament perquè eres el

representant del casal o o barallar-te amb no se quí perquè tal o barallar-te amb els veïns perquè no et deixaven fer un concert de rock, és a dir, també podria el que passa és que no se sap entroncar o no no hi ha el punt de d'enganx, jo també m'estranya per xemple doncs això, que la, que l'altre dia ho parlàvem el tema de les votacions polítiques que no ni hagin i que els partits no es queixin, és estrany perquè en el mundo del poder pués la política és això, és jugar a manar, com pot ser que la gent no si, no si enganxi no sigui un dels valors intern, perquè no hi ha diners, sí es veritat, que la política segurament no s'en deuta, però bueno, l'altre valor per molta gent els hi pesa més sobre tot per la gent que més o menys pot tenir la vida solucionada, i tampoc massa, nu se jo no en tinc ni idea, però jo diria que això amb molts nivells diferents que podríem nar trobant és una de les coses que passa eh! que aquesta línia que havia continua clar doncs a quina banda estava jo, quines ganes hi posava, en aquest moment això no ti trobes no?, els joves pues.

Segons l'apreciació d'aquest animador, sembla que la situació real dels joves no ha millorat. aquest animador.

LLUIS 7:

Després continua el sector que continua estant i a més continuarà estant i això doncs bueno malgrat ens pessi em sembla que es difícil de resoldre, que és la gent marginada, la gent que es punxava, la gent que bueno doncs que venia d'una ambient, d'una situació familiar que no tenia re que veure potser amb els altres joves i aquí topaven però bueno, jo els vaig conèixer vivíem perquè el meu empenyo era, és que tot deu convivís allà no? que cadascú fos com fos però que tot deu convivís, jo penso que bueno, doncs això reflecteix el que està passant a la societat, iii en definitiva el jove bueno, jo crec que ho tenen tant malament o pitjor com fa 6 o 7 anys, el que no justifica de cap de les maneres és que hagi desaparegut absolutament diguéssim l'interés de l'administració local que és en aquest casa la més prupera, per tots aquests temes, vull dir, ya no és tant un tema dels casals, si no és un tema de projecte i de voluntat política de tirar endavant un prujecte, i si els casals no serveixen doncs els tanquem! però bueno fem polítiques juvenils als districtes, al territori, als institututs, on sigui, fem-ho! bueno, em sembla que no fa amb les dimensions que s'hauria de fer en una ciutat que és olímpica eh!

Aquesta última visió contrasta amb la del tècnic sobre la situació que s'esta donant a Barcelona, en aquest moment. S'analitza la societat en general com una organització on el valor primer són els diners, en canvi, es valora positivament el tema de les Olimpíades i del voluntariat.

ERNEST 16-17-18-19:

(.....)

Però vull dir que ja, que ja és una altra etapa, no? I obviamnt hi han uns, uns elements socials generals que incideixen d'una forma brutal. O sigui, el l'adoració del diner que hi ha avui no és l'adoració del, vull dir, no existia; o sigui l'any vuitanta-dos, vuitanta-ú, vuitanta-tres, vuitanta-quatre, i no tant el temps del Projecte Jove, eh?, la pela no tenia la importància que té ara, no tant per tenir peles per fer coses com el valor del, allò "tanto tienes, tanto vales" que ma, mai ha sigut més veritat que ara, no?.

(.....)

Però que són, són elements d'aquests socials fonamentals. La crisi aquella que ens hi estàvem acostumant i tal, bueno, ara ja ens hi hem acostumat, a, a què ens hi hem d'acostumar encara més, vull dir que...I per tant, un lloc de treball es valora molt més que no es treballava, per tant, a, hi ha uns elements que són, o sigui d'aquests de, de risc, d'arriscar-se a deixar una feina i tal. **Pues costa més deixar una feina, perquè això s'ha consolidat aquesta inseguretat. Bueno, i després amb les lleis contractuals que ningú està contractat ni res, i que el, un, un, un lloguer d'un pis et treuen quan volen, vull dir...tota aquesta provisionalitat, jo crec que això incideix d'una forma descarada, no? La gent li costa més marxar de casa perquè no t'arriben les peles, amb lo que et dona la feina i perquè els pisos és un desastre, et val un ronyó, i a més, que en qualsevol moment marxent, i no tenen obviament, una persona de setze, disset, divuit, dinou no té les peles per comprar-se un pis. Això és, eee, evident, no?.**

(.....)

Per lo tant no té perquè ser necessàriament element, ai ne, negatiu. Ara, i si és sobre el paper sí que sembla que no és un valor com, vull dir que jo crec m, més valdria respectar la gent honorable. Saps allò de...?, la gent ètica i, i generosa i solidària, no?, que no la gent rica, no?, que em sembla un valor bastant, bastant hortera...què vols que et digui, no? Saps allò...? I un altre factor és tot lo que Barcelona s'ha vist implicada amb tot lo dels Jocs Olímpics, i tot això..., que aquest, suposo, és fonamental. **Vull dir que aquí e, han passat fenòmens tan curiosos, sense mitificar-ho, eh?, però tot el voluntariat olímpic, jo que sé, jo donar-los hi, el moment en que, això que et deia abans, no, i ho segueixo mantenint, bueno que..., que ja ningú ho fa, coses pel voluntariat, ni el voluntarisme és això, és un valor d'aquests de baixa, no?, o baixat, no?, vull dir com això, com la solidaritat, com la generositat, no? Però que en un moment, en un moment així, resulta que aquí sí hi ha gent (...) que és curiós que de repent, bueno, encara que sigui que després s'hi, molta gent s'hagi donat de baixa quan ha vist el, el, a l'hora de la veritat que passava però, molta gent no s'ha donat de baixa, tu. I jo ,conec gent que fa unes feienes...T'ho juro, eh? Que s'ha de tenir molt no sé què, i aquest és un factor guapo, no? que lo, una de les coses que ha passat am la, amb aquests, amb això dels Jocs Olímpics, molt no sé què per seguir acceptant un...**

(.....)

Vull dir que, que és un fenòmen curiós, però que no, no em vull se, poso el, el voluntariat olímpic perquè és un, és un cas curiosíssim dins d'aquest contexte, no?, que representa, en una societat on ja ningú fa res si no hi ha peles i tal, mils de bojós s'apunten a fer aquesta pel.lícula. I després, alguns eee, pleguen, també s'ha de dir, però molts no pleguen. I a mi aquests que no pleguen, que són molts, trobo que és admirable. Vull dir, aquest és un...I després porta més coses...Clar, ha portat tot això tant pesat de la pedra, que aquí a l'Ajuntament els regidors s'estàn barallant tot el dia i que tothom es queixa, i llavors les Àrees de Serveis Socials diuen que els de la pedra els hi roben tots els diners però no poden fer serveis..., tota aquesta pel.lícula tant pesada, no? I el, a nivell de govern central passa igual, amb el de la Generalitat..., més o menys, no? Però que, més enllà d'això, hi ha hagut una cosa que jo trobo que és saníssima que és la il.lusió, no? És a dir, abans parlava d'il.lusió en un terreny molt petit, de quan les polítiques de Joventut, quan es van començar casals, quan es van començar tot, tot aquest tipus de coses, no?, les vacances i tot això. I, i lo que no es pot negar és que les O, els Jocs Olímpics han engrescat a la ciutat. O sigui, què ens portarà això? Jo tampoc sóc dels que, dels molt patidors, de que "Ui, ara vindrà el dia després, i això serà un desastre perquè la gent, ja perdrà..."

El tema del voluntariat olímpic sembla que segueix la lògica de l'especialització dels joves. És a dir, es mouen més per temes concrets que no pas per la globalitat.

9.2.3. SOBRE EL TANCAMENT DELS CASALS

Sobre el tancament dels Casals de Joves hi ha opinions cotraposades entre els tècnics i els animadors. Aquests últims pensen que amb el tancament dels casals els joves protestarien; en canvi, els tècnics consideren que la no resposta dels joves davant el tancament és una mostra de la seva poca rendibilitat.

PABLO 14:

P: ¿Por qué no preguntan a los jóvenes que se cierran los casales, a ver que dicen que si o que no?, ¿no?. Entonces que participen directamente, ¿no?.

E: ¿QUÉ CREES QUE DIRIAN?

P: Seguro que no. Seguro que no, seguro que dirían que no, aunque no lo conocieran. Pero bueno, tamp, esa es otra historia, no, que es el enfrentamiento eh..., natural, no, eh..., joven Administración, ¿no?, o sea a mi me ha pasado cien mil veces, ¿no?, de gol, por la gente con, con el tipo de gente con la que he trabajado, que no entienden de diferencia entre Administración, eh, que es lo mismo la Generalitat que el Estado, el Ayuntamiento, que la comunidad comarcal de no se que, ¿no?, es todo lo mismo. Y lo más divertido es decir no al Estado, ¿no?, y ya esta, ¿no?, y ahí no hay diferencias todos los jóvenes tiene ese punto rebelde, ¿no?, y entonces pues, que el, yo creo que en los barrios aunque, y eso, yo eso me lo creo, me lo creo mucho, ¿no?, que un joven, eh..., en su barrio y aunque utilice el casal sabe que existe y para el es como, como un recurso que cuando le de la gana puede utilizar, y es como un logro para, para su barrio, no, entonces un joven puede pasarse seis años sin pasar por el casal pero eh..., en el momento que lo cierran o en el momento que echan al animador o en el momento, de no es que, igual no se pondra en manifestación, y no llenera, no deee pintadas el Ayuntamiento pero si que dira ¿ostia que desgraciados!, ¿no?, para una cosa que teníamos que teníamos, ¿no?, y eso lo he vivido un par de veces al menos, ¿no?. Gente que en su vida habia pisado un, el casal de joves, ¿no?, en el momento que se lo cierran dice pero de que van estos, ¿no?, bueno, también supongo que, habría que analizar que valores, no, mueven eso.

MIQUEL 8:

I...bueno, a partir d'aquí penso que la fórmula, no es va trobar una fórmula concreta de com s'havia de, de canalitzar aquesta, aquesta participació i la cosa va seguir una mica com, com fins llavors. És a dir, en funció de la serietat i del buen hacer de cadascún dels animadors, doncs es anava millor o es anava pitjor. De tota manera hi ha, jo penso que hi ha un fet significatiu, que és que quan en alguns moments des de l'any vuitanta-nou fins ara s'ha produït el tancament d'algun dels casals de joves, mmm, no han hagut manifestacions, no han hagut gaires protestes de, dels joves afectats, no han hagut ocupacions ni de plens ni de res de tot això. Potser en algún cas n'hi ha hagut, però més dels pares dels joves, que no pas dels joves, dels joves en concret. La qual cosa penso que dóna, que dóna que pensar; que potser no, el tema de la participació no va estar ben resolt en els casals; que potser, que segurament, el l'autogestió va ser un fracàs, però que potser la solució única no era la professionalització, única i exclusivament com a responsable d'aquell, d'aquell casal. Perquè és que de fet si passava això, si passa això en el moment en que es tanca un equipament que teòricament havia de ser el referent dels joves d'aquell barri, etcètera, etcètera, tot el discurs, no?, tot el discurs que comportava el tema casals de joves, i es tanca i no passa res, doncs vol dir que, per molt que per aquell casal haguessin passat igual, no sé quinze mil joves, doncs hi havien passat a coincidir, a passar l'estona, a veure's amb els amics de la mateixa manera que s'ho podien fer al bar de la cantonada o a la plaça famosa de la Xibeca de, del banc que hi ha davant de no sé qui, eh? Llavors, potser és una opo, una oportunitat perduda, a

veure no, no m'estic carregant els casals de joves, eh?, sinó que en moments en els que es replanteja, com és en el moment actual, no?, es replanteja el model, i no el model, no el model, sinó la rentabilitat, la rentabilitat dels equipaments, bàsicament econòmica, eh?, la viabilitat dels equipaments, la oportunitat de mantenir-los, de no mantenir-los, de reconvertir-los, de canviar-los, etcètec,....

9.2.4. ELS JOVES DELS CASALS DE JOVES DE 1993.

Els joves d'un grup d'un casal expliquen que la seva constitució té a veure amb un tema en concret que són els jocs de rol. Sembla que l'arribada d'aquests joves al casal només està relacionada amb aquests tema; fins i tot, el tema de la ideologia està per sota del tema del joc. Aquest raonament sobre el seu grup està en consonància amb les explicacions de què els joves es mouen per determinats temes. Es defineixen a si mateixos com una alternativa de passar-s'ho bé, sense cap altre plantejament de canvi de res. Aquests són joves que participen en les activitats d'un Centre Cívic.

GRUP JOVES CASAL 2 2-6-9:

E: ESO ES MUY IMPORTANTE. UNA PRIMERA PREGUNTA. ¿VOSOTROS POR QUÉ VENÍS AL CASAL ? ¿ POR QUÉ VINISTEIS AL PRINCIPIO Y POR QUÉ SEGUÍS VINIENDO AHORA ? PORQUE SEGURAMENTE LOS MOTIVOS NO SON SIEMPRE LOS MISMOS.

GJC2: Empezamos a venir porque queríamos jugar a nuestro juego, y no teníamos sitio. Entonces les propusimos a los animadores que había antes de hacer un grupo. Empezamos así a venir de forma bastante asidua, para recabar gente interesada.

E: ¿ TODOS LOS QUE ESTÁIS AQUÍ EMPEZASTEIS A VENIR ENTONCES ?

GJC2: No, algunos nos fuimos incorporando más tarde. Y otros, como ellos dos, se han incorporado más recientemente. Y ahora venimos a jugar.

E: ¿ O SEA QUE LLEGASTEIS YA CON LA INTENCIÓN DE MONTAR UN GRUPO ? ¿ DE DÓNDE OS SALIÓ LA IDEA ? NO DIGO QUE SEA UNA IDEA MUY EXTRAÑA, PERO TAMPOCO ES TAN COMÚN QUE LA GENTE SE PLANTEE EL CREAR UN GRUPO, ES MÁS FÁCIL QUE SE APUNTE A UNO SI YA SE LO ENCUENTRA MONTADO. ¿ DE HECHO YA OS CONSIDERABAIS UN GRUPO ANTES DE LLEGAR AL CASAL, YA JUGABAIS UNOS CUANTOS ?

GJC2: Sí, sí que jugábamos, pero no jugábamos juntos. O sea no nos conocíamos. Yo vine con otro chico que ahora ya no está y éso era el grupo.

(.....)

E: ¿ CUÁNTOS GRUPOS DEBEN HABER DE ROL POR EL ESTILO DEL VUESTRO EN BARCELONA ?

GJC2: Bueno, parecido a nosotros actualmente en Barcelona casi ninguno. Que no se pague cuota, que sea un poco así la cosa...

E: ANARCO-LÚDICA... LO DIGO SIN CONNOTACIONES POLÍTICAS.

GJC2: Sí, más o menos... ácrata.

¿ Tenéis algo en contra o qué ?

Se reírían mucho de las connotaciones políticas del grupo.

Son divertidísimas.

E: ¿ DE LA DERECHA A LA IZQUIERDA MÁS EXTREMA ?

GJC2: Sí, sí. De la extrema derecha a la extrema izquierda.

E: ¿ Y OS LLEVÁIS LA MAR DE BIEN ?

GJC2: Sí, sí....

A parte los de extrema izquierda siempre quieren llevar los alemanes... las cosas raras...

¿ Y por qué no ? A mí me gustan los alemanes...

E: ¿ HAY UNO QUE SE LLAMA EL ASALTO DE ESTALINGRADO NO ? O SEA QUE AQUÍ PELEÁNDOS, QUE SI UNO QUIERE SER RUSO, EL OTRO...

GJC2: Es que él no entiende que yo quiera llevar los alemanes, considerándome de extrema izquierda, y es que a mí los rusos me gustan menos... Todavía menos...

E: ADEMÁS DE DIVERTIROS INDIVIDUALMENTE, COMO GRUPO ¿ PENSÁIS QUE DESARROLLÁIS ALGÚN TIPO DE LABOR SOCIAL, O DE INTERÉS PARA LOS DEMÁS ? UN POCO COMO SI FUERAIS UNA ASOCIACIÓN, Y HABLO DE LABOR SOCIAL EN UN SENTIDO AMPLIO, NO HACE FALTA QUE SEA COMO LA CRUZ ROJA...

GJC2: Más bien yo pienso que somos una alternativa, es otra forma de divertirse. En vez de irte a la Discoteca, irte de copas, aquí juegas y cuando acabamos la partida pues...

Nos vamos de copas... Y entonces es cuando se decide a qué se juega el siguiente día.

No, pero es otra forma diferente de divertirse.

Y de hecho, aquí en el CC, si no están los animadores, pues no hay ningún problema porque vamos, el teléfono lo cojo yo, yo tengo las llaves, o sea... y si viene alguien preguntando cosas de las que yo no tengo ni idea, le digo "mira, vuelve dentro de un rato..." O sea, que vamos, no nos cuesta nada... o si estan liando jaleo por aquí fuera...

Les explicacions que donen els joves que estan en un casal que té un equipament propi sobre el que volen fer són molt diferents.

GRUP JOVES CASAL 3 3-4:

E: ¿ ENTONCES CÓMO SE RESOLVIÓ TODO ESTE TEMA, PORQUE AHORA LA SITUACIÓN YA NO ES LA DE CIERRE, AHORA ES OTRA SITUACIÓN LA QUE HAY, NO ? ¿ CÓMO SE HA RESUELTO ESA SITUACIÓN ? ES DECIR HASTA HACE 6 MESES LO QUE HABÍA AQUÍ ERA UN CJ, EN PRINCIPIO IGUAL QUE LOS DEL RESTO DE LA CIUDAD, CON UN ANIMADOR QUE DEPENDÍA DE UNA ENTIDAD QUE ERA XX, Y AHORA PUES NO ES ASÍ. NO HAY ANIMADOR, EN EL SENTIDO DE PERSONA QUE COBRA O PROFESIONAL, HAY UN EQUIPO GESTOR RESPALDADO POR UNA COORDINADORA DE ENTIDADES... ¿ CÓMO SE HA LLEGADO A ESA SITUACIÓN ?

GJC3: Aquí lo que ha ocurrido es que los jóvenes que pertenecemos a colectivos integrados dentro del casal, como es el colectivo Mandanga, y otros, nos dimos cuenta de que si no éramos nosotros los que a partir de ahora gestionáramos el casal, -por otra parte siempre tuvimos el interés de que el casal fuera gestionado por la misma gente que de alguna forma participaba en sus actividades, es decir que el casal fuera autoorganizado por los mismos jóvenes que lo componían- nos dimos cuenta de que si no lo echábamos para adelante nosotros, no lo iba a hacer nadie, y el Ayuntamiento lo tenía sumamente claro, es más lo había justificado "no hi ha diners".

E: ¿ PERO AL PRINCIPIO EL AYUNTAMIENTO NO FUE RECEPTIVO A VUESTRA PROPUESTA ?

GJC3: No, no, no fue receptivo. En un primer momento el Ayuntamiento se sorprendió, de que un grupo de jóvenes, miembros del mismo casal, ahora de una forma u otra reivindicaran ese espacio, y se autoorganizaran y propusieran autogestionarlo. Entonces lo

que ocurrió es que se acudió a los colectivos del barrio, a la coordinadora de XX, a la cual en acto de solidaridad se le solicitó que se vinculara al problema que el casal tenía junto a los colectivos de jóvenes que se movían dentro del casal. A partir de ahí fueron los que ayudaron a montar un grupo gestor, entre miembros de la coordinadora y miembros del casal, y a procurar llevar adelante la gestión del casal.

E: ¿ Y AHORA CÓMO FUNCIONÁIS ? ¿ CÓMO SE ORGANIZA LA GESTORA? AL MENOS EN PRINCIPIO, AUNQUE LUEGO FUNCIONE MEJOR O PEOR, QUE ÉSO NOS PASA A TODOS.

GJC3: Estructuralmente hay una coordinadora, la coordinadora de colectivos y personas de XX, a la cual acuden miembros de colectivos y personas individuales, como es la Asociación de Vecinos, la AJCA -Asociación de Jóvenes contra el Paro-, como es Mili-kk, o los colectivos libertarios. Entonces a partir de ahí dentro de esta coordinadora, aparecen unos miembros, miembros individuales que asisten a la coordinadora, o miembros de colectivos como ya he mencionado, los cuales forman el grupo gestor (GG) del casal. Da la casualidad de que algunos miembros venimos de colectivos que estaban en el casal entonces, digamos en la primera época, y hay otros miembros, que han estado en colectivos del barrio, como es la Asociación de Vecinos, o de Mili-kk de XX, todos formando parte del GG. Hay una coordinadora y un GG. Una comisión por decirlo de alguna forma que es la que se compromete a llevar adelante el casal con todas sus actividades.

El problema amb què es troben és que el casal no és reconegut com a tal per l'Ajuntament, ja que no reuneix les característiques que tenen els altres casals.

GRUP JOVES CASAL 3 5:

E: ¿ Y EL AYUNTAMIENTO QUE OS DA AHORA ?

GJC3: El Ayuntamiento nos da una ayuda, como él mismo reconoce. No reconoce este espacio como un CJ.

E: ¿ NO LO RECONOCE, O SÍ ?

GJC3: No lo reconoce. Es más se puede decir el nombre y todo del señor, es el señor XX, y él mismo personalmente, en representación del área de actividades juveniles de XX no lo reconoce. Ni esta misma área, ni el Ayuntamiento en si, reconocen este espacio como un espacio municipal, por decirlo de alguna manera.

E: ¿ POR LO TANTO NO PODÉIS ENTRAR EN EL MISMO TIPO DE CONCURSO, O EN EL SISTEMA DE ADJUDICACIÓN QUE SEA, PERO CON LAS MISMAS CONDICIONES QUE EL RESTO DE CJ ?

GJC3: No, no se puede entrar. Entonces la negociación que ha habido por nuestra parte con el Ayuntamiento, ha llevado a un acuerdo por decirlo de alguna forma individual y popular. Individual entre un grupo de personas, y popular por la forma en que se ha desarrollado, el tira y afloja. Sin llegar a subastas, sin llegar a concursos, o sea prescindiendo de todos esos métodos que el Ayuntamiento ofrece para que cualquier grupo de personas pueda de una forma u otra responsabilizarse de un espacio, así cobrando un sueldo o no, como es el caso de XX y los monitores que la componen. Entonces aquí la coordinadora se legalizó, con sus trámites y su número fiscal, y entonces fue la coordinadora quien de alguna manera se ha convertido, aparte paralelamente hay una empresa, porque sinó no hay forma de que el Ayuntamiento financie una actividad, suelte el dinero, y es la coordinadora quien mediante esa empresa paralela que es casi la misma coordinadora, no el Grupo Gestor, sinó la Coordinadora, el conjunto de colectivos de XX, son los que aseguran la financiación que viene para todos los colectivos de XX, y a parte para el CJ. Depende pues de la Coordinadora, porque este casal ya no es un casal de XX del Ayuntamiento, es el espacio de la coordinadora, es el casal alternativo de XX para los jóvenes.

Hi ha altres casos de casals gestionats pels propis usuaris del casal.

JORDI 3-4:

E: ARA TE'N VAS. COM ESTÀ EL CASAL DESPRÉS D'AQUESTS ANYS? QUÈ HI HA?, QUÈ NO N'HI HA?, QUÈ...?

J: Jo, aviam, el casal està, jo quan parlo del casal aquest, eee, normalment sempre s'em pregunta, en el sentit, bueno quina és l'activitat seu? Eee, aleshores jo dic que, que lo important aquí no han esta mai les activitats que es fan sinó, sempre hem tingut clar que l'activitat era, era un mitjà, era un recurs per arribar a, a algo més. Bàsicament, nosaltres al que volem a, al que hem volgut arribar era el que deia al principi de tot, de tal com jo entenc l'animació, no?; de que la gent s'organitzi i 'or, s'orga, en aquest cas, organitzar des d'aquí i intentar incidir en el barri. Intentar incidir en el barri és el que, bàsicament, organitzar activitats, participar en comissions de festes. Per exemple, han tingut una, una tasca, penso jo molt important o una (...?) molt important en, en una coordinadora de joves que s'ha creat aquí al districte de XX...Aleshores, com està el casal? Doncs el casal està amb un número de cinquanta a seixanta persones, amb unes ganes increïbles de tirar endavant això, amb unes, eee, ganes .de ser ells qui, qui tiren endavant l'història...N'hi han una sèrie de grups, aquí al casal, entre els quals dos o tres grups, bàsicament jo considero que són associacions fortes, associacions fortes vull dir que, una d'elles, per exemple, Sobreàtic, un servei d'informació que va ser una i, una iniciativa que va sortir d'aquí, doncs ara estàn al, tenen un pressupost anual al voltant de un milló de pessetes i va a més, vull dir, va a més, es, és jove, recentment, fa dos tres anys que es, dos, tres, dos anys que com a associació funcionen, no? N'hi han una altra sèrie de grups que tenen, jo penso que tenen una força suficient com per a plantejar-se, la força i la capacitat organitzativa, que és important, no? Són gent que fa molt de temps que treballen en el moviment associatiu, que alguns d'ells han fet cursos de formació i que veuen l'animació, també, d'una manera molt, molt a nivell de, de potenciar la participació. A llavors, jo el que et puc dir és l'última assemblea, per exemple, a on es va plantejar l'autogestió com a, com a via, es van estudiar les diferents possibilitats i maneres i facilitats i coses que, que faciliten això. Aleshores es va optar que per una, mmm, per una fórmula que jo penso que és molt vàlida, i és per que tot el procés, diguem-ne burocràtic, burotra, burocràtic i de, i de tasca administrativa que cal fer per a poder gestionar un casal, doncs que, que la porti un, el Sobreàtic com associació, i aleshores Sobreàtic el que farà serà reconvertir la se, el seu àmbit d'actuació; ara passarà més a ser una, una associació sòcio-cultural, a nivell general, i un dels projectes que, al que, al que vol optar serà a la gestió del casal. Clar, dintre d'aquesta gestió, aaa, Sobreàtic ja va presentar a l'assemblea que, que la seva gestió, el seu objectiu últim de gestió serà, en un plaç mid de temps, eee, dos anys, un any si és possible, tres anys si les coses van mes lentes, aconseguir la, anar de cap a, de cara a l'autogestió absoluta del casal, autogestió entesa com per a, bueno, la gent que es quedi aquí, o els que ara estàn, o els que vinguin d'aquí dos mesos, més igual, però que la gent que estigui aquí sigui la que es cuini la seva, o sigui, si s'han de menjar e, ells es cigrons que se'ls cuinin. O sigui, que Sobreàtic com entitat gestora el que intentarà sera, doncs que ni falti la olla, ni faltin els cigrons, ni faltin els condiments aquells que se'ls hi demani, clar.

(.....)

J: A desembre. A, o sigui, a desembre s'acaba el concurs d'oferta del ac, del actual projecte. Aleshores, clar, com anirà? No sé perquè, en un principi Sobreàtic això no s'ho havia plantejat i es va plantejar amb la gestora i, bueno, a partir d'aquí, clar, esperava, o necessitava saber la opinió de l'assemblea. Perquè un projec, o sigui, és que es parteix precisament d'aquí. És diu una mica "Ei, nosaltres estem per l'auto geos, per, per l'autogestió, estem disposats com a associació a fer aquest pas intermig, aquest projecte que ha de servir de pont de l'ac, de l'actual gestió a la, a la gestió d'uns altres professionals".

E: I L'ASSEMBLEA VA DIR QUE SÍ?

J: Sí. Sí, sí. L'assemblea va dir que sí i es va, va estar molt bé perquè es va debatre, es va intentar veure pros i contres, no era allò de dir "Como somos amiguetes i nos conocemos, estupendo", sinó que la gent va preguntar pros i contres, en què beneficia, en que ens beneficiarà, en què ens perjudicarà, es va exposar el tema, per part de Sobreàtic jo penso que molt bé, es va dir que perjudicaria, sobretot bàsicament a nivell econòmic, perquè clar, Sobreàtic és una entitat que no pot tenir un, que no té un fons, un recurs, recursos de fons

que puguin tancar els possibles forats de, que, que tarda el districte en pagar, no? I la gent, doncs, eee, ho va, ho va acceptar molt bé. Ho va acceptar molt bé perquè estaven per l'autogestió, la gent. Lo que passa que, clar, és molt difícil dir autogestió i és molt, o sigui, és molt fàcil dir-ho però molt difícil aconseguir-ho, sobretot quan es ve d'un, d'una dinàmica molt viciada i paternalista de que els animadors s'autogestionin, de que tal, de que qual, de que nosotros estamos aquí para consumir, és molt difícil.

Sembla que els problemes principals per posar en funcionament un casal de joves gestionat per ells mateixos, estan lligats a l'actual sistema de gestió. La maquinària administrativa de l'Ajuntament no és -o no es fa- amb prou fluïdesa perquè entitats petites i de joves puguin gestionar els casals.

9.2.5. LLISTAT DE CASALS.

1991	1992	1993	1994
SARRIÀ	X	X	
P.D.SANTS	PUNT D'ASSES	SORAMENT	PER A JOVES
HOSTAFRANCS			
P.D.GRÀCIA			
TRINITAT NOVA	GRUP DE JOVES		
BON PASTOR	P.D.		
SANT MARTÍ DE PROVENÇALS	X	P.D. PAU VERNEDA	
HORTA			
TORRELOBETA			
GUINEUETA			
CIUTAT MERIDIANA	P.D.		
SANT GERVASI	X	X	
ROQUETES	X	X	
SANT ANDREU	BUCS	D'ASSAIG	MUSICAL
CARMEL	X	X	
P.D.BESÓS	X	X	
PROSPERITAT	X	X	
MARAGALL			
TRANSFORMADOR	CASAL DE	CIUTAT	
RAVAL	P.D.		
EIXAMPLE	CENTRE DE	FOTOGRAFIA	
CANYELLES			
VALL D'HEBRÓ			
SAGRERA			
POBLE NOU			
SAGRADA FAMÍLIA			
ZONA FRANCA			
TURÓ DE LA PEIRA			
TORREBARÓ			

1991	1992	1993	1994
P.D. TRINITAT VELLA	X		
P.D. CONGRÉS	CASAL DE	BARRI	
BARCELONETA	X	X	
COLL	X	P.D.	
P.D. GUINARDÓ	X	X	
P. D. SEDETA	X	X	
LA PAU	X		
PORTA	X	X	
CARMEL	X	X	
LA BÀSCULA	BUCS	D'ASSAIG	MUSICAL
LES CORTS	X	X	
FANAL/CASC ANTIC	X	X	
POBLE SEC			
PERONA			
P.D. EIXAMPLE			
P.D. BARÓ DE VIVER	X	X	
P.D. CARMEL	X	X	
	X	X	
	X	X	

10. OBLITS EN EL PROCÉS DE CASALS DE JOVES.

- Les reivindicacions del teixit social varen passar a l'acció amb l'ocupació de locals que eren patrimoni de l'OJE.

- La idea per part dels polítics era que els primers animadors fossin funcionaris i els casals un servi públic més dels que oferia l'Ajuntament.

- El canvi dels partits polítics majoritaris de voler la ruptura, per tant, no fer costat al procés democràtic com s'estava portant, a presentar-se a les eleccions legislatives i per tant participar així en el procés.

- En l'any 1981 hi hagué una crisi dels Casals de Joves; no hi havia gent, estaven buits.

- Enfrontaments a la COCAJOBA, entre dues maneres d'entendre l'animació, coincidint amb la procedència econòmica dels animadors.

- L'existència d'un magatzem de l'Àrea de Joventut en el que hi havia tota la documentació anterior a l'any 1983.

- En l'any 1985 hi ha un intent frustrat de què els casals de joves els gestionin els grups gestors d'aquests, existint, fins i tot, una proposta de com fer-ho. Aquesta proposta donava l'entitat dels Grups Gestors a través dels Consells de la Joventut dels Districtes que tenien que ser els òrgans gestors dels Casals. Només per

incompatibilitats de les formes de contractació no es va dur a terme; esperant que amb la descentralització això fos possible.

- Els casals de joves havien de ser el referent de la política juvenil en el barri; és a dir, per on passessin totes les propostes que l'Àrea de Joventut fes cap als joves de Barcelona.

- Els casals de joves havien de ser un lloc important pel desenvolupament del Projecte Jove.

- S'havia de realitzar un pla d'inversions des dels districtes per millorar la xarxa de casals de joves, només calia mirar els pressupostos.

11. DIFERENTS PASSOS EN LA CONTRACTACIÓ DELS
ANIMADORS.

Primer mandat 1979-1983

- Pagaments a persones concretes sense relació amb el pagament de la feina.
  - Pagaments a través d'uns quants DNI a través de la COCAJOBA. Suposadament la forma de pagament estava relacionada amb un conveni fet amb els grups gestors.
  - Pagament a través d'una contracte de prestació de serveis amb el Sarau sense concurs públic, per adjudicació directa. Tots els casals anavem en el mateix concurs.
- 1983

Segon mandat, 1983-1987.

- Pagament a través d'un contracte de prestació de serveis amb concurs públic on cada casal surt per separat. A aquest concurs si poden presentar totes les entitats de la ciutat. 1984.
- Per la documentació de la qual dispo no m'ha estat possible esbrinar si en l'any 1985 va haver concurs públic de casals de joves, o si, d'altra banda, va ser l'anterior de dos anys.
- Concurs públic amb les mateixes característiques que l'anterior. En aquest es va

afegir en el plec de condicions una clàusula en la que les entitats gestores de casals no tenien que començar a treballar fins que l'Ajuntament els donés una quantitat de diners igual a la garantia dipositada per poder presentar-se al concurs. Aquest apartat ja fou tret en els propers concursos, ja que portà molts problemes per començar les activitats. Aquest concurs és el primer que es contempla la seguretat social dels animadors dintre dels contractes.

Tercer mandat, 1987-1991.

-El proper concurs no es fa pel procediment de concurs públic sinó per concurrència d'ofertes, això implica que l'adjudicació es més directe i que el contracte només pot ser per un any.

- El proper concurs es feu en 1989; hi hagué l'esforç, per part de l'Àrea, que tots els casals es presentessin sota el mateix plec de condicions. Donat que l'estudi dels casals ha estat aprovat per la Comissió de govern, l'Àrea pot reglamentar sobre el tema. Hi ha un esforç perquè els criteris siguin comuns. La recomanació que és fa es la d'equiparar el sou de l'animador al d'auxiliar tècnic en educació, encara que en els plecs de condicions això no es pugui explicar. Aquest concurs és de dos anys.

- El proper concurs, fou en 1991; torna a ser per dos anys. Les condicions són les mateixes que en el concurs anterior.

Quart mandat, 1991-1995.

- El concurs torna a ser per dos anys, an l'any 1993, però el nombre de casals que surt a concurs és mínim. Les condicions són les mateixes que en l'anterior però en la majoria de casals amb menys personal. En molts dels casals que surten a concurs es contempla la possibilitat que part del treball el facin voluntaris.

12. CONCLUSIONES GENERALES SOBRE EL PROCÉS.

La dimensió totalitària i individual de l'Estat.

La dimensió totalitària i individual de l'Estat, radica en què la població ha de ser atesa individualment i alhora, és per a tots els joves. Aquesta postura impedeix la possibilitat de poder establir grups, ja que la relació ha de ser a nivell individual. Aquest tipus de racionalitat és el que no ha fet possible l'existència o la creació de grups; per tant, és per aquest motiu que no s'han creat noves associacions. És en la pròpia racionalitat de l'Estat on està implícita la no creació d'associacionisme.

Aquesta dimensió totalitària i individualitzada és la que fa possible que el resultat dels Casals de Joves existeixin només a nivell individual no a nivell grupal.

En aquest paràgraf s'explica la diferència entre el treball en el grup i el treball sense grups; només es fa cas al tema de la cultura.

LLUIS 5:

E: EXPLICA'M QUAN VAS MARXAR TU COM ESTAVA

L: Quan vaig marxar jo estava home, era un punt guapo, era un punt guapo, perquè clar, havien passat amb tres 3, 3-4 anys això, de tindre 30.000 peles al trimestre doncs a tindre un pressupost de 17 milions de pessetes, més altres despeses que clar, es podien fer coses, es podien fer coses si es continuava amb una línia determinada, el que no es podia fer era entendre allò com un teatre, com un Zeleste, com si diguéssim una sala semiprivada o perquè sense implicar a certa gent, a les hores aquí també és veritat que a nivell de gestió tens a una empresa, o tens gent que gestiona correctament i en sap, però, jo crec que la component de lo que és implicar els propis grups o la pròpia gent, de crear d'alguna manera, es va perdre lo que jo crec que era fonamental, que era diguéssim l'esperit aquell de que la gent pot anar allà perquè doncs pot cunèixer a gent que li pot resoldre doncs les seves inquietuts o fins i tot ell pot ajudar, i és a dir, això es va perdre, allò es va convertir en una cosa absolutament freda, on un jove pot exposar però clar, avui en dia el jove és el que ho té pitjor de tots, per introduir-se en el mercat comercial de les arts o de la cultura, si a més això ho fas amb poc recursus, no ho fas amb una política definida i clara sobre el tema, doncs arriba un moment que jo per la mateixa fredor es colapsa i no funciona, deixa d'interesa als joves, deixa d'interessar en general a a la gent que pugui estar interesada en aquestes coses i clar, arriba un moment que tampoc

es justifica que hagi una despesa sense valorar els resultats mínimament decents i el que passa és que jo tampoc no vui entrar en el tema de lo personal, és a dir, segurament si hi haaaaaa mmm hagués hagut una altra gent que hagués entés això, i que no hagués anat doncs de figura del gran equipament municipal perquè doncs pussiblement hagués funcionat d'una altra manera, i no s'haguera tancat, d'això estic convençut, però bueno no ha sigut així,

És aquesta mateixa visió el que fa impossible que es puguin constituir grups.

Per tant, els que pensen que els Casals de Joves han de servir per alguna cosa ho han d'explicar des dels casos individuals, i els detractors del projecte l'acusaren de no haver format grups o associacionisme.

TOMAS 8:

(.....)

vull dir, clar jo aquesta història també me la veig des d'un punt de vista molt personal i tal no? i poc objectiva no? i clar poso en la balança la meva valoració el que va significar per mi, el que va significar per molta gent de que van estar i que són amics meus i clar, s'oposo que és una valoració poc objectiva en aquest sentit no? se el que va significar per mi i per aquella gent i per tant ho sobrevaloro no? m'imagino. Clar, per mi entre d'altres coses a significat la determinació del meu futur professional, vull dir, si jo estic amb això treballant és perquè vaig estar en aquell moment a Bon Pastor vaig fer determinades coses i l'animadora d'aquell casal em va proposar passar a fer professionalment el que fins en aquell moment feia perquè m'agradava simplement no? i perquè estava bé.

MARIA 13:

(.....)

i poden fer, home m'en recordo, bueno un nano que teníem, un xaval, que el tio va començar fent mim, nada aquello en plan cutrillo, amb un que teníem al començament, el xaval li va agradar tot això de l'expressió del'expressió li va agradar la dansa, el tio ha estat sempre en tots els montatges que em estat fent, el tio ha fet cursets en el propi casal i va estar vallant amb la —Imperial, ara esta fent, es un tio que arriuat bastant a munt a nivell de la dansa, no dic que haguem sigut ni molt menys els que, per que això el xaval ho devia portar seu a dintre, pero que crec que si que li em permes com a mínim uns canals que li han anat facilitant el fet d'anar triant, o anar trobant, el que li podia agradar, no?. LLavorens quan veus aquests, procés d'aquest xavals, aquest es un , hi han de varios, no?. Hi ha gent que arriba mes lluny, i gent que es queda mes aprop, pero que bueno els hi has oferit una història que a lo millor en un altre moment no ho hagues trobat, no. I a qui pues com a mínim ajudat, doncs si el tio volien fer no se que, pues intentaves conseguir, i tal, li vas anar donant tot una sèrie de facilitats per que le seves inquietuts, com si diguéssim es poguessin anar desenvolupant, no. I axo no vol dir que s'hagues quedat aqui per que el tio s'ha buscat la vida fora. Pero que no ha estat mai desconectat amb nosalres, es dir es que suposo que hi ha hagut sempre una conexió per que, mmm el tio sempre no se, suposo que ha sigut un lloc on hi ha hagut una bona relacio, on hi ha hagut un, no se. Això que deia , vull dir, que es això, oferir-lis als joves, es allo, un espai on ells puguin anar-se creant, vaja, anar-se fent. Hi ha get que ha vingut un dia i s'ananat, vull dir que tampoc no es allo. Això mirant-t'ho una miqueta aixis, aquello, aixis un analisi una miqueta eh...

Del grup petit a la totalitat.

L'aplicació cada cop en més àmbits de la racionalitat de l'Estat es fa palpable en les coses que es demanen als casals de joves. Els mecanismes utilitzats segueixen el següent raonament. Primer separar els joves de la resta de població oferint activitats específiques per a ells; després, un cop ja se'ls ha separat es fa un recompte meticulós, i es tornen a la població en general des d'on es fa la intervenció en el territori.

El casal és per al grup----- només referit a l'espai casal. La terminologia utilitzada és la de socis.

Mètode de contractació conveni, figura jurídica associacions sense afany de lucre. La quantitat que es passa és en concepte d'ajuda.

El casal de joves és per a tothom-----El barri és per a tothom. La terminologia utilitzada és usuaris. Mètode de contractació: Contracte de prestació de serveis; figura jurídica: cooperativa o empresa. Es paga tot el servei.

La política de joventut es per a tothom ----- Districte es per a tothom. Mètode de contractació: contracte de prestació de serveis; figura jurídica: empresa. Es paga tot el servei.

La intervenció és per a tota la població-----La ciutat és per a tothom. La terminologia utilitzada és la de voluntaris. Mètode de contractació: contracte de

prestació de serveis; figura jurídica: entitat de teixit social, o empresa. Es paga una part del servei ja que el règim pot ser d'explotació.

La intervenció, el control passa:

del grup de joves,

a l'espai físic del casal,

a la intervenció en el barri (districte),

a la intervenció en la ciutat a través del districte.

MARIA 2-3:

E: EXPLICA'M QUE VA SUPOSAR LA DESCENTRALITZACIÓ PEL CASAL

M: Home, tot això i tots els passos que s'anaven fent cada cop i el fet d'anar-se'n engrandint les històries anava...eh.. un marcatge mes de normes sempre, com si diguéssim, hi havia al principi cadascu anava fet la seva, cada casal anava fet les seves històries, i tal. Clar lògicament, quant l'Ajuntament va crear els casals de joves com uns equipaments pseudos i que era com un projecte seu a nivell de joventut, va veure la necessitat d'anar creant, unes línies i amb uns objectius, que anaven variant en mica del temps, no?. Si en un principi hi havia la figura del animador que era la persona que havia de portar, no recordo massa be pero bueno...hi havia aquesta persona, que cobrava aquests calers como, como lo que fuera, no?, per les despeses de les feines de gestió i tot això. Després els hi va donar molt la idea de que els casals fossin ..portats per unes gestores,..a les gestores, el problema bueno ..,en principi.

E:EXPLICA QUE ES UNA GESTORA

M: Clar l'organigra, com a model de casal de joves de funcionament era que existís un orga gestor, la gestora en en el qual estigues representada pues la gent que formava part del casal,

E: O SIGUI ELS JOVES

M: Els joves,que formaven part i a part un de cada grup estable, gent lliure que m'interessava, i que eren les persones que en principi definien el funcionament del casal i quines eren els seus objectius, les seves activitats i les seves prioritats. Llavors estava en aquesta cas en aquesta en aquest pensament que era la gestora la que feia, l'animador passava a un terme d'executor de les propostes o decisions que feia l'entitat gestora.

(.....)

Aquest va ser el funcionament fins ara el fet de que hi haguessin les gestores van desaparèixer, en alguns casals si que existia, pues que la gent es reunia i opinava pero en el fons no tenien un valor decisiu a nivell d'estatuts a nivell de funcionament, no?.

L'especialització.

Una de les conclusions és com aquest discurs d'allò tècnic i d'allò científic ha fet possible el canvi del projecte. Ha deixat de tenir sentit la intervenció en la

globalitat per passar a la intervenció des de l'especificitat. En aquest canvi es parcialitza la realitat en funció d'un tema fent impossible tenir una visió de les diferències ja que es perd la visió global. Aquest mateix procés porta a la pèrdua de les relacions en la globalitat dels temes que fan possible la constitució dels grups. Només són possibles els grups en l'especificitat per tant, no existeixen grups on estiguin integrades totes les parts de la realitat.

Aquest exemple és el d'una emissora de ràdio quin es el procés que segueix, penso que es aplicable a tot el món de l'animació, ja que, en un primer moment és la pròpia gent del barri la que la porta i te sentit i al final acaba sent aquí on els alumnes de periodisme facin pràctiques.

MARIA 4-5:

M: Sempre esta clar que, aviam, la gent funciona molt be, o amb ànims quan té un rival, quan hi ha algú per qui lluitar, o per que conseguir algo, no?. Sempre és molt interessant que en aquestes històries hi hagi un element de discrepància, suposo que això és a nivell inclús de tot tot l'estil? a nivell polític actualment, no?, vull dir que sempre que hi ha algun element que pugui fer lluitar, les coses funcionen sempre amb molt mes esperit i amb moltes mes ganes, no?. En aquest cas el fet de la ràdio era per això, perque hi havia un paio, pues que ho volia fer d'una manera i todo el resto del colectivo ho volia fer d'una altre, era un tio molt potent, i que además podia, amb molta gent, no?. Llavorens pues clar, això va donar molta vida, vull dir la gent lluitava per que aquell espai fos d'una manera i no fos d'una altre, i tal, no?. I això va fer pues que no sé, un aspecte molt enriquidor. Quan les coses..., i a part això de que la gent, no sempre te una constancia, i pot estar un cert temps les circumstancies de la vida els porten a que no poden venir, per que resulta que ja havien trobat feina, i havien fet altres coses. I clar hi van passar com uns tres collectius, es podria dir, mes o menys clars, per aquesta emissora. Cada cop amb menys força, es dir, va arribar un moment en que la cosa era tan sumament, aquello eh.... que no hi havia cap historia ni cap objectiu per per fer, ni per..., clar pot ser una persona la que si, la que et faci lluitar, pot ser, el propi barri, que resulta que vols que s'aconsegueixi tal cosa pero quan no existeix això, que....Per que clar, a més aquí lo que passava es que molta gent venia de periodisme i feia pràctiques de periodisme de periodisme. I clar llavorens, si aquest només era per venir alla a hacer sus practicas i ja esta, pues la cosa era bastant tonta, no?. El fet de portar una emissora comporta que hi hagi gent que l'estigui dirigint. Generalment mai s'estava d'acord en que hi hagués un director, por tanto, eren collectius de juntas que es portaven i la gent es cremava, si van passar per unes tres juntas, em sembla que hi va haver i logicament com tots els procesos, la gent es va cremant, no?. I cada cop les coses eren més "light".

En l'explicació de com es configura el tema de Casals de Joves, és diu que no hi ha un model per seguir com el científic. D'altra banda, es diu que es tenia un foli en blanc -segons els elements que es fan servir en el fet acadèmic- per descriure la realitat. Després el model que es troba són els models estrangers. Aquesta seria la fórmula. Més tard apareix la universalització de la teoria descoberta, i amb posterioritat la comprovació en tots els casos. Per, finalment, la constatació que era bona. Es segueixen els passos per demostrar com s'utilitzen en el mètode científic.

SANTI 2-3:

E: EXPLICA'M UNA MICA QUAN ENTREU A L'ÀREA ELS PRIMERS ANYS, COM VAN SER?

S: Home, la paraula a utilitzar és apassionant, perquè l'he utilitzat moltes vegades i ara ho torno a fer per aquesta entrevista de la paraula, de que el que teníem al davant era un foli en blanc i convidaven a la gent doncs a escriure'l per tant, quan dic que és apassionant és que era molt creativa, i crear doncs és probablement l'activitat humana millor, la més desitjable no? i a més a més véiem el fruit del nostre treball perquè allò que imaginàvem acabava sortint un casal de joves, acabava sortint un casal infantil, acabava sortint un programa especial d'estiu o de dinamització socio-cultural, un treball amb els instituts, per totes les coses que vam fer. En segon lloc creàvem amb un debat molt profund on dedicàvem moltes hores perquè és clar, jo sempre deia que és la meua professió, que quan tu treballes en un laboratori i vols fer l'anàlisi d'un determinat producte consultes la biblioteca i sempre trobes una mètdica estandaritzada claríssim que tu tens que aplicar perquè allò, has de fer un cas bon treball d'investigació previ però l'acabes trobant, però aquí no hi havien mètdiques, aquí no hi havien mètdiques, aquí teníem els ulls molt oberts a les realitats bàsicament franceses i italianes, però perquè eren les més properes també, havíem anar a explorar altres coses a Alemanya i Anglaterra, però sobretot franceses i italianes, les necessitats d'Espanya realment poca cosa ????, perquè vam sortir amb molta força molt d'entrada i per tant sempre anàvem una mica per endavant de tothom, ens servia per contrastar, per dir doncs sí, per reafirmar-nos o per conver-ce'ns en el que feiem, per tant d'haver un gran debat, una gran reflexió amb molta llibertat, diguéssim apoiada amb molta llibertat de proposta, vam explorar moltes coses, algunes coses ens portaven a ??? sense massa sortida i després vam anar canviant això a que l'important no era únicament crear sino universalitzar, no que hi hagués un casal de joves o dos, sino que hi hagués un cada districte i després un a cada barri, i en segon lloc doncs a fer-ho no només per una experiència pilot per 3 instituts sino a arribar a treballar amb 50 instituts i això vol dir primer 3, després 6, després 15 i per tant, sempre que anaves, fins que arribes als 50 doncs és evidentment passes per descobrir realitats no és el mateix treballar amb un institut Pelayo que no amb un institut doncs Pablo Picasso a Torre Baró i per tant aquest aspecte el treball era sempre molt enriquidor i molt creatiu, vam haver d'anar assumint paral·lelament perquè s'anava creant una cultura que d'entrada no teníem tota aquella pila de gent???? que era la cultura de la conservació i del conservament, i que si s'havia descobert una línia i es contrastava amb la pràctica d'aquella línia doncs s'havia de continuar, no s'havia de dir bueno ara ens inventarem la ratlla i a vegades hi havien tentacions en l'equip i unes certes ????? de tornar a inventar una altra però l'important doncs no era això i vam anar aprenent en que allò tan apasionant de crear doncs vam anar descobrint la passió per la gestió permanent dels equipament, i l'animació permanent de les coses i l'actualització dels temes, la realització dels dos projectes joves, el del 85 i el del 89 doncs ens van ajudar

bastant.

Dintre dels món dels joves aquesta especialització porta a que si vols intervenir per canviar les coses hagi de fer-ho des de l'esfera de la política. I aquesta està desprestigiada. Ja que en la parcialització de la realitat només des d'aquest àmbit sigui possible la intervenció.

PABLO 14:

Eh...., luego las, la participación esa más general, más institucional, etc con suerte viene después, con suerte viene después, ¿no?, y no siempre viene por que es difícil, ¿no?, y por que hoy en día eso de la política está muy desprestigiado, y realmente las castas que estan participando en esta ciudad son, juegan a la política, ¿no?, al poder de..de eso, ¿no?, de la cultura del poder, ¿no?, no es el poder de la cultura, es la cultura del poder, ¿no?, es el, el que es que nosotros manejanos, ¿no?. Y eso al joven le interesa poco, le ineresa poco manejar, le interesa realizar cosas, ¿no?, hacer cosas guapas, y ya esta. Entonces claro esos modelos de participación, eh..., establecidos no acaban de funcionar, ¿no?, entonces, claro veamos quien hay en los Consells de la Joventut de Barcelona, no. Veamos quien hay en los consells de casals de joves, veamos que hay en los, y entonces vemos que no son los usuarios directos, ¿no?, sino que es gente, que a lo, que lo, que no le gusta hacer cosas, lo que le gusta es, eh...., tener ese poder sobre....Entonces pues claro, ahí no llegaremos nunca a eso, a que el joven que es lo que le gusta muchísimo es hacer excursiones y no se que, al mismo tiempo pueda sentarse en una mesa con doce más a decidir como se arregla no se que presupuesto, y no se que. Sobretudo por que al final sabe que por mucho que el diga ese presupuesto no puede hacerse así, siempre habrá alguien desde arriba que diga, bueno, pues, es que eso se ha de hacer así.

Temes comuns.

La formació.

Aquesta especialització es fa possible gràcies a la formació que es dóna des de l'IMAE. És a través d'aquesta que es transmet tot el tipus de racionalitat tècnica que fa possible el canvi de pensament de les persones perquè es puguin realitzar els processos. Però és alhora aquesta racionalitat que fa que els propis participants demanin formació com a única solució als problemes que tenen. La formació es entesa com una cosa totalment neutre que va més enllà de la ideologia.

LLUIS 12:

E: EL QUÉ?, EL PROJECTE DE DINAMITZACIÓ DELS BARRIS?

L: A les hores havies d'anar pels instituts i tal, però clar si això ni té continuïtat ni té perspectiva ni un projecte sòlid al darrera, aleshores, jo no sé com està Barcelona si Barcelona es pronuncia o no sobre aquests temes, el projecte jove no sé que se n'ha fet, si continua vigent que l'expliquin algun dia, després de les inauguracions i cerimònies però no home, és que són coses que emprenen perquè ostia, clar que ya s'ha desmenbrat molt, és a dir, l'Àrea de Joventut no existeix, els districtes no sé quina política de joventut tenen, la que té cada director de serveis, els directors de serveis que la majoria són gent experta, doncs, grans titulats en allò en ingenieria, ingeniers químics, economistes, bueno aquesta gent clar, com tothom poden opinar dels joves i de la cultura i tot això, però realment s'han plantejat un projecte des de que se'ls hi va transferir lo que existia a l'Àrea de joventut? molt em temo que no, aleshores clar, és que estem matan el fill no? el que no pot ser és carregar-te una decada de treball i de diners invertits en això, carregar-t'ho així, perquè si hagués canviat la situació dius no mira és que els joves no necessiten casals perquè tots ells viuen en pisos de 150 metres quadrats, tenen jardí, piscina, per qué? no? però és que la situació no és aquesta, la situació ha empitjorat la situació del jove i des d'aquí no, des dels Ajuntaments vaja nooo

PERE 15:

E: BUENO, ALGUNA COSA MÉS SOBRE ELS CASALS?

P: Jo diria que de totes maneres com a conclusió és que, perquè tot això es dongués, a mi em sembla que molta gent, la gran culpa, la dona els grans crítics dels casals de joves, a les polítiques, és a dir, és a dir que s'ha dit tal, anava amb la capacitat de la gent que ara tira endavant aquestes polítiques, és a dir, jo no parlaria de que la política de joventut s'ha desvirtuat, s'ha no se qué si no que els tècnics, inclús alguns polítics en aquest mument no saben, o sigui, no tenen cap mena de criteri com per saber organitzar una mica no no trobes cap discurs més o menys querent trobes gent o bé anclada en la nostàlgia o bé anclada en la en la tecnocràcia imperant i llavons dius bueno, escolta'm el problema aquí no està en que si les polítiques segurament el senyor Maragall pensa el mateix que el senyor Serra com a l'Ajuntament de ???, i el partit socialista no deu haver canviat la seva línia, no ho sé, no tinc ni idea, però no crec que l'hagi canviat no? és més un problema de de de redisenyar estratègies d'intervenció i jo crec que no se hi ha hagut fuga, vull dir, la gent que en sabia una mica de joventut a fotut el camp a altres àmbits o no els hi han deixat aflorar no? però per mi això és bàsic, és bàsic, hi ha molt poca gent jo diria furmada, a tots els nivell! eh des d'animadors a les gents que portem les empreses fins els tècnics, fins els polítics que en aquest moment s'hi dediquen, jo crec que aquest és el greu el greu error, és a dir, jo em segueixo sentint-me identificat amb la ideologia que hi havia de fons, lo que no em sento identificat és amb la gent que ho han d'aplicar

EDUARD 4:

(.....)

jo recordo el XX, XX quan no tenia local un bon, en una tarda es va trobar el senyor XX pues 60 persones allà ocupant l'Àrea, no? aleshores això es barrejava moltíssim. Aleshores, crec que inicialment hi havia una, una manca, diguem, de formació i de planificació. Aleshores, això va anar, eh, diguem, al pas del temps, diguem, és el tema de l'atur, no perquè jo estigui treballant aquí, no?, sinó perquè era un tema

ALFRED 9:

En el moment en que tota aquesta energia s'anava a avocar en una festa, en un carnaval, en unes jornades d'art, en un concert, en un cafè no se quan, això contribuïa a que el grup es desmenbres, hi havia molta energia en gent que no s'havien fer quasi les coses, i que no hi havia cap tipus d'assessorament a nivell tècnic, eh! això es greu. El risc era absolutament i personal de la gent, gent de 21 anys i 22, no tenien cap tipus d'experiència en això gest, no

tota una corrent d'opinió de gent doncs que es nàvem coneixent, i que des de diferents equipaments doncs nàvem fent i i per sobre tot i havia que creies que el projecte era viable, i era necessari i això et feia doncs bueno, a part dels teus sentiments que eren tròpics, doncs bueno de creure a la gent, de creurem els joves, de vulguer doncs feia, doncs que tingues tot un sentit també al radera, bueno una certa càrrega ideològica que feia doncs que tu et sentissis realitzat, i et sentissis realitzat a més a més amb la feina doncs que estaves fent i amb les responsabilitats que se't demanaven, i això clar, això jo crec que és insubstituïble, poguer estar treballant amb algo que t'agrada i ademés doncs bueno,

MANEL 4-5:

E: EXPLICA'M QUIN SERIA EL DISCURS QUE HI HA AL DARRERA DE

M: Discurs de qui?

E: TEU, COM ANIMADOR QUAN FEIAS D'ANIMADOR VAJA, QUE ÉS EL QUE VOLIES, QUE ÉS EL QUE

M: La veritat és que al principi m'ho creia bastant,

E: QUAN TU CREIES QUÉ ÉS EL QUE ET CREIES?

M: Pues tota la tota la, no se, conec a moltes coses, podem fer moltes coses, tenfem infraestructura, no gaire, però tenia un pressupost, nem a intentar dinamitzar el barri, nem a intentar canviar coses, aaaa no se, una mica tot això, un discurs una mica utòpic, idealista, però de que ho creia i no és que no m'ho creies després si no que ja em sentia com molt deixat cap a qui predicava allà perquè seguime aquest discurs quan ningú absolutament ningú et feia ni punyeter cas, quin sentin tenia, no ho crec, no és que no és que jo deixés de pensar que es podien canviar coses o muntar o crear coses maques i grans , sino que com ningú ens feia cas (....)

perquè es clar, una situació així la gent no aguanta fins un, i crec que s'han produït moltes situacions molt injustes però els animadors si que es creien el projecte dels casals, quan començaven a treballar se'l creien i ningú més clar, pràcticament.

JORDI 3:

(.....)

i em vaig quedar sorprès perquè en qüestió de tres, quatre mesos la gent es va engantzar i es va tornar a creure tot el que s'havia cregut i amb tota la il.lusió com si no hagués passat res, no? I bueno, vam, a partir d'aquí vam començar a treballar plegats, no?, amb, bàsicament en, en un principi amb la gent antiga que, que havis deixat de vindre perquè, bueno, perquè havia perill o que perillava la integritat física d'ells.

13. BIBLIOGRAFIA

- Ander-egg E. (1986) Metodología y práctica de la animación sociocultural.
Buenos Aires.
- Foucault M.(1990) Tecnologías del yo. Y otros textos afines.
Barcelona. Ed Paidós Ibérica,S.A.
- Generalitat de Catalunya i altres.(1988)Jornades sobre la formació d'educadors I agents
_____sòcio-culturals.Barcelona
- Foucault M.(1978) Vigilar i castigar. Ed Siglo XXI,S.A. Madrid.

- Berger P. Luckmann P.(1986)La construcción social de la realidad.
Ed Amorrortu-Murguía.Madrid
- Martín González A.(1988) Psicología Humanística, Animación socio-cultural y problemas
sociales. Ed Popular. Madrid.

- Del Valle A.(1972) La animación social y cultural.
Ed. Fondo de Cultura Popular.Marsiega.Madrid.

- Maillo A.(1979) Un método de cambio social. La animación socio-cultural.
Ed Fondo de Cultura Popular. Marsiega. Madrid

- Diferents Autors (1992) El descubrimiento del 92.
Ed. Virus. Barcelona.

- Ajuntament de Barcelona (1986) Els casals de joves de Barcelona.
Barcelona.

- Middleton D. Edwards D. (1992) Memoria compartida. La naturaleza social del recuerdo
_____y del olvido. Ediciones Paidós.Barcelona.

- Bergalli V. Santamaria E. (1990) De la calle al mercado.
Ajuntament de Barcelona. IMAE.